

Ν Ε Ρ Τ Ε Ρ Α

Η ΕΠΙΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΜΩΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 10 Απριλίου (Εθνικόν Ημερησίον). Βεβαίωται ότι τα ανατολιώδη...

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΔΡΑΓΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10 Απριλίου (Εθνικόν Ημερησίον). Συνεπεί αφοκλήθησαν γενόμενοι...

ΕΞΙΡΕΤΙΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΒΙΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ "ΥΔΡΑΣ"

ΑΚΡΟΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΕΛΟΥΑΡΩ

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΤΟΥ ΕΚΑΝΟΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΖΑΧΙΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΚΥΚΙΖΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΓΕΡΓΙΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ

Ο ΑΠΟΛΟΥΣ ΤΗΣ "ΥΔΡΑΣ"

ΟΙ ΠΑΝΘΩΒΝΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΓΑΡΕΩΣ

ΚΩΝΠΟΛΙΣ, 10 Απριλίου. (Δι' ἐμμέσου δόξου).

Μάλλιστα Ούρσιτι! Κατεβάνη την κρημαστήν σκάλην...

ΕΥΣΤΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΣ ΑΤΡΙΟΝ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΛΗΝ ΤΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΟΙ ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΙ ΣΥΝΑΙΤΗΡΗΜΕΝΟΙ ΚΩΣ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ. Μεταξύ δύο πυρών. Τί μου είπαν οι κομμάτι...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ Των πατρίων ανωνίως Αερυθόπολις...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ Των πατρίων ανωνίως Αερυθόπολις...

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ Ζητήστε από τους εφημεριδοπόλους...

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΤΟΥ ΕΚΑΝΟΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΖΑΧΙΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ Παρακαλούμε οι εν Αθήναις παροικημένοι...

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Τελούτες την προσεγγίζουσαν...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΚΥΚΙΖΑ Παρακαλούμε τους συγγενείς...

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Αξιονίμην Σάββατον ώσαν...

ΓΕΡΓΙΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ Όταν παρακαλούμε τους συγγενείς...

Ο ΑΠΟΛΟΥΣ ΤΗΣ "ΥΔΡΑΣ" Κατά χριστιανόν τηλεγράφημα...

ΟΙ ΠΑΝΘΩΒΝΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΓΑΡΕΩΣ Κατά χριστιανόν τηλεγράφημα...

ΚΩΝΠΟΛΙΣ, 10 Απριλίου. (Δι' ἐμμέσου δόξου).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ Των πατρίων ανωνίως Αερυθόπολις...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ Των πατρίων ανωνίως Αερυθόπολις...

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ Ζητήστε από τους εφημεριδοπόλους...

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΤΟΥ ΕΚΑΝΟΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΖΑΧΙΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ Παρακαλούμε οι εν Αθήναις παροικημένοι...

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Τελούτες την προσεγγίζουσαν...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΚΥΚΙΖΑ Παρακαλούμε τους συγγενείς...

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ Αξιονίμην Σάββατον ώσαν...

ΓΕΡΓΙΟΥ ΓΟΥΤΑΚΗ Όταν παρακαλούμε τους συγγενείς...

Ο ΑΠΟΛΟΥΣ ΤΗΣ "ΥΔΡΑΣ" Κατά χριστιανόν τηλεγράφημα...

ΟΙ ΠΑΝΘΩΒΝΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΓΑΡΕΩΣ Κατά χριστιανόν τηλεγράφημα...

ΚΩΝΠΟΛΙΣ, 10 Απριλίου. (Δι' ἐμμέσου δόξου).

ρόση, εκκλησίαν, ως γρησόν, με τήν όποιαν ή τετραπόνη έχει αναπεσάστας συνδεδή. Είς τόν άγιον Γεώργιον έψαλλον...

ΤΟ "ΣΚΡΙΠΠ" ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΤΙ ΕΙΔΕ, ΤΙ ΗΚΟΥΣΕ, ΤΙ ΑΝΤΕΛΗΦΘΗ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΟΡΙΑΜΒΕΥΕΙ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Ο σχηματικός παπάζ. - Δι' ατά έγυν' εξομολόγησ. - Το σχολείον είς τό κρηματιστήριον.

Αχμήν φρέε σταθμόν και έπειτα τό Βιτόλιαν. Μία μεγάλη εκκλησία θύναται από ένα...

Επειτα ο σταθμός της Φλωρίνας FIORINA διαβόητος είς τήν ζώνην του οράτου κτηρίου...

Είς τόν κατάθλιον της αιθέρας τών αποσκευών στέκεται ένας χωρικός παπάζ...

Και ήθελες να δικαιολογήσθης ως εξομολόγησ...

Βεβαίωθην τήν αναμνηστικήν τού μορφών...

Πρώτον πάλιν είς τόν τραϊνον. Ήδενα σφοδρ ήπερ ή εξαφανίζεται ένα...

Σκίβιο από τό παράθυρον. Αυτό είνε τό κωδωνοστάσιον της εκκλησίας...

Σχηματικός με ήσωνα θαυμαστικήν αυτήν τήν...

Η άμυροτομία πλείε είς ένα κήπον άτελειωμένην και ορφανήν...

Είς τό σκοπός διακρίνω ότι διέρχονται μίαν μακράν...

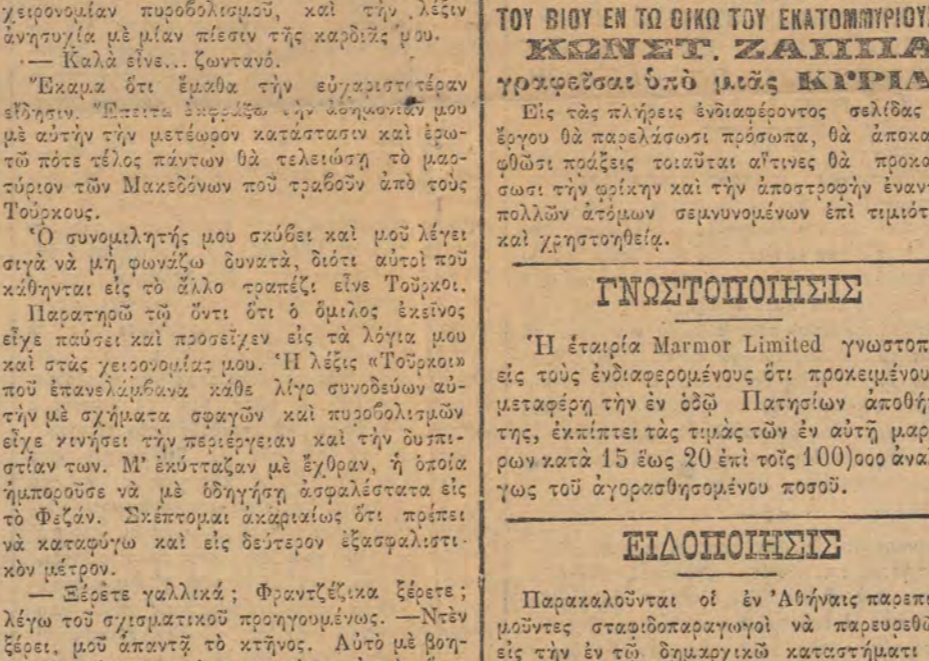
Προχωρούμεν αιωνίως προς Βορράν, προς έκείνα...

Σκίβιο από τό παράθυρον. Η σιδηροδρομική όδος...

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΤΟΛΙΑ Ο φεσπολιμύροα του σταθμού. - Το περιεπεπιδες δευπών...

Είς τό ήρμα της γραμμής διακρίνω, είς όπισθεν...

Είνε τά Βιτόλια.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΡΕΔΙΦΗΔΑΣ

Έκ του όρατου της άμυροτομίας ται πολυάριθμοι μ' ένα μάζο έγγραφοι. Ο ό...

Έρωτός έν είνε έκεί ο Έλληνας πρόξενος. Μανθάνω ότι άποστέλλει είς περιούριαν.

Και με συνιστά είς τόν Ισάβν κ. Νάσαν διακεκομμένον μέλος της έλληδικής κοινότητας...

Είς τό σκοπός διακρίνω ότι διέρχονται μίαν μακράν...

Προχωρούμεν αιωνίως προς Βορράν, προς έκείνα...

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΙΤΟΛΙΑ Ο φεσπολιμύροα του σταθμού. - Το περιεπεπιδες δευπών...

Είς τό ήρμα της γραμμής διακρίνω, είς όπισθεν...

Είνε τά Βιτόλια.

ΝΕΩΤΕΡΑ

μάτι της αποσκευής της και να μεταβεί εις την Ρωμην...

ΤΟ „ΣΚΡΙΠ“ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΕΛΛΗΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΟΡΙΑΜΒΕΥΕΙ

Μετανοήσας με τον Βαλβάν. — Το μπουλούκι των νεοσυλλέκτων. — Η επανόρθωση του Δεσφίτου...

Το αυτοκρατορικό στρατό... Η ιδέα της περιεργασίας εις την Α. Έξοχότη...

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΣΥΝΕΒΕΤΗΣΙΣ ΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 12 'Απριλίου (Εθνικόν Ημερολόγιον).

Οι Τούρκοι υπερηφάνεια εξήγησαν... Η ιδέα της περιεργασίας εις την Α. Έξοχότη...

ΦΟΝΟΣ ΕΝ ΜΟΛΛΟΙΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ „ΣΚΡΙΠ“ ΣΠΑΡΤΗ, 12 'Απριλίου.

Εκ Μολλων τηλεγραφήσθη ότι σήμερον ο Πέτρος Κολοκούρης ενεδρεύον...

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΘΟΥΡΓΗΘΕΝΤΟΥ

Εις τὴν χριστιανικήν φιλίαν τῆς „Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως“...

Η ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΑΟΣ

Ελάσμεν καὶ ἡμεῖς τὸ κάτωθι τηλεγράφημα: ΧΑΛΚΙΣ, 12 'Απριλίου.

ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΟΜΟΜΕΝΗ Ο. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ ΕΙΣ ΝΑΥΤΙΣΤΑΡΙΟΝ

Καθ' ἄλλοιον ἡμέραν τῆς 10 π. μ. εἰς Πειραιῶν οὐνοπόρος τῶν Ναυτιλίων...

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ο «Μουσικὸς Πειραιῶν Σύνδεσμος» τῆς γαλιανῆς πόλεως...

ΟΙ ΑΤΜΟΜΥΛΟΔΡΟΜΟΝΕΣ

Χθὲς τὴν 1 μ. μ. ἀπέλευσαν οἱ 4 ατμομυλοδρόμοι...

ὁμογενῶν κατόπι πατριωτικῶν ἐκλήξεων τοῦ ἐκείσε διαμένοντος...

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ἐμπορῶν καὶ Ἐπιχειρηματιῶν...

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ὁμὰς ἐργατικῶν περιήλθεν εἰς ἔριδα ἐνεκὸν ἀγνώστου λόγου...

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΤΙ ΥΠΟΚΡΥΠΤΟΝΤΑΙ ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ἐπισημοῦς Συνθήκης, ὑπολείπεται ἔτι...

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΩΝ

Τὸ ζήτημα τῶν διαμειβομένων ἐθνικοτήτων...

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγκλημάτων...

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης προτίθει...

ΑΔΕΛΦΟΦΙΛΙΑ

Ἄλλ' ὑπόκειται ἐπὶ ἐκείνην διασφραγισμένη...

ΤΙ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΚΛΑΡΕΤΗ

Ὁ Ὀδύλλιος Κλαρετὴ γράφει περὶ τῆς κυρίας Δε-Τέμπ...

ΑΔΕΛΦΟΦΙΛΙΑ

Μίαν ἄλλαν ἡμέραν — ἐξακολουθεῖ ὁ Κλαρετὴ...

ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ 1900

Ἐπὶ τέλος, ὁ ἐνθουσιαστικὸς ἴσως ἀκρόατος...

ΑΙΓΥΠΙΟΝ: ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1903

Πρώτη περίοδος: Ἄπὸ τὸν Μάρτιον ἕως τὸν Ἰούνιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Ἀπόστολος Λάμπρος

Ἐπὶ τῆς προσηκόντος ἐπισημοῦς τῆς κυρίας Δε-Τέμπ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΕΛΛΑΤΟΥ

Ἐάν ὀνειδιζόμενος τὴν ἡμετέραν τὴν ἀσπίδα...

ΑΔΕΛΦΟΦΙΛΙΑ

Μίαν ἄλλαν ἡμέραν — ἐξακολουθεῖ ὁ Κλαρετὴ...

ΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ 1900

Ἐπὶ τέλος, ὁ ἐνθουσιαστικὸς ἴσως ἀκρόατος...

ΑΙΓΥΠΙΟΝ: ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1903

Πρώτη περίοδος: Ἄπὸ τὸν Μάρτιον ἕως τὸν Ἰούνιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Ἀπόστολος Λάμπρος

Ἐπὶ τῆς προσηκόντος ἐπισημοῦς τῆς κυρίας Δε-Τέμπ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΕΛΛΑΤΟΥ

Ἐάν ὀνειδιζόμενος τὴν ἡμετέραν τὴν ἀσπίδα...

ΑΙΓΥΠΙΟΝ: ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1903

Πρώτη περίοδος: Ἄπὸ τὸν Μάρτιον ἕως τὸν Ἰούνιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Ἀπόστολος Λάμπρος

Ἐπὶ τῆς προσηκόντος ἐπισημοῦς τῆς κυρίας Δε-Τέμπ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΕΛΛΑΤΟΥ

Ἐάν ὀνειδιζόμενος τὴν ἡμετέραν τὴν ἀσπίδα...

ΑΙΓΥΠΙΟΝ: ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1903

Πρώτη περίοδος: Ἄπὸ τὸν Μάρτιον ἕως τὸν Ἰούνιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Ἀπόστολος Λάμπρος

Ἐπὶ τῆς προσηκόντος ἐπισημοῦς τῆς κυρίας Δε-Τέμπ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΕΛΛΑΤΟΥ

Ἐάν ὀνειδιζόμενος τὴν ἡμετέραν τὴν ἀσπίδα...

ΑΙΓΥΠΙΟΝ: ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1903

Πρώτη περίοδος: Ἄπὸ τὸν Μάρτιον ἕως τὸν Ἰούνιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Ἀπόστολος Λάμπρος

Ἐπὶ τῆς προσηκόντος ἐπισημοῦς τῆς κυρίας Δε-Τέμπ...

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΝΟΣ ΠΕΛΛΑΤΟΥ

Ἐάν ὀνειδιζόμενος τὴν ἡμετέραν τὴν ἀσπίδα...

ΑΙΓΥΠΙΟΝ: ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1903

Πρώτη περίοδος: Ἄπὸ τὸν Μάρτιον ἕως τὸν Ἰούνιον.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Ἀπόστολος Λάμπρος

Κηπρ

ΕΛΕΥΤΑΙΑ ΟΡΑ

ΝΕΟΣ 1903/12/10

ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

Η ΕΓΚΡΙΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΕΒΙΤΣ

ΙΔ. ΙΤΗΛ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

**Θ) ΣΑΛΟΝΙΚΗ, 11 'Ιου-
νίου, έμμέσως.** — 'Από άξιόπι-
στον πολιτικόν πρόσωπον. πλη-
ροφοροῦμαι ὅτι έντός δύο έβ-
δομάδων έπέρχεται πληρεστάτη
Σερβοβουλγαρική συνεννόησις
πρός καταπολέμησιν τοῦ κοινοῦ
έχθρου, ὅστις εἶνε ὁ 'Ελληνι-
σμός, καί προς άναστάτωση, δι'
έπαναστατικῶν άποπειρῶν, τῆς
Μακεδονίας.

Δύο βάσεις έτέθησαν εἰς τήν
Σερβοβουλγαρικήν ταύτην συμ-
μαχίαν. Πρώτη ἡ παραίτησις
τῶν Βουλγάρων άπό τοῦ Σαν-
τζακίου τῶν Σκοπίων καί ἡ πα-
ραχώρησις αὐτοῦ μετά τῶν Βε-
λεσσῶν μέχρι τῆς 'Αχρίδος καί
τοῦ Περλεπέ εἰς τοὺς Σέρ-
βους. Δευτέρα βάση εἶνε ἡ συμ-
μετοχή τῆς Σερβίας εἰς τόν
Τουρκοβουλγαρικόν πόλεμον.

Τὸ σχέδιον κατηρτίσθη πρό
τῆς δολοφονίας τοῦ 'Αλεξάν-
δρου καί ὑποβλήθην εἰς τόν Κα-
ραγεώργεβιτς ένεκρίθη ὑπ' αὐ-
τοῦ. Ταῦτα γνωρίζει λεπτομε-
ρῶς ἡ τουρκική πολιτική. 'Αμ-
δὲ τῆ άναγγελία τῆς έκλογῆς
τοῦ Καραγεώργεβιτς άπεφασί-
σθη ἡ κινητοποίησις νέου στρα-
τοῦ. 'Αναμένονται τήν έβδο-
μάδα ταύτην έπτακισχίλιοι στρα-
τιῶται. 'Από τῆς έποχῆς τῆς
έπισκέψεως τοῦ Λαμοδῶρφ εἰς
τήν Σερβίαν κατηρτίσθη σερβι-
κόν Μακεδονικόν Κομιτάτον
άρξάμενον τῆς έργασίας του καί
προπαρασκευάζον έπανάστασιν
έν Σκοπίοις καί Κοσσόβῳ.

Τὸ σερβικόν κομιτάτον προσ-
ήγγισεν άνευ συναινέσεως τοῦ
βασιλέως 'Αλεξάνδρου τὰ βουλ-
γαρικά κομιτάτα, έκτοτε δὲ έ-
κατοντάδες τινές σερβίζόντων
έκ τῆς Μακεδονίας ἤρξεντο συ-
νεργαζόμενοι μετά τῶν βουλγα-
ρικῶν κομιτάτων.

Δ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ, 12 Ιουνίου.—Σελήνη
 Ἀνατολή ἡλίου ὥρα 4 λεπ. 38. Δύσις
 λεπτὰ 26.

Ἐκείνου ὄρου τοῦ ὁδίου

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΟΣ

11 Ιουνίου 1903

Ἄμ.	Ἐθν.	Δαν.	Μετοχ.	Ἐταιριῶν
Ἦν. ἄν. τοχ			Μονοπωλίου	416.50
120 ἐκ. 50]	ο 339.—		Μεταλ. Δαυρ.	123.—
135 ἐκ. 50]	ο 352.—		Σιδ. Α. Π.	373.—
Πάγιον 40]	ο 254.—		Σιδ. Π.Α.Π.	66.75
Ἄμολ. Δανζίων			Σιδ. Θεσ.	126.75
Ἐθν. λαχ. 40]	ο 684.—		Δημ. Δημ. ἔργ.	38.25
ΣΠΑΠ. 50]	ο 112.—		Ἐργοληψιῶν	144.—
Δάν. ΑΠ. 40]	ο 417.—		Ἑλλ. Πυριτ.	62.—
» Πρ. » 40]	ο 200.—		Πανελ. Ἀτμ.	196.—
» » » 40]	ο 188.—		Ἡλεκτρ. Ἐτ.	68.75
» ΣΘ. 51]	20] ο 500.—		Νομίσματα	
» » » 50]	ο 183.—		Εἰκοσάφραγκ.	31.75
Μετοχ. Τραπεζῶν			Δίρα Τουρκίας	36.10
Ἐθνικῆς	3,685.—		Συναλλάγματα	
Βιομηχαν.	60.—		Ἀγγλίας	39,82 1/2
Κρητ. Τραπ.	166.—		Γαλ. ὄψεως	158 1/4
Ἀθηνῶν	164.50		Ἀυστρίας κορ.	164 1/2
Μυτιλήνης	260.—		Μάρκον	196 1/4

Οἱ ἐπιτελεῖσθαι δι' ἐράνων γε-
 νομένων μεταξὺ ὑπουργῶν καὶ
 τῶν προσωπικῶν τῶν φίλων.

ΠΟΙΟΙ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΕΤΡΟΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡ. ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»

ΒΙΕΝΝΗ, 11 Ιουνίου ἐμ-
 μέσως. — Εἰς τὸ ἕκτακτον
 τραῖνον τοῦ Βασιλέως διὰ τὰ
 Βελιγράδιον ἐπέβησαν οἱ πολι-
 τικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀκό-
 λουθοι τοῦ Βασιλέως, ἡ ἀν-
 τιπροσωπεία τῆς Βουλῆς καὶ
 καὶ ἀδελφός του Ἀρσένιος,
 περὶ τοῦ ὁποίου τοσοῦτον ὠμί-
 λησεν ὁ Παρισινὸς τύπος. Ὁ
 Πέτρος εὐχαρίστως ἐδέχθη τὸν
 ἀδελφόν του διότι ἐφοβεῖτο
 περὶ αὐτοῦ ἐὰν ἔμενεν ἐν Παρι-
 σίαις.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΤΡΟΣ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 11 Ιουνίου, ἐμμέ-
 σως.—Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς Πέ-
 τρος θὰ ὁμοίη πίστιν εἰς τὸ Σύνταγμα
 αὐριον. Ἀκολούθως θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ
 στρατὸν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Βαργνίτσα.

Ὁ συγκεντρωθεὶς στρατὸς ἀνέρχεται
 εἰς 8 χιλιάδας. Μετὰ μεσημβρίαν θὰ
 παραστῇ εἰς τὰς δημοσίας ἐροῦσας εἰς

ΠΟΡΕΙΑ

ΤΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΚΟΥΡΑΣ

τον τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1903.

σθου ἑτησίου λίρ. ὀθωμ. 48 καὶ ὁ ἑτε-
ρος μετὰ 36, ἦτοι ἐν δλω λίρ. ὀθωμ.
84 καὶ μετὰ τινων ἐπουσιωδῶν ἐξόδων
σκάλας, συμπληροῦται ποσὸν λίρ.
ὀθωμ. ἑκατόν. Ἡ δὴ πρᾶξις τοῦ ἐνός
ἑκατομμυρίου ὀκάδων ἀνθράκων πρὸς
γρόσια 30 τὰς 100 ὀκάδας, ἀνέρχεται
εἰς γρόσια 300,000, τὸ ἐν τρίτον τού-
των προπληρώνεται ἐκ μέρους τῶν ἀγο-
ραστῶν, ὥστε πρὸς εἰσπραξίν μένουσι
τὰ 2)3, ἦτοι γρ. 200.000, δι' ἅτινα
πληρώνουσιν οἱ ἀνθρακέμποροι 2 ο)ο
προμήθειαν τοῖς ἀνταποκριταῖς τῶν,
ἦτοι Γρόσ. 4,000. Εἰς ταῦτα προσθέ-
σωμεν προμήθειαν συναλλαγματικῶν
καὶ τινὰ ἐξόδα κατὰ τὴν συμφωνίαν
τῶν ἀνθρακῶν περίπου Γρόσια 2,000.

Ἐν δλω δέ:
Μισθοὶ ὑπαλλήλων, γρ. 8400.
Ἐξόδα σκάλας, » 1600.
προμήθεια εἰσπραξέων, » 4000.
καὶ τελευταία, » 2000.

Γρ. 16,000.

Ταῦτα καλύπτονται διὰ τοῦ πλε-
ονάσματος.

(ἔπεται τὸ τέλος.)

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΛΗΣΤΑΝΤΑΡΤΑΙ

Θάνατος

τοῦ ληστήρχου Γιοβάν.

Ἐν Γουμέντζη τῆ 29 Αὐγ. 1903

Τὴν 23ην λήξαντος, εἰδοποιηθείσης
τῆς Ἀρχῆς ὅτι εἰς τὴν μεταξὺ Ἀματό-
βου καὶ Δαμπόβου παρὰ τὸν Ἀξιὸν ἐν
εἶδει νησυδρίου θέσιν ἐφάνη ληστοσυμ-
μορία 60 μελῆς ἀμέσως ἐκ Γευγελῆς,
Γουμέντζης καὶ Γενιτσῶν ἐστᾶλη ἱκα-
νὸς Αὐτοκρατορικὸς στρατός, τὸν ὁποῖ-
ον ἀντιληφθέντες οἱ λησταντάρται ἐτρέ-
πησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Κιλκίς, ἀλλ'
ἀπροόπτως καθ' ὁδὸν συνήντησαν ἕτερον
στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐκ Κιλκίς
προερχόμενον καὶ οὕτω προσβληθέντες
ἐκατέρωθεν συνεπλάκησαν ἐγκαταλιπόν-
τες 4 νεκρούς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο
καὶ ὁ αἰμοχαρέστερος καὶ θηριωδέστερος
τῶν τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν λυμαιο-
μένων ληστήρχων, ἡ ἐκ Καρασουλι-
τίγρις, φέρων σημαίαν ἐπαναστατικὴν
χρυσούφαντον μετ' ἐπιγραφῆς: «Βοεβό-
δα Γιοβάν». Κατεσχέθησαν δὲ ἐπ' αὐ-
τῶν 1 ὄπλον μάνλιχερ καὶ 3 γκρά με-
τὰ πολλῶν πολεμοφοδίων ἐπίσης ἀρκε-
τὴ ποσότης ἀλεύρου καὶ διάφορα ἄλλα
τρόφιμα. — Χαρᾶς ἀπεριγράπτου ἐπέ-
πλησεν ἅπασαν τὴν καθ' ἡμᾶς ἐπαρχί-
αν τὸ ἄγγελμα τοῦ φόνου τοῦ αἰμοδό-
ρου καὶ Ἑλληνοκτόνου **Γιοβάν**, οὗ
ἡ θηριωδία οὔτε διὰ τῶν ζωηροτέρων
χρωμάτων δύναται νὰ στιγματισθῆ. Ἐ-
βεβαίωσε τὴν ταυτότητα τοῦ ληστήρ-
χου Γιοβάν ὁ ἐπὶ τούτῳ κληθεὶς συγχω-
ρίτης του ἱερέυς.

Ἀπὸ ὄρθρου βαθέως τῆς προχθῆς ὁ
αὐτοκρατορικὸς στρατός περιέζωσε λη-
στοσυμμορίαν πολυμελῆ ἐπὶ τοῦ δίωρον
ἀπὸ Ταρναρρέκας ἀπέχοντες βουνοῦ
Γανδάτς, δυστυχῶς ὁμοῦς διέφυγον οἱ
λησταντάρται τὴν νύκτα τῆς χθῆς, συν-
δραμόντος εἰς τοῦτο τοῦ δυσπρόσιτου
τοῦ ἐν λόγῳ βουνοῦ. Τρέφομεν ἐν τού-
τοις σταθερὰν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ ἐπαγρυ-
πνῶν αὐτοκρατορικὸς στρατός ἐντὸς ὀ-
λίγου θέλει ἐξοντώσῃ καὶ τὰ ἑναπομεί-
ναντα ληστανταρτικά λείψανα.

Ἐπιστροφή Σχισματικῶν.

Ἐν Κλεισούρα 1 7θρίου.
Ἴδου τὸ κείμενον τῆς ἀναφορᾶς, ἣν
ἐπέδωκαν τῆ Α. Ἐν. τῷ Καίμμακάμη
οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων Μοκραίνης,

Βοβίστης, Ζαγοριτσάνης, Ζελενιτσίου και Άετοσίου, εξαιτούμενοι τήν μεταγραφὴν τῶν νοφούζιων τῶν ἀπο ἐξαρχικῶν εἰς Ὁρθόδοξα. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη γεγραμμένη φυσικῶ τῷ λόγῳ εἰς τήν ἐπίσημον Κυβερνητικὴν γλώσσαν ἔχει κατ' αὐτολεξεί ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ μετάφρασιν ὡς ἐξῆς:

(Πρὸς τὸν Καίμακακῆμην Καστορίας, Ἐνδοξότατε,

Οἱ ὑποφανόμενοι ὑπαγόμενοι μέχρι τοῦδε τῇ Βουλγαρικῇ Ἐξαρχίᾳ, ἐπειδὴ ὑπέστημεν πολλὰς βλάβας καὶ ζημίας ἔνεκα τῶν κακουργιῶν τῶν βουλγάρων διδασκάλων καὶ λοιπῶν ἀνταρτῶν, δηλοῦμεν ὅτι ἀπο σήμερον καὶ ἐξῆς ἀναγνωρίζομεν τὸ Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον καὶ τοὺς Ὁρθόδοξους Μητροπολίτας Καστορίας (Φλωρίνης). Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὴν Σ. Κυβερνησιν ὅπως διατάξῃ ἵνα ἡ εἰς τὰ νοφούζια καταγραφὴ ἡμῶν διορθωθῇ ἀναλογως.

Διατελοῦμεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ πιστοὶ ὑπηκοοί.

Τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1903

**Οἱ Ἱερεῖς
Οἱ κάτοικοι.)**

Προχθὲς ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνεχώρησεν εἰς Καστορίαν, ἀφοῦ διειμείρασεν ἄλευρον καὶ ἄλλας εἰς τὰ ἐνταῦθα γυναικοπαιδα, εἰς τὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων δισχιλία γυναικοπαιδα καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Θεοτόκου καὶ ἀφοῦ συνέβουλευσεν αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὰ ὄπλα τῶν καὶ τὰ ὄπλα τῶν συγχωριτῶν τῶν. Πράγματι: δὲ καθ' ἑκάστην οἱ χωρικοὶ φέρουσι τὰ ὄπλα τῶν. Οἱ κάτοικοι Μοκραίνης ἔφεραν 23 ὄπλα καὶ ἕτερα 50 ἀφῆρέθησαν ἀπὸ τοὺς φονευθέντας, οἱ κάτοικοι Βοβίστης καὶ Ζαγοριτσάνης ἔφεραν καὶ αὐτοὶ ἀρκετὰ ὄπλα καὶ θὰ φέρωσι καὶ ἄλλα. Πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ ὑπολειφθέντες μετὰ τῶν ληστάρχων κομίται ἐκ Ζαγοριτσάνης, Βοβίστης κ. λ. π. μετενοήσαν καὶ θέλουσι νὰ παραδοθῶσιν, ἀλλὰ ἀπειλοῦνται ὑπὸ τῶν ληστάρχων ὅτι ἐὰν ἐπιχειρήσωσι δραπετεῦσιν, θὰ φονευθῶσιν ὑπ' αὐτῶν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὁμως ὅτι θὰ κατορθώσωσι νὰ διαφυγῶσι τῶν χειρῶν τῶν.

Θάνατος

τοῦ ληστάρχου Νικόλα.

Προχθὲς εἰδήσεις ἀναφέρουσι νέαν ἐπιτυχίαν τοῦ Αὐτ. στρατοῦ. Πληροφορηθεὶς ὅτι ἐν τινὶ σπηλαίῳ παρὰ τὸν ποταμὸν Ρουμπνίκ τῆς νομαρχίας Μοναστηρίου ἐκρύπτετο ὁ ληστάρχος Νικόλας μετὰ 35 κακούργων, περιεκύκλωσε τὸ σπήλαιον καὶ ἐπέτυχε νὰ καταστρέψῃ ὀλοκλήρον τὴν ληστοσυμμορίαν ταυτην.

Ἐξόντωσις ληστοσυμμορίας.

Ἐξ Ἰστιπίου ἀγγέλλεται ὅτι δεκατριμελής συμμορία λυμαινομένη τὰ περὶ τοῦ χωρίου Δουγκερτζίκ κατεσταφῆ ὀλοκλήρος ὑπὸ τοῦ ἀπηνῶς καταδιώκοντος αὐτὴν αὐτ. στρατοῦ.

Μεταμέλεια.

Πολλοὶ ἄλλοι ἀνταρταὶ ἐκ τῶν περὶ τῆς Ζελίτης κατιδόντες τὸ ἀδύνατον τοῦ ἐγχειρηματός τῶν παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀρχὰς ἐξαιτησάμενοι καὶ ἐπιτυχόντες τὸ αὐτοκρατορικὸν ἔλεος.

Περὶ φανῆς ἐπιτυχία στρατοῦ.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ὀχρίδος ὁ Αὐτ. στρατός συνήνησε περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἐπὶ τοῦ ὄρους Περτσιστα ληστοσυμμορίαν διοικουμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν πέριξ τῆς Ὀχρίδος συμμοριῶν. Κατὰ τὴν ἐπὶ ἐξ ὥρας διαρκέσασαν συμπλοκὴν φονευθησαν **200** ἀνταρταί, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀρχηγός. Πλείστα κατεσχέθησαν ὄπλα καὶ πολεμοφοδία ὡς καὶ τροφιμα. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην, τῆς ὁποίας τὴν σπουδαιότητα ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐξαρῶμεν, ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου ἐξ στρατιῶται νεκροὶ καὶ πέντε τραυματῆται.

Συμπληρωματικαὶ εἰδήσεις.

Περὶ τῆς εἰς τὰ περὶξ Μελενίκου συναφθεῖσης μάχης, τῆς τὰ ἀποτελέσματα ἀνεγράφομεν προχθὲς, παρέχομεν σημερον τὰς ἐξῆς συμπληρωματικὰς πληροφορίας.

Οἱ συμμορίται ἐκρύπτοντο ἐντὸς τοῦ ὄρους Περμ. Ὁ στρατός, ὅστις εἶχε περικυκλώσει τὸ μέρος, συνῆψεν ἀρκιτὰς μετὰ τῶν ἀνταρτῶν ἀψιμαχίας, μεχρις ὅτου τὴν Τρίτην ἐσπέρας, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ κομίται ἐγνωσαντες ὅτι ἤγγικεν ἡ τελευταία τῶν στιγμῆ, ἠτοιμάζοντο νὰ δραπετεύσωσι, ὁ στρατός ἐπετεθῆ κατ' αὐτῶν ὀριστικῶς καὶ ἐφόρευσε 45, μεταξύ τῶν ὁποίων 3 ἀρχηγούς. Ἐπὶ πλέον κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ σπουδαίαι ποσότητες πολεμοφοδίων.

Ἐκ τῶν τούρκων στρατιωτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης 7 νεκροὶ καὶ 7 τραυματῆται, μεταξύ τῶν ὁποίων εἰς ὑπαξιωματικός.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΕΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΧΡΟΣ;
ΜΕ 4 ΔΡΑΧΜΑΣ ΜΟΝΟΝ;

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ **Α.Ο.Δ.Ο.** ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ ΦΡΑΓΚΑ ΟΚΤΩ

ΥΑΡΙΟΥ 1905

5 ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

Σ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ

Η κολοσιεία και τολμηρά απόπειρα έκδιασμου. — Η σύσκεψις του Συμβουλίου των Πλημμελειοδικών

Ἐγράψαμεν χθές τὰ τοῦ διπλοῦ ἐγλήματος εἰς ὃ προέβη ὁ δικηγόρος Ιανναγ. Ψαρῆς ἐπιζητήσας νὰ ἐκδιᾶσθον γνωστὸν ἑκατομμυριοῦχος Σπετσιώτην κ. Ἀνάργυρον.

Ἡ ἀνάκρισις διεξαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Χαλκιοπούλου ἔφερον εἰς ὧς ὅλας τὰς λεπτομερείας ἐκείνας τῶν ποίων εἶχεν ἀνάγκην ὅπως σχηματίσθῃ ὁρθὴν γνώμην περὶ τῆς πράξεως.

Τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως ὑπέκλεν ὁ ἀνακριτὴς κ. Χαλκιοπούλου εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, οὗτος δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν πρὸς μέσων τοῦ οἴκειου βουλευμάτος. Τὸ Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἀγγελέα, εἰς ὃ ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Χαλκιοπούλου, συνήλθε θές μετὰ μεσημβρίαν καὶ συνεσκέφθη τὰ μακρῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ ἀπεφάσισε, σήμερον δὲ τὴν πρωΐαν ἀ ἐκδοθῆ τὸ σχετικὸν βούλευμα.

Καθὰ μανθάνομεν, δὴ τοῦ βουλευμάτος ὁ Παναγιώτης Ψαρῆς παραπέμπεται εἰς τὸ Κακούργιοδικεῖον.

Ὁ κατηγορούμενος ἐκρατεῖτο καὶ χθὲς εἰς τὴν Μοιραρχίαν.

Ἐπεσιόδιον εἰς τὸ Χρηματιστήριον. — Ὁ Παναρχισμὸς τοῦ νέου ἐπύπτου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διώρησεν ὡς γνωστὸν προχθὲς καὶ νέον ἐπύπτην τοῦ Χρηματιστηρίου τῶν κ. Σάββαν Κωσταντόπουλον ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου Δημ. Μακῆ.

Ὁ κ. Κωσταντόπουλος πρὸς τὴν 10 μ. μεταβάς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅπως ἀναλόγη τὰ καθήκοντά του, δὲν ἐβέβητο δεκτὸς ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου, θεωρητάσης ἐν διορισμῶν τούτων ὡς παράνομον καὶ οὕτω διότι κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ Χρηματιστηρίου ὁ ἐπὶ τῆς τούτου διορίζεται τῆ προτάσει τοῦ συμβουλίου καὶ πρὸ τῆν ἔγκρισιν τῆς νομαρχίας εἰς ἣν πάγεται τὸ Χρηματιστήριον.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης εἰς ἐγένοντο ἀμέσως παραστάσεις ἐκπληρωτοῦς ἀπήνησεν, ὅτι κατ' εἰσήγησιν ἐνὸς μέλους τοῦ Χρηματιστηρίου ὁ κ. Μακῆς παρητήθη ὅπερ δὲν ἦτο ἀληθὲς διὰ τοῦτο δὲ ἔσπευσεν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Κωσταντοπούλου. Ἀρτίως ὅθεν τῆς παρεξηγήσεως ταύτης τὸ διάταγμα τῆς ἀπολύσεως τοῦ [κ. Μακῆ] ἀνεστάλη.

Ἐπεσιόψεις

Ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν τὸν

παδικὰ τὰ ὅποια εὗρηκε κρεμασμένα καὶ σκονισμένα ἐκεῖ σὲ μίαν ἄκρην.

Μία σατανικὴ ἰδέα ἐπέρασε τότε ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῆς Μαρίας.

Νὰ κατεβάσῃ τὸ φῶς τῆς λάμπας καὶ νὰ προσποιηθῇ τίποτε περισσότερον τίποτε ὀλιγώτερον τὸν Ριζαρίτην.

Πράγματι τὸ σχεδίον ἐπέτυχεν.

Ὁ πατέρας εἰσελθὼν ἐντὸς ἔχαιρέτισε τὸν αἰδεσιμώτατον μὲ τὸ ἀγέειον πρόσωπον καὶ τὰ ξέπλεκα μαλλιά τὰ ὅποια εὗρηκε ἐμπρὸς τοῦ καὶ ἤρχισε νὰ ἐρευνᾷ, ὑβρίζων καὶ μουγγρίζων, τὸ σπῖτι.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ νέα εὐρούσα καιρῶν ἐδραπέτευσε καὶ ἐνδεδυμένη καθὼς ἦτο ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν ἄγρουσαν.

Ὁ πατέρας μὴ ἀνακαλύψας τίποτε ἀνεχώρησε διὰ τὴν οἰκίαν του, ὅπου εὗρε τὴν δεσποινίδα θυγατέρα του καθημένην ἤσυχα ἤσυχα καὶ διαβάζουσαν ἐφημερίδα.

— Ποῦ ἦτοῦνα παλὴ βρόμα;

— Μπὰ, καλὲ μπαμπά στήν κυρὰ Κατερίνη ἀπέναντι βοηθοῦσα γιὰ τὰ προικτὰ τῆς κόρης τῆς.

Ὁ πατέρας ἐφάνη πεισθεὶς πρὸς στιγμὴν, ἀναβάλλων διὰ τὴν ἐπομένην τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων εἰς τὴν οἰκίαν τῆς κυρὰ Κατερίνης πρὸς ἐξακρίθωσιν τῆς ἀληθείας, ἡ ὅποια ὅμως δυστυχῶς δὲν ἤργησε νὰ φανερωθῇ μετ' ὀλίγον μὲ ὅλην τῆς τὴν λαμπρότητα.

Ἀνακαλυφθέντων τῶν ράσων καὶ ἡ ἰστορία τῆς ἀληθείας ἔπεσε τόσο ξύλο στὴν ράχη τοῦ κοριτσιού, ὥστε εἰάν δὲν παρενέβαινε ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Κολωνακίου νὰ κρατήσῃ τὸν ἀσθνιασάντα ἐκ τῆς ὀργῆς πατέρα, ἡ Μαρία θὰ παρεδίδοτο εἰς χεῖρας ἀληθῶν ρασσοφόρων τὴν φορὰν αὐτὴν διὰ νὰ ὀδηγηθῇ εἰς τὸ Νεκροταφεῖον.

Τί κάνει τὸ ὄλιο ?

Μὰ; τὸ εἶπαν καὶ ξεκαρδιστήκαμε — Εἰς κάποιον Σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ, εἶχε παρουσιασθῇ χθὲς ἕνας στρατιώτης ἀσθενής, πονῶν, ὡς ἰσχυρίζετο στὰ πόδι. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἰατρικὴ ἐπίσκεψις εἰς κάθε σῶμα προϋποθέτει ἀπειρα κόλπα τῶν ὀπλιτῶν, ὅπως ἀπορῦγον τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ γιατρὸς ἠναγκάσθη εἰς τὸ πάνο τοῦ ποδὸς νὰ δώσῃ ὄλιο !

Καὶ ὁ στρατιώτης ὅμως πρὸς κωτεργάρης τὸ πίνει ἀταράχως καὶ ὕστερα ἀρχίζει νὰ κινεῖ δυνατὰ τὸ πόδι του, νὰ τὸ τεντώνῃ ἐπανειλημένως. — Ὁ γιατρὸς ἐκπληκτὸς τῶν ἐρωτῶν γιὰ τὸ κάμνει καὶ ὁ Ρωμηὸς, ὁ ἀθάνατος τοῦ ἀπαντᾷ.

— Μὰ, γιὰ νὰ κατέβῃ τὸ ὄλιο καὶ νὰ γιάνῃ τὸ πόδι.

Τὸ συμπέρασμα ἦταν δεκαήμερος φυλάκισις.

Καὶ ἄλλο; θάνατος ἐκ ψύξεως

Χθὲς ἔξωθεν τοῦ εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν κειμένου παντοπωλείου τοῦ Πέτρου εὗρέθη ἕνας νέος εἰκοσιδύο περίπου ἐτῶν πεσμένος κάτω καὶ ἐν ἀναίσθητῇ διατελῶν.

Τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν παραλαμβάνοντα τὰ ἐκεῖ ἀστυνομικὰ ὄργανα μετέφερον εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον. Πρὶν φθάσουν ὅμως ὁ νέος ἐπέπνευσε καὶ οὕτω ἡ ἀμα-

ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ 49
ΛΗΣΤΑΝΤΑΡΤΑΙ

Κλεισούρα 25 7)βρίου 1903.

Χθές έπτά νέοι έκ Κομανιτσόβου δραπετεύσαντες έκ τῆς συμμορίας τοῦ Τσιακκλάρωφ προσῆλθον ένταῦθα καί πκρέδωσαν είς τόν λοχηγόν Ίσμαήλ έφένδη τά όπλα των.

— Έπετράπη είς τούς κατοίκους Μοκραίνης, Βοβίστης καί Ζαγοριτσάνης νά καρπωθῶσι τούς άγρούς των καί νά τρυγήσωσι τας άμπέλους των, τῶν όποιων ἡ έσοδεία καί άφθονος καί άρίστη είναι.

— Χθές άφίκετο ένταῦθα έκ Καστορίας

στήσωσι καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν ἐν Σερβίᾳ, ὧν τοσοῦτον ἀπόλυτον ἔχει ἀνάγκη κατόπιν τῆς ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ὑφισταμένης αὐτῇ ἐκρύθμου καταστάσεως καὶ τῶν τελευταίων αἱματηρῶν γεγονότων ἀτυχῆς αὕτη χώρα, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας κρατοῦσιν αὐτὴν ἀνάστατον καὶ τῇ προετοιμάζουσι λίαν λυπηρὸν μέλλον.

Φαίνεται ὁμως ὅτι τὸ πνεῦμα τῶν ταραχῶν καὶ συνωμοσιῶν ἐπικρατοῦχι μόνον εἰς τὰ μικρὰ καὶ ἀσύντακτα οὕτως εἰπεῖν Σλαβικὰ Κράτη ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῇ τῇ μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ Ῥωσσίᾳ, ἐνθα τὸ ἐξεγερτικὸν πνεῦμα διαδίδεται καθ' ἐκ

τες δε οι κακούργοι δια της βίας τα ελληνικά χω...

Ενώπιον των βιοπραγίων των βανδαλικών τούτων...

Εν Καστοριά τῆ 20 Αυγούστου 1903 Οἱ μουκταρβίδες τῶν ἑνδεκά συνοικιῶν τῆς πόλεως.

Ἐπονται 11 σφραγίδες τῶν ἑνδεκά συνοικιῶν τῆς πόλεως.

Οἱ Δημογέροντες

Μιχαὴλ Ἰωάννου, Ἀνδρέας Χ. Τζιόνας, Διαμαντῆς Ἐμ. Ροῦμπα, Νικόλαος Ν. Παπαμόσχου.

Οἱ Ἐπίτροποι

Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης, Δαμιανὸς Πικμηζάρης, Κωνσταντῖος Χ. Τσόγκου, Παναγιώτης Γ. Κοτση, Νασούμ Δ. Γκαλαβᾶς, Νασούμ Δ. Ράλλη.

Οἱ Ἐφοροί

Νασούμ Τσάκαλης, Κ. Ἀλβανός, Μ. Α. Μπατρίνος (Δήμαρχος).

(Ἐπονται ὑπερδικασίαι ὑπογραφαί πολιτῶν).

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΧΡΟΥΠΣΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΡΙΤΣΑΝΗΣ

Τολμηταὶ ἀνδρὶ καὶ δολοφόνοι, ὄργανα τοῦ μὴ ἔχοντος συνείδησιν οὐδέμιας προσωπικῆς καὶ ἀτομικῆς ἐλευθερίας...

Καθῆκον δὲν ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς τοὺς ὀρθόδοξους πληθυσμοὺς, οὓς ἡ βία δὲν κατάρθησε...

Τῆ 23 Αυγούστου 1903.

Κοινότης Κοινότης κωμοπόλεως Χρνούστης κωμοπόλεως Σταριτσάνης Ἐπονται 4 σφραγίδες τῶν συνοικιῶν Χρνούστης καὶ Σταριτσάνης καὶ 64 ὑπογραφαί.

Σημ. Ἄ Ἀγῶνος. Ἄξιοπιστῶς μανθάνομεν, ὅτι...

εἰς ὅμοιαν διαμαρτυρίαν ἦτο πρόθυμος νὰ προσβῇ καὶ ἡ κοινότης Μοναστηρίου, ἀλλ' ἐκώλυθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Σ. Ἀμβροσίου...

Αἱ δημοσιεύμεναι διαμαρτυρίαι ἐστάλησαν καὶ πρὸς τὸν «Χρόνον» τῶν Παρισίων, ἀλλὰ δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐπὶ τῇ προράσει...

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΡΥΛΟΙ

Ἡ ἰταλικὴ ἔφημερίς «Ἀλιόν» τοῦ Μιλάνου δημοσιεύει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 20 (v) τοῦ ἰστανίου ἀνταπόκριον ἐκ Σοφίας...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

χερσονήσου ὑπὸ τοῦ ἄλλως ἠρωϊκοῦ λαοῦ τῆς Ἰταλίας, οὗ τὴν νῆσον Κρήτην ἠλευθερώσαμεν...

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης, ὁ τουρκικὸς στρατὸς κατὰ τὴν ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐφθασαν εἰς τὸ δεξίτατον αὐτῶν σημεῖον. Ἄμοιβαίως ἀμφότερα τὰ κράτη ἐπιδιώκουσι πυρηνιστῶδες...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀπέδειξε διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ, οὗ ἐν τῇ ἀληθείᾳ...

ἡμῶν νὰ πλάτνωμεν, ἀλλὰ νὰ μελετῶμεν καὶ νοῶμεν αὐτάς. Καὶ οὕτως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ξέναι λέξεις...

Οἱ γλωσσολόγοι παρατηροῦσι καὶ πιστοῦσιν ὅτι τὸ ἀνάμεικτον ἐν πάσαις ταῖς νεωτέροις γραφομέναις...

Πρόσθετος τοῦτοισι δὲ ἡ δημοτικὴ εἶναι ἀληθῶς πολλαχῶς ἀνάμεικτος, πλείστα παντελῶς ξέναι λέξεις...

ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ ξέναι λέξεις ἔχουσι τὰ εἰρημμένα ἐλατιώματα καὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τῇ ἡμετέρῃ γλώσσῃ.

Ὅμοιος οὖν ἀλλότρια ἀλλήλων ἡ χρῆσις γλωσσικῆς τινος φράσεως ἐν τῇ γραπτῇ λόγῳ καὶ ὁ πλοῦτος αὐτῆς ἢ ἄλλης.

Ὅμοιος οὖν ἀλλότρια ἀλλήλων ἡ χρῆσις γλωσσικῆς τινος φράσεως ἐν τῇ γραπτῇ λόγῳ καὶ ὁ πλοῦτος αὐτῆς ἢ ἄλλης.

Ὅμοιος οὖν ἀλλότρια ἀλλήλων ἡ χρῆσις γλωσσικῆς τινος φράσεως ἐν τῇ γραπτῇ λόγῳ καὶ ὁ πλοῦτος αὐτῆς ἢ ἄλλης.

Ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἐπὶ τῇ ἐκδοτικῇ ἐπιχειρήσει...

Μόνον τὸ τελικὸν ν καὶ τινὰ συμπλέγματα συμφώνων ἀπολωλότα ἐν τῇ συνήθει λαλομένη ἀποκατεστήσαμεν αὐτῆς...

(Ἐπεὶ συνέχεια).

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΜΙΑ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΥ

ΟΙ ΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΠΥΡΠΟΛΗΣΕΙΣ

Τὸ «Ἐμπρός» ἀνήγγειλεν ἤδη τὴν ὑπὸ τῶν δολοφόνων τοῦ κομιτάτου κατακρουρούμενην τοῦ ἀτυχοῦς ἐθνομάρτυρος Ἀθανασίου Ἀλήρη μετὰ τοῦ υἱοῦ του Δημητρίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἀθανασίου ἐν τῷ χωρίῳ Ὀριζάρται, πλησίον τῆς Γουμέντζης. Ἐξ ἐπιστολῆς προχθεσινῆς ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ προσερχομένης ἐκ προσώπου ἀριστα πληροφορημένου, γνωρίζοντος δὲ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὰ τραγικὰ συμβάντα, δημοσιεύομεν τὰς κάτωθι περικοπὰς :

Ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων πατριωτῶν καὶ οὐτω ἀτίμως κατακρουρούμενου ἐβδομηκοντοπενταετοῦς γέροντος Ἀθανασίου Ἀλήρη ὁ ἀρχηγὸς τῶν δολοφόνων Ἀποστόλ ἀφῆκεν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Μουδέρην (ἀντιπρόσωπον ἐπάρχου) Γουμέντζης Χααὴν ἐφῆντην, ἧς σημεῖω ἐνταῦθα πιστὴν μετάφρασιν.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ ΟΠΛΑΡΧΗΓΟΥ

Χααὴν ἐφῆντη,

Θλίβερά ἀγγελία θὰ σοῦ ἔλθῃ, ἀλλὰ ταύτην νὰ μὴ θεωρήσῃς ὡς προσβολὴν, διότι οἱ τρεῖς οὗτοι φονευμένοι ἐφονεύθησαν ὑπ' ἡμῶν. Αἰτία εἶνε ὅτι οὗτοι ἦσαν προδόται καὶ ἐναντίον ὅλης τῆς ὑποθέσεώς μας, διὰ τοῦτο τοὺς ἐφόνευσα, διότι ἡμεῖς ἔχομεν νόμον καὶ ὁ νόμος τοὺς τιμωρεῖ. Τοῦτο συνέβη διὰ τὸν Χρήστον Πιλιβάν ἐκ Γουμέντζης, Θεόδωρον Σμαρτζήν ἐκ Βόζετς καὶ ἄλλους, διότι τοὺς προδότας εἰ ὅποιοι εἶνε ἐναντίον μου τοὺς τιμωρῶ καὶ θὰ τοὺς τιμωρῶ ἐφ' ὅσον ἔχει τοιοῦτους ἐν Μακεδονίᾳ τοῦτ' αὐτὸ θὰ συμβῆ καὶ διὰ τὸν διδάσκαλον Γκρούμπες.

Ἐὰν πάλιν ἡ Κυβέρνησις σας θέλει νὰ ἐργασθῇ μὲ τοιοῦτους καὶ διεφθαρμένους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν πιστεύουν εἰς Θεόν, πρέπει ἡ Κυβέρνησις σας τοιοῦτους ἀνθρώπους νὰ τοὺς ἀποστείλῃ εἰς Ἀσίαν καὶ Βηρυττόν, διότι δι' αὐτοὺς ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ζωὴ. Διὰ τοῦτο λυποῦμαι, πολὺ λυποῦμαι, διότι σεῖς εἶσθε ἄνθρωποι νουενοχρεῖς, ἐξ ἄλλου ἐπιλήρημονες καθιστάμενοι τοῦ ἑαυτοῦ σας δίδετε πίστιν εἰς ὅτι σὰς ὑποδεικνύουσιν οἱ Ἕλληνες ὡς προδόται (1) νὰ ἐργασθῆτε μετ' αὐτῶν καὶ οὕτω καὶ αὐτοὺς ἀδικεῖτε καὶ τὸν στρατὸν σας ἀδικεῖτε καὶ διὰ τοῦτο λυποῦμαι.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Κομιτάτου

«Σεῖς εἶσθε ἐγγράμματος καὶ γνωρίζετε διαπὶ ἐργαζόμεθα : οὔτε διὰ χρήματα (1) οὔτε διὰ τίποτε ἄλλο, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ δίκαιόν μας, τὸ ὅποιον ἔχομεν ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν καὶ ἀδελφῶν. Καὶ διὰ τοὺς φόνους οἱ ὅποιοι γίνονται ἐναντίον τῶν προδοτῶν νὰ μὴ βασανίζετε τοὺς χωρικοὺς, διότι θὰ συναθροίσω ὅλην τὴν συμμορίαν μου ἐξ 150 ἀνδρῶν καὶ θὰ πολιτορχήσω τὴν Γουμέντζαν καὶ τὰ Γιαννιτζί, θὰ καύσω τὰς οἰκίας μαζί με τὸ δικαστήριον καὶ κἀνένα ἄνθρωπον δὲν πρέπει νὰ συλλάβητε ἢ φυλακίσητε : διότι ἀνμάθω

τοιοῦτόν τι νὰ γνωρίζῃς ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἀνωτέρω γράφω, θὰ τὸ ἐκτελέσω.

Ἄν θέλετε νὰ ἐργασθῆτε, ἐργασθῆτε ἀλλὰ μὲ τιμίους ἀνθρώπους τοιοῦτους ἀνθρώπους ὡς ὁ Ἄγγελος ἰατρὸς (σημ. ἐννοεῖ τὸν κ. Σακελλαρίου) καὶ ὁ Χρήστος Πίπτσας ἐκ Κρίβας νὰ μὴ τοὺς ἀφίνετε νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὸ διοικητήριον, διότι αὐτοὶ θὰ γίνωσιν αἰτία νὰ καταστρέψωμεν τὴν πόλιν σας καὶ τὴν ἡσυρίαν σας.

21 Νοεμβρίου 1903.

Με τοὺς χαίρετισμοὺς

(Τ. Σ.) Ἀποστόλ Βοεβόδα

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΕ ΟΙ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣ

Οἱ δύο, οὓς ἀναφέρει ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς, εἶνε ἐκ τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς προσελθόντων ἰανταρτῶν, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσαν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν λιποταξίαν. Διδάσκαλος Γκρούμπες εἶνε Βούλγαρος φανατικὸς ἀντάρτης καὶ ἐπόπτης ἐπὶ ὀλοκλήρου τμήματος τῆς ἐπαρχίας Γιαννιτζίων—Γουμέντζης, ὁ ὁποῖος ἐπὶ μνηδὺς φυγῶν προσήλθεν εἰς τὰς ἀρχὰς φάνεται ὅτι τὴν κατὰ τοῦτο ἀπειλὴν τοῦ ἐξετέλεσε διότι ἀμέσως τὴν ἐπομένην τῆς δολοφονίας τῶν ἀνωτέρων ἐθνομαρτύρων μετέβη εἰς τὸ χωρίον Γκρούμπες, ὁποῦθεν παρέλαβε τὸν διδάσκαλον καὶ ἄγνωστον τί τὸν ἀπέκαμεν.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιστολὴ καταλήγει οὕτω :

Ἐννοεῖται, μεθ' ὅλας τὰς ἀνω ἀπειλὰς, ὁ Μουδέρης συνέλαβεν 22 ἐκ τοῦ χωρίου Ὀριζάρται, οὓς ἀπέστειλε δεσμίους εἰς Γιαννιτζί.

Καὶ ἐν τελευταίον χαρακτηριστικόν. Ἐκ θετικῆς βουλγαροπληγῆς μαθητῶν, ὅτι τοὺς προσερχομένους εἰς Βιτόλτα ἀντάρτας παρουσάζει ὁ Αὐστριακὸς πρόξενος προηγουμένως συριστῶν αὐτοὺς νὰ κρύπτωσι τὸν ὄπλισμόν των καὶ νὰ προσέρχωνται ἄοπλοί.

Ε, ΠΥΛΑΡΟΣ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

(Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα «Ἐμπρός»)

ΠΑΤΡΑΙ, 9 Δεκεμβρίου. — Μεγάλη τρικυμία εἰς τὸ πέλαγος. Τὸ ναυαγοσωστικὸν «Ἐρμῆς» ρυμουλκοῦν τὴν «Πύλαρον» προσωμίσθη εἰς Πατᾶν.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ

(Ἰδιαίτ. τηλεγράφημα τοῦ «Ἐμπρός»)

ΠΑΤΡΑΙ, 9 Δεκεμβρίου. Ὁ «Κανάρης» τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ὁ Διάδοχος διῆλθε διὰ τῆς διώρυγος καὶ κατηρθύθη εἰς Μεσολόγγιον.

ΘΕΑΤΡΑ

ΒΑΣ. ΘΕΑΤΡΟΝ. Ἀπόψε καὶ πάλιν ὁ «Οἰδῖπους Τύραννος».

ΩΔΕΙΟΝ. Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν δίδεται συναυλία ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὡδείου.

TACHYDROMEION

ΤΕΤΑΡΤΗ, [10 10] ἔβριον. Εἰς Κρήτην (Γουδῆ) 10 π. μ. Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Φλόριον) 11 π. μ. Σάμον (Παυελήνιος) 5 π. μ.

Σημ. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀλληλογραφία ἀφικνεῖται διὰ τῆς Ἑ. ἀμαρτωλοῦς.

γος, ὅσον υπερβολικὸς εἶφαν ἡ παρά ται διὰ τὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀπειθυμίας παροτρύνσεις καὶ ἀπειλὰς. Ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις κατέδειξεν ὅτι αἱ ἐγκλήσεις ἐν Μακεδονίᾳ συμφεραὶ ὀφείλονται μὲν καὶ εἰς τὴν τουρκικὴν κατοικοῦσιν, ἀλλὰ κυρίως προήλθον παρὰ τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων, τῶν ἐδρευόντων οὐχὶ ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς διαδίδουσιν οἱ κομιτατζήδες καὶ ὑποστηρίζει ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ, ἣτις ὑποστηρίζει τὰ ἐπαναστατικὰ κομιτάτα ἀναφανδόν. Ἄς πρὸς τὴν Σερβίαν κατέδειξε τὴν σηπεδὸνα τοῦ ἐν αὐτῇ πολιτικοῦ καθεστώτος, ἣτις ἐξεδηλώθη διὰ τῆς βασιλοκτονίας καὶ τῆς ἀτιμωρησίας τῶν ἐνόχων.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Ἄς πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν μεταρρυθμίσεων καί τὴν ἐν γένει ἐν τῷ ἔμφω κατάστασιν, ὁ κόμης Γολουχόφσκις ἐφάνη πλήρως αἰσιοδοξίας καὶ αὐτοπεποιθῆσεως, ἀμφότερα στηρίζας ἐπὶ τῆς ἀπὸ τοῦ 1897 συνομολογηθείσης μετὰ τῆς Ρωσίας συμφωνίας, ἣτις ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν πραγμάτων κατέληξεν εἰς τὸ ἐν Μυρστέγῃ σχέδιον τῶν μεταρρυθμίσεων, καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων ἐξουσιοδοτήσαν τῇ Αὐστρίᾳ καὶ Ρωσίᾳ πρὸς πραγμάτωσιν αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης κρίνων τὰ πράγματα, μετὰ πεποιθήσεως ἀπέβλεπεν εἰς τὴν προσεχῆ ἐξέλιξιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος. Ἄλλ' ἡ πεποιθισίς του ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις κατὰ τὴν ἀπαρέγκλητον ἀπόφασιν τῶν θὰ ἐφαρμοσθῶσι, στηρίζεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ ἐφαρμόσῃ ταύτας. Κρίνει δηλαδὴ τὸ δυνατόν τῆς ἐφαρ-

νόμειον πρὸς περιστολὴν τῆς ὑπ' αὐτῆς διοργανουμένης ἐπαναστατικῆς κινήσεως καὶ τῶν ἐπιθετικῶν ἐξοπλισμῶν. Ἡ ἀπλήρως ἀπειλή ὅτι ἡ Βουλγαρία θ' ἀφθεθῇ ἀπομεμονωμένη ἐν ἐνδεχομένη ἐνόπλιω μετὰ τῆς Τουρκίας συρράξει, δὲν εἶνε ἀρκετὴ. Παροτρύνει μᾶλλον τοὺς βουλγαροὺς πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐξοπλισμῶν τῶν.

Τὸν Σουλτάνον ὁμῶς ἀπειλεῖ δι' ὅλων τοῦ λόγου τῶν σχημάτων, ὅτι ἀδεὸν ἂν ἀλλάξῃ, ἐάν θέλει νὰ ζήσῃ καὶ εὐτι ἀνδρὲς θέλῃ νὰ πράξῃ τοῦτο αὐτῇ ἡ Τουρκία, θὰ τὸ πράξωσιν ἐκείνοι οἵτινες ἔχουσι συμφέρον ἐν τῇ ὑπάρξει τῆς Τουρκίας.)

Τὰ σχόλια ἐννοεῖται τοῦ ἐυρωπαϊκοῦ τύπου εἶνε ἀπειρα, γενικῶς δ' ἐθαυμάσθη ἡ παρρησία μεθ' ἧς ὠμίλησεν ἐφέτος ὁ αὐστριακὸς ὑπουργός. Ἐκείνοι οἵτινες ἐκ τοῦ λόγου του ἐμειναν εἰς ἄκρον δυσηρεστημένοι, διότι ταῖς ἀφήσεως τὸ προσωπεῖον εἶνε βεβαίως οἱ Βούλγαροι.

Ἡ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Τ Π Ο Μ Ν Η Μ Α ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Χθὲς ἐγνώσθη ὅτι ὁ ὑπουργός τῆς Παιδείας κ. Στάης κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως συνεργασίαν, σκέπτεται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς ὑπογραφήν Διάταγμα, κυροῦν τὸν ψηφισθέντα νόμον ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ τοῦ ὁποῖου καθργήθη ἡ ἐπισκοπὴ Κυθήρων.

Τοῦτο μαθόντες οἱ ἐναθθα Κυθῆραιοι χθὲς ἀνεστατώθησαν, ἀπεφάσαν δὲ ἵνα διὰ παντὸς νομίμου μέσου ἀντιδράσωσι κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Πρὸς τοῦτο συνελθόντες χθὲς συνέταξαν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ἱκετεύοντες αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπικυρώσῃ τὸ ἄδικον ἐκεῖνο νομοθετικὸν μέτρον τῆς Βουλῆς, ἐπέδωκαν δὲ τοῦτο εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἣτις εἶχε συσταθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος ἀποτελούμενης ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Μαγωλέσου, Σ. Τσαμπῆρα, Α. Παναρέτου, Ἀλ. Στρατηγοῦ, Β. Παστοῦ, κ. Κατσούλη, Ἐμμ. Χανιώτη, Α. Κανέλλη, Θ. Δαλιῆρα καὶ Γ. Κατράκη.

ΠΑΡΑ ΤΩ Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤῃ

Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἀνωτέρω ὑπομνήματος εἰς τὰ ἀνάκτορα ἡ ἐπιτροπὴ μετέβη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης εἶπεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ ἑξῆς:

— Δὲν πιστεύω ὁ κ. ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργός νὰ προδῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, οὐδὲ γνωρίζω κατὰ πόσον εἶνε ἀληθὲς τοῦτο.

35 ΜΠΕΡΤΑΙ

ΡΑΚΟΣ (Ἀρσάκειον)

ΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΙΛΙΒΑ

Ἐν Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν παντὸς εἶδους. οἰς καὶ ἐργασθεῖς εἰς τὰ μεγαλειότερα ἐμποροειδικότητα διὰ τὴν τελείαν ἐφαρμογὴν τῶν Κουστούμια μὲ δρχ. 110—120. Ἐπανωοῦστο τέλειον καὶ μὲ ὀλίγα χρήματα.]

λοῦ Κυριακοπούλου

ARCHÉ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 102

Γ. Σαρσέντος ἐπανῆλθεν εἰς Εὐ-Μπέρτες, Ἐτόλ, Γουναρικὰ ἔλων. Συνέστησεν ὡσαύτως τμήμα γυναικίδος καὶ ἀνεγνωρισμένης διὰ τὴν καλαισθη-ῆς, ἣτις ὑπόσχεται νὰ ἱκανοποιήσῃ δλα τὰ

Κοραΐδες, Κάλτσες, Ἡλεκτὰ

ΑΙΑ ΒΡΕΦΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συνέχεια. — Στοργής πρότυπα. — Έκ τῶν ἐπαρχιῶν. — Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις. — Ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. — Ἡ ἀ' Ἀλήθεια ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. — Ἡ ἀ' Ἀλήθεια ἐν Θεσσαλονίκῃ. — Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις. — Τελευταία ὥρα. — Ἀγγελίαι.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

52
12 Feb 1904

Ὁ ἡμέτερος ἐν Φλωρίνῃ ἀνταποκριτὴς μεταδίδει ἡμῖν τὰς ἐξῆς περὶ νέων πραξικοπημάτων τῶν ὀπαδῶν τῆς Βουλγαρικῆς Προπαγάνδας πληροφορίας, τὰς ὁποίας παραθέτομεν ἐφ' ἐξῆς ἀσχολιάστους, φρονούντες ὅτι τὰ πράγματα λαλοῦσιν ἀρκετὰ εὐγλώττως ἀφ' ἑαυτῶν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη νὰ ἐκφέρωνται πλέον κρίσεις ἐπ' αὐτῶν: «Ταύτην τὴν στιγμήν ἐκ θετικῆς πληροφοροῦμαι πηγῆς ὅτι οἱ ἐν τῷ χωρίῳ Πάτελι σχισματικοὶ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ὁρθόδοξου ἱερέως Χρίστου, διερχομένου ἐκ τοῦ μεσοχώρου καὶ ἤρξαντο ξυλοκοποῦντες αὐτὸν ἀνηλεῶς. Ὅτε δὲ ὁ δερόμενος λευίτης προσεκάλεσεν ἀπεγνωσμένως εἰς βοήθειαν τοὺς ἐκεῖ που εἰρισκομένους στρατιώτας, οἵτινες καὶ σπεύσαντες ἀμέσως συνέλαβον τοὺς ἀρχηγούς τῶν ταραξιῶν, ἄλλη σπεῖρα σχισματικῶν ὤρμησε κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐξουσίας καὶ διὰ φωνασιῶν ἀπεπειράθη ν' ἀποσπᾶσθαι παρ' αὐτῶν τοὺς συλληφθέντας. Τότε ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ σταθμεύοντος στρατιωτικοῦ ἀποσπᾶματος διέταξε τὴν σύλληψιν πάντων τῶν ταραξιῶν, οἵτινες συλληφθέντες ἤχθησαν δέσμοι εἰς Σοροβίτσοβον, ὁπόθεν μεταφερθήσονται εἰς Φλώριναν, ὅπως κατὰ τοὺς νόμους δικαζόμενοι τιμωρηθῶσι διὰ τὴν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐξουσίας ἀπειθειαν καὶ ἀντίστασιν.» — Ἀ' Ἐνῶ ἡ ἐν τῷ χωρίῳ Νερέτι τῆς ὑποδιοικ. Φλωρίνης Ὁρθόδοξος κοινότης ἐτέλει τὴν 30ὴν λήξαντος τὴν ἑορτὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ὡς τοῦτο λαμβάνει χώραν ἀπανταχοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἐνῶ οἱ Ὁρθόδοξοὶ ἱερεῖς καὶ ὁ Ἑλληνοδιδάσκαλος Ἀναστάσιος, ἕστις τυγχάνει υἱὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπαρχατοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου δολοφονηθέντος ἀειμνήστου ἱερέως Κωνσταντίνου, κατεγίνοντο εἰς τὰ τῆς τελετῆς, ἀφνης παρουσιάζεται ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου φανατικώτατος σχισματικὸς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἕως μετὰ τοῦ κομιτάτου συνεργασθεὶς νῦν δὲ προϊστάμενος τῆς σχισματικῆς κοινότητος διατελὼν Στότσε Χρ. Μῆτσε καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου τῆς κάπας τοῦ κατάστιχον, προσεκάλει μεγαλοφώνως τοὺς Ὁρθόδοξους νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ κατάστιχον αὐτὸ ἀσπαζόμενοι τὸ σχίσμα, ἵνα μὴ ὕστερον μετανήσωσιν, ὡς ἔλεγεν. Ἐκπληκτοὶ οἱ Ὁρθόδοξοὶ ἐπὶ τῆς θρασύτητι τοῦ ἀπὸ μηχανῆς ἀποβλήσαντος τούτου τῆς Ἐξαρχίας, διὰ τῶν πραξικοπημάτων ἀπέβαλον αὐτὸν ἐκ τοῦ χωρίου εἰδοποιήσαντες συγχρόνως τὸν ἐπίσκοπον Φλωρίνης Ἐπιφάνιον καὶ τὸν ἐπίσκοπον Θεσσαλονίκης κατήγγειλον τὸν ἐν τῷ χωρίῳ ταραξίαν μετὰ τῶν

ὀπαδῶν αὐτοῦ Κότε καὶ Ρίστου. Εἶμαι βέβαιος ὅτι αἱ Σεβασταὶ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσαι συμφώνως τοῖς κειμένοις τοῦ Κράτους Νόμοις θὰ τιμωρήσωσιν αὐστηρῶς τοὺς διαταράττοντας τὴν ἡσυχίαν τῶν φιλονόμων Ὁρθόδοξων σχισματικῶν.» — Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σχισματικοῦ Νικοδήμου, τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου δλων τῶν ληστανταρτικῶν συμμοσιῶν, αἱ ἐν Φλωρίνῃ εὐάριθμοι πρόκριτοι τῶν σχισματικῶν συνελθόντες εἰς συνεδρίαν ἀπεράσισαν νὰ προτείνωσιν εἰς νέους τινὰς ἐκ τῶν Ὁρθόδοξων, οἵτινες ἔχουσιν ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μετὰ τῶν σχισματικῶν, νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ σχίσμα, ἐμφαίνοντες τὴν συναίνεσιν τῶν διὰ τῆς μὴ προσκλησεως καὶ μὴ παραδοχῆς Ὁρθόδοξων ἱερέων εἰς τὸς οἴκους τῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ πρωτοτύπου τούτου συνεδρίου διεβιάσθη τοῖς ἐν λόγῳ νέοις διὰ τοῦ Ἡλίου Τιρπάν, υἱοῦ τοῦ πρώτου σχισματικοῦ τῆς πόλεως Δημούση Τιρπάν, ὅστις υἱὸς ἀπουσιάζων ἀπὸ διέτας εἰς Σόριαν ἐπανεκάμφε κατ' αὐτὰς εἰς Φλώριναν. Ἄγνωστον εἰσέτι κατὰ πόσον ἡ πρόσκλησις αὕτη θὰ φέρῃ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα.» — «Οἱ πρὸ τεσσάρων μηνῶν καταθέντες τὰ ὄπλα κάτοικοι Φλωρίνης καὶ βουλγαροδιδάσκαλοι Λάκης Νάκη Κίνα καὶ Μιχαὴλ Κότε, καταγγελλέντες κατ' αὐτὰς ἐπὶ δολοφονίᾳ τοῦ ἐκ Νερέτι Χρίστου Νάτσε καὶ ἀποδείχθεισης τῆς ἐνοχῆς τῶν κατεδικάσθησαν ἀμφοτέροι ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα οἰκοστηρίου εἰς δεκαπενταετῆ δεσμᾶ.» — Ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Νεβόλιαν τῆς ὑποδιοικήσεως Φλωρίνης Φίλιππος Χρίστωφ, ἄλλοτε πράκτωρ ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἐσχάτως δὲ γραμματεὺς τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ πρακτορείου καὶ διερμηνεὺς τοῦ ἐξαρχικοῦ ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως, καταγγελλθεὶς ἐπὶ δολοφονίᾳ Μου σουλμάνου ἐκ τοῦ χωρίου Ρετζέπ, ὃν δι' ἀπάτης ὠδήγησεν ἔξω τοῦ χωρίου μέχρι τῆς θέσεως Καλογρίτσα παρὰ τὴν Φλώριναν, συνελήφθη καὶ δέτμιος ἤχθη εἰς Μοναστήριον, ὅπου ἡ δέουσα ἀναμένει αὐτὸν τιμωρία. Ὁ Κύρ Φίλιππος αὐτὸς κατὰ τὰς τρεῖς τῶν Χριστουγέννων ἡμέρας, ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀδελφοῦ του Ναούμ, περιερχόμενοι τὸ χωρίον τῶν ἔχοντες ἀνά χεῖρας κατάστιχον καὶ περίστροφον, προσεκάλουν τοὺς Ὁρθόδοξους καὶ παρεκίνοῦν αὐτοὺς διὰ τῆς βίας νὰ συνταχθῶσι τῷ σχίσματι, ἵνα μὴ μετανήσωσιν. Ἐν ταῖς φυλακαῖς Μοναστηρίου θὰ ἔχη τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νὰ μετανήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὑποθίτω, διότι τὰ πιστὰ τοῦ Πατριαρχείου μας τέκνα οὐδέποτε μετανοοῦσι διὰ τὴν πίστιν τῶν.»

των ἐχθροπραξίῳ. Συγχρόνως ἀναφέρει ὁ στρατηγὸς Πφλοῦκ δτι δὲν παρετηρήθη νεώτερα τὶς κινήσεις τοῦ Ἰαπωνικοῦ στόλου καὶ οὐδεμία νεώτερα ἀποπειρὰ κατὰ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἔλαβε χώραν.

Ἐκ Τσίεν-Τσίεν τηλεγραφοῦσι πρὸς τὸν «Ἡμερήσιον Ταχυδρόμον» τοῦ Λονδίνου περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ρωσικῶν πλοίων «Γενέσεῦ» καὶ «Βογιάρου» δτι τὸ «Γενέσεῦ» εἶχε τοποθετηθεῖ τῇ 14ῃ τρέχοντος 400 ὑποβρυχίους τορπίλλας, ἐνησχολεῖτο δὲ νὰ τοποθετηθῇ καὶ τὰς τελευταίας ἐξ αὐτῶν. Αὐτὴ ὅμως ἀντὶ νὰ βυθισθῇ, ἐπέπλεεν. δτε τὸ πλοῖον προέτερουσ' καθ' ἑτέρας, ἤτις ἐξεπυροκρότησεν. Ἐκατόν ἐνενήκοντα ναῦται καὶ ἀξιωματικοὶ ἐπνίγησαν. ἐνενήκοντα ἐσώθησαν. Ὁ μόνος ἀξιωματικὸς ὁ γνωρίζων ἀκριβῶς τὴν θέσιν τῶν τορπίλλων ἐπνίγη. Φοβερὰ τριχυμία ἐξεφράγη καὶ αἱ τορπίλλαι ἐπέπλεον κυμαινόμεναι τῆδε κακίσει. Τὸ πλοῖον «Βογιάρου» ἀπεστάλη, ὅπως τὰς συνθηραῖς, προσέκρουσεν ὅμως κατὰ βρῆχων καὶ συνετρίβη. Τὸ ἐν Σαγγάῃ εὐριστόμενον πολεμικὸν «Μαντσούρ», τὸ ὁποῖον ἀνεμενεν ἐκτος τοῦ λιμένος Ἰαπωνικὸν πολεμικὸν ἑομοῖον εἰς βομβηρῶν πειρῶν. Ἐνῶ αἱ Σινικαὶ ἀρχαὶ ἐβιάζον αὐτὸ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος, ὁ πλοίαρχος παρεκάλει τὸν Ἰάπωνα Πρόξενον ὅπως τὸ ἐπιτρέψῃ νὰ μείνῃ εἰς τὸν λιμένα μέχρι τέλους τοῦ πολέμου. Ὁ Ἰάπων Πρόξενος ἐπέτρεψε τοῦτο ὑπὸ τὸν δρονδῶμα νὰ ἀφοπλισθῇ.

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετροπόλεως πρὸς τὴν ἐφημερίδα τῆς «Κολωνίας» δτι δὲν ἀνχμούνται ταχέως μεγάλα συγκρούσεις, καθότι ἀμφοτέροι οἱ στρατοὶ βαδίζουσι πρὸς τὰ πρόσω.

Τὰ μέτρα τῆς κινητοποιήσεως τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ ἐπεξετάθησαν καὶ μέχρι τῶν συνόρων τῆς Πρωσικῆς Πολωνίας. Ἐξ ἑκάστου τῶν ἐκεῖ συνταγματῶν λαμβάνεται εἰς λόχος μετὰ ἐξ ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐκλέγονται διὰ κλήρου, ἀποκλειομένων τῆς κληρώσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῶν μὴ ἐχόντων δεκαετῆ ὑπηρεσίαν.

Ὁ Κινέζος στρατηγὸς Μαχιουκούν τηλεγραφεῖ ἐκ Χουμινγκιγγ δτι μετὰ μεγίστης δυσκολίας κατάρθωσι νὰ συγκρατήσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ στρατεύματα νὰ μὴ ὑπερβῶσι τὸ Λιαοπρόμ καὶ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Ρώσων.

Τῇ δεκάτῃ ἐνάτῃ πρόσκοποι Κοζάκοι προσέβαλον ἐπὶ ἐδάφους τῆς Κορέας καὶ συνελαβὸν μικρὸν Ἰαπωνικὸν ἀπόσπασμα ἐκ πέντε ἀνδρῶν ὑπὸ ἑνα λοχαγόν, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὐρέθησαν χάρται καὶ ἔγγραφα.

Ἐκ Σαρμούν τηλεγραφοῦσιν δτι ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ εἶναι ἐλευθέρη. Οἱ Ἰάπωνες οἱ ἀποπειραθέντες νὰ ἀνατινάξωσι γέφυράν τινα ἐπὶ τοῦ Σουγγαρί ἀπηγγονίσθησαν. Ἀνεφάνθησαν συμμαρῖαι Σιουγγούζων ὑπὸ Ἰάπωνας ἀρχηγούς, αἵτινες ὅμως καταδικάζονται.

Ἐκ Περίδ τηλεγραφοῦσιν δτι στόλος διήλθεν ἐκεῖθεν διευθυνόμενος πρὸς τὸ Σουέζ. Ὑποτίθεται δτι εἶναι ἡ Ρωσικὴ μοῖρα ὑπὸ τὸν Βιρώνιον, ἡτις κατέλιπε τὴν παρελθούση Πέμπτη τὸ Δζεμπουτί.

Ἐκ τῶν ὀπλοποιεῶν τοῦ Λίττεχ ἀπεστάλησαν ἐσχάτως εἰς Πετροῦπολιν καὶ Μόσχαν μεγάλα ποσὰ ὀπλων, περιστρώφων καὶ πιστολίων, ἅτινα εἶχον παραγγελθῆ ἐκεῖ πρὸ καιροῦ ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως.

ρίου ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς κόσμος διὰ τῆς μαθητιώσεως νεότητος πανηγυρίζει πανηγυριν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Μετὰ λύπης μου διως ὁμολογῶ δτι τὸ τοιοῦτον δὲν συμβαίνει καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν. Λόγοι, βεβαίως, οὓς δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐξιχνιάσω εἰσέτι, ἔχουσι καθιερώσει ὡς τοιαύτην πανηγυρικὴν ἡμέραν τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας. Βεβαίως καὶ ἡ τόσον σημαντικὴ διὰ τὸ Πανελλήνιον ἀγία ἐκείνη ἡμέρα ἔχει σχέσιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν μορφωτικῶν ἡμῶν καταστημάτων, πλὴν δὲν ἐκπροσωπεῖ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν τῆς ἀπραξιμίας καὶ ζωτικῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἰδανικότητα.

Τὴν ἐλλείπουσαν ἐνσχυθὰ παρὰ τοῖς σχολείοις ἡμῶν συνήθη ἐορτὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἔγωγ τόσον καλὸν ὄσον καὶ λυσιτελεῖ τὸ ἕτερον τῶν ἐν τῇ γενετείρᾳ ἡμῶν ἀρτιπαγῶν σωματείων τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος τῶν Φιλομούσων» νὰ ἀναπληρώσῃ ὄρισαν τὴν 30ῃν Ἰανουαρίου ὡς ἐπέτειον αὐτοῦ ἐορτῆν, τάσσον τοιοῦτοτρόπως αὐτὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τριῶν τῆς Οἰκουμένης διδασκάλων καὶ ἀποτίαν ἐν τῇ ἐν τοῖς γραμμασι σταδιοδρομίᾳ τοῦ τὴν ὀφειλομένην λατρεῖαν πρὸς τοὺς τρεῖς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας.

Εἶναι ἀληθὲς δτι καὶ ἄλλοι προλαβόντως γόντες τὸν εὐγενῆ σκοπὸν εὐμενῶς ἐξεφράθησαν περὶ τοῦ ἐν λόγῳ Σωματείου ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἐριτίμου τούτου φύλλου, δὲν θεωρῶ ἐν τούτοις ἀσκοπὸν ἐν ὀλίγοις νὰ εἴπω σχετικά τινα περὶ τούτου. Ἄνευ ὑπερβολῆς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ Σωματείου τούτου οὐχὶ τόσον δεξιού: τοὺς οἰωνοὺς προανήγγειλεν. Ἡ ἐμρυτος διως θέλησις ἀπ' ἐνὸς καὶ ἡ τιδρὰ ἀπ' ἐτέρου ἐπιμονή, τὰ δύο ταῦτα προσόντα τὰ χαρακτηρίζοντα κλλίστα τὴν παρ' ἡμῖν ὁμογενῆ νεότητα ἀνύψωσαν τὸ Σωματεῖον τοῦτο εἰς βαθμίδι, ἣν οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἤλπισέ τις. Γελέσας ὁ «Σύλλογος τῶν Φιλομούτων» τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἐορτῆν, ἔδειξε περιτρώμα: ὁποῖους ἀγλαοὺς κερτοῦς δύναται ν' ἀπορέσῃ Ὀίλητες καὶ ἡ ἐπιμονὴ αἱ δὲ οὗται λαμπρά. πλὴν σπάνια, ἀρετὰ: περιβαλλόμεναι. ἐννοεῖται, καὶ ὑπὸ τῆς τῶν μελῶν γενικῆς συμποίας καὶ συνεργασίας. Ἐν τοῖς συγχρόνοις χρονικοῖς διὰ πρώτην φοράν ἐγγραφεται ἐορτὴ σωματείου ἐν Μοναστηρίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἐγένετο μεθ' ὄλης τῆς ἐπιβλητικότητος. Ἡ πρὸς διοργανώσιν τῆς τελετῆς δι' ὄλης τῆς ἐβδομάδος ἐκείνης ἀδελφικὴ ἐκ μέρους ὄλων ἐν γένει τῶν μελῶν συνεργασία ὑπῆρξε παραδειγματικὴ. Ἐβλεπέ τις ἕκαστον τῶν μελῶν προθυμοποιούμενον νὰ συντελέσῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς πανηγύρεως.

Τὴν πρῶϊαν ἐκείνην εἶδομεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἅπαντα τὰ μέλη παρακολουθήσαντα μετὰ κατανύξεως τὴν Θεῖαν ἀκολουθίαν ἀπεκδεχόμενα οἰνεῖ τὴν διὰ τῆς δεήσεως τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν καὶ πρεσβειῶν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἐνίσχυσιν τῆς διανοίας παρὰ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων. Συμπεισοῦσης δὲ τῆς λειτουργίας τῶν παντοπαλῶν καὶ κωλυμένων, ὡς ἐπόμενον, τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἡμῶν νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Σωματεῖον ὄρισθη ἐναρξίς τῆς τελετῆς ἡ 9ῃ τουρκιστὶ μ. μ. Ἀ τῆς 8ης λοιπὸν πολλοὶ φιλόμουσοι συμπυλῖται ἤρξαντο προσερχόμενοι τῷ καταστήματι τοῦ Συλλογοῦ. Ἐμνοῖται φιλοφρόνως δεκτοὶ Διευθύνσεως καὶ τῶν φροόντων ἐπὶ τῆς ἀριστοτελείας τοῦ κυανόχρου σωματείου. Ἐν τῷ μίσει

A. N. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΦΡ'ΔΙΣΙΑΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
Συνακίχις Ἁγίας Θεοδώρας—
Θεσσαλονίκη.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ζηλευτή εϋτολμία. — Καλλιτεχνική έσπερίς. — Έκ τών έπαρχιών. —
 Πολιτική Έπιθεώρησις. Έκ του θεάτρου του πολέμου. —
 Έκκλησιαστικά. — 'Η α' Αλήθεια» εν 17
 Θεσσαλονίκη. — Έξωτερικαί ειδύσεις. 17
 Τελευταία ώρα. — Άγγελιαί.

ΖΗΛΕΥΤΗ ΕΥΤΟΛΜΙΑ

Είνε λίαν παρήγορον ότι εν τῷ
 περι έξοντώσεως άγωνι, τόν έποίησαν
 μετά μεγαλειτέρας λύσης; έκήρυξαν
 και αύθις κατά του Έλληνορθόδο-
 ξου της Μακεδονίας στοιχείου οι έ-
 παδοί του Βουλγαρικού κοιμιτάτου
 και της Έξαρχικής προπαγάνδας,
 είνε λίαν παρήγορον, επαναλαμβά-
 νομεν, ότι εύρίσκουσιν οι θεοστυγείς
 ούτοι άνθρωποι αντίστασιν ούχι τήν
 τυχοῦσαν εκ μέρους τών πιστών της
 Όρθοδοξίας τέκνων, αντίστασιν πα-
 ραλύουσιν τās ιδιοτελείς αυτών προ-
 θέσεις και εκμηδενίζουσιν εξ έλο-
 κλήρου τās κακίβουλά των σχέδια.
 Πονταχού όπου συνητήσαμεν μέ-
 χρι τουδε εϋτολμον τών όμογενών
 στάσιν, εξήραμεν πάντοτε αυτήν
 καταλλήλως και ενθαρρυντικάς άπε-
 τείναμεν αυτοίς εκάστοτε φράσεις,
 όπως περι ουδενός ποιούμενοι τήν
 βίαν και τās άπειλάς τών ειδεχθών
 αυτών τεράτων, άτινα υπό τὸ προ-
 σωπεϊον του εκπολιτισμού (!) κρύ-
 πτουσιν όλην τήν όπισθοδρομικότητα,
 ήτις είνε ή εκ παραδόσεως κληρονο-
 μία του λαου τούτου, επιμένωσιν
 άκραδάντως έχ'μενοι τών τιμαλφών
 πατριών και πατρών, στοιχοῦντες
 μέν άπαρεγκλίτως τοίς χειμένοις
 του Κράτους νόμους, εμπιστευόμενοι
 δε τυφλῶς επί τήν ίσχυράν προστα-
 σίαν του Οικουμενικού Πατριαρχείου.
 Άλλά και σήμερα εύρισκόμεθα εις
 τήν ευχάριστον θέσιν να εξαγγελώ-
 μεν τῇ Όρθοδόξῳ Όλομ. λεία νέον
 δείγμα σθεναράς πολιτείας όμογενοῦς
 κοινότητος, τὸ δε πρόσφατον τουτο
 γεγονός όφείλει να χρησιμεύση ως
 παράδειγμα και εις άλλους, αν τυ-
 χόν είνε δυνατόν να υπάρχωσιν όμο-
 γενεΐς, ότινες να πτύσσωσι πρό των
 άπειλῶν άνάνδρων δολοφόνων. Πρό-
 κειται περι τῆς κοινότητος Γορνιτσό-
 βου. 'Η κωμόπολις αυτη κείται ΒΑ.
 της Φλωρίνης επί θέσεως όρεινης ά-
 ριθμούσα άνω τών διακοσίων οικο-
 γενειών, καυχωμένων άπασών επί
 τοίς Όρθοδόξοις αυτών αιοθήμασιν.
 Άλλ' οι τήν δολοφονίαν εις επιστή-
 μην αναγαόντες βούλγαροι του κο-
 μιτάτου ήδουλήθησαν να μιάνωσι
 και τήν άγνήν ταύτην κωμόπολιν,
 τήν νύκτα δε της θης ίσταμένου εισ-
 ελθόντες εν αυτῇ ήρξαντο βιάζοντες
 και άπειλοῦντες τοῦς πιστοῦς τῇ
 Όρθοδοξίᾳ και άφωσιωμένους της Α.
 Α. Μ. υπηκόους χωρικούς. όπως ά-
 ποταχθῶσι τών προγονικῶν αυτών
 ιερών παραδόσεων και συνταχθῶσι
 τοίς καινοφανέσιν άποστόλοις του
 σχίσματος, ότινες έχοντες και έτοι-
 μα έγγραφα μεθ' έαυτών παρεκινου

τοῦς χωρικούς να τās υπογράψωσι
 διά τὸ καλόν των (!). Άλλ' οι άτρό-
 μητοι Γορνιτσόβιται περιφρονήσαντες
 και τās άπειλάς τών επιδρομέων και
 τās φρούδους αυτών υποσχέσεις άπήν-
 τησαν μετά παρησίας θυμαστικής ότι
 είνε πάντες έτοιμοι να θυσια-
 σθῶσιν εις τόν βωμόν της Όρ-
 θοδοξίας μάλλον, ή να υπογρά-
 ψωσιν άνόσιε και βανδιλικά
 προς μῶμον αυτών έγγραφα.
 Πρό της τοιαύτης αντίστασεως, οι
 εκδιαστάι τών συνειδήσεων όπαδοί
 του κοιμιτάτου και της προπαγάνδας
 ήναγκάστησαν να απέλθωσιν άπρα-
 κτοι, άπειλοῦντες εν τῇ άπογώσει
 των ότι θα επανέλθωσι και τότε άλ-
 λοίμονον εις τήν κοινότητα! 'Η Σε-
 βαστή όμως Κυβέρνησις σχοῦσα
 γνώσιν τών διατρεξάντων έλαβε τās
 κατάλληλα μέτρα προς περιφρούρη-
 σιν τών φιλησῶν και νομοταγών
 αυτών κατοίκων, οὔτω δε πᾶσα νέα
 άπόπειρα τών ληστανταρτών κατέστη
 άδύνατος. Το καθ' ήμᾶς συγχαίρομεν
 από καρδίας τοῦς αδελφοῦς του Γορ-
 νιτσόβου διά τήν λαμπράν αυτών
 στάσιν και θεωροῦμεν καθήκόν μας να
 παρακινήσωμεν και πᾶσαν άλλην ά-
 πειλουμένην κοινότητα να λάβῃ τοῦς
 τολμηροῦς αυτοῦς προμάχους του
 γνησίου φρονήματος του τόπου ως πρό-
 τυπα μιμήσεως. Το σωτηριωδέστερον
 μέσον να άπαλλαγῶμεν από τήν λύμην
 ταύτην, ήτις μαστίζει τήν Μακεδο-
 νίαν, είνε ή σθεναρά αντίστασις και ή
 άμεσος καταγγελία εις τās τοπικάς
 αρχάς. Διά του τρόπου τουτου ή μέν
 Σεβαστή Κυβέρνησις λαμβάνει εύθύς
 γνώσιν τών πραξικοπημάτων και
 φροντίζει να περιφρουρήσῃ τήν ζωνήν
 και τήν περιουσίαν τών πιστών αυ-
 τῆς υπηκόων, αι δε ληστανταρτικαί
 ομάδες βλέπουσαι ότι αποκαλύπτου-
 ται διαρκῶς δεν θα τολμῶσι πλέον
 να προβαίνωσιν εις πράξεις, δι' ας θα
 είνε βέβαιοι προκαταβολικῶς ότι θα
 καταγγελθῶσιν άρμοδίως και θα έχω-
 σι να υποστῶσι λυπηράς συνεπειάς.

Τυπογραφείον «'Αληθείας»

— Το τυπογραφείον της «'Αληθείας»
 αναλαμβάνει τήν εκτέλεσιν παντός
 ειδους τυπογραφικῶν εργασιών εις
 τιμᾶς συγκαταβατικάς, μετά με-
 γίστης φιλοκλήσιας και εις διαφό-
 ρους γλώσσας. Δέχεται παραγγελίας
 και εκ του έσωτερικού. Τυχῶς και
 άκρίβεια.

56
ΠΥΡΠΟΛΗΣΙΣ
ΛΑΒΑΝΟΥΣΕΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

17 ΑΤΟΜΑ

Αἱ συμμορίαὶ τοῦ Τσακαράλωφ καὶ τοῦ Κωστάτσωφ ἐκδικούμεναι τοὺς ἐκ Τουρκαλβανῶν καὶ Ἀλβανοφῶνων Ἑλλήνων κατοίκους τοῦ χωρίου Τοῖν τῆς Ἐπαρχίας Βίγλιτ-
σας διὰ τὴν πέρυσιν παρ' αὐτῶν καταστροφὴν Βουλγαρικῆς τινος συμμορίας ἀπεπειράθησαν τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Δευτέρας νὰ πυρπολήσωσιν ὁλόκληρον τὸ χωρίον τοῦτο θέσαντες πῦρ εἰς πέντε σημεῖα. Ἐκ τοῦ πυρὸς ἀπετεφρώθησαν τριάκοντα οἰκίαι, ἐκ δὲ τῶν πυρβολισμῶν τῶν ληστῶν ἐφονεύθησαν δέκα ἐπτὰ άτομα, ἐξ ὧν τὰ δέκα γυναικόπαιδα. Ἄλλη δὲ Βουλγαρικὴ συμμορία τὴν ἰδίαν νύκτα ἐπυρπόλησε πέντε οἰκίας, τρεῖς σιταποθάκας καὶ δύο ἀχυρῶνας τοῦ χωρίου Τοαγκῶνι τῆς ἰδίας Ἐπαρχίας.

Δὲν ὀμιλοῦμεν περὶ τῆς ἀξίας τῶν
ἐγχωρίων σιτηρῶν τῶν παρελθόντων
ἢ τῶν μελλόντων ἐτῶν, ἀλλὰ περὶ
τῆς τοῦ ἔτους 1903· ἕκαστα τῆς κα-
λῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους τούτου εἰ-
θεσσαλικοὶ σῖτοι ἐπωλήθησαν καὶ
πωλοῦνται εἰς πολὺ χαμηλοτέρας
τιμὰς τῶν ξενικῶν, δὲ ἀληθεύει δὲ
ὅτι δὲν εὐρέθη οὐδὲ κόκκος σίτου εἰς
τάς σιταποθήκας τῆς Θεσσαλίας, ὅτε
ἐγένετο ἡ προκήρυξις τοῦναντίον, μά-
λιστα καὶ μέχρι σήμερον ἀκόμη εἶνε
αὐταὶ ὑπερπλήρεις σίτου. Ἐάν δὲ
τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διε-
τέλει ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων, θὰ
ἀπέκλειε τελείως τοῦ διαγωνισμοῦ τὸν
ξενικὸν σῖτον καὶ θὰ περιορίζετο εἰς
τὸν ἐγχώριον ὄχι μόνον χάριν ὑπο-
στηρίξεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς,
ἀλλὰ καὶ χάριν κρείττονος καὶ εὐθη-
νοτέρου οἰτισμοῦ τοῦ Στρατοῦ, διότι
καὶ θρεπτικώτερος καὶ εὐθηνότερος
εἶε, ὡς ἀνωτέρω λέγομεν, ὁ ἡμέτε-

14 Δεκεμβρίου 1904

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἐν Αἰκτερίνῃ τῇ 11 Μαρτίου 1904

ΝΕΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ

Πολλὰ νέα μικροσυμμορίαὶ εἰσέβαλον καὶ αὐτὴς ἐκ Βουλγαρίας εἰς Μακεδονίαν διασκορπισθεῖσαι εἰς διάφορα σημεῖα. Μία ἐκ τῶν συμμοριῶν τούτων ἐξ εἴκοσι πέντε συμμοριτῶν, ἡ τοῦ ἐκ Μοκραίνης Κόλγια Βόδα, ἥτις ἔστησε τὸ λημέρι τῆς εἰς τὸ ὄρος Ροντὸς, περιερχομένη τὰ χωρία Φλωρίνης ἀπειλεῖ τοὺς κατοίκους τούτων διὰ τελείου ἐξολοθρευμοῦ, ἐν ἣ περιπτώσει δὲν λάβωσι καὶ οὗτοι τὰ ὄπλα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ μελετωμένου κινήματος.

ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΣΑΚΑΡΑΛΩΦ ΣΩΣΤΟ ΜΑΚΕΛΙΟ

Ἡ συμμορία τοῦ Τσακαράλωφ εἰσῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ εἰς τὸ μικτὸν πληθυσμὸν ἐξ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων χωρίον Ζέτα καὶ συνέλαβε πέντε προκρίτους Ὀθωμανοὺς, οὓς ἠθέλησε νὰ φονεύσῃ, ἀλλὰ τῇ παρακλήσει τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν Ἑλλήνων ἀπέλυσαν αὐτοὺς οἱ λησταὶ περιουσιθεῖντες εἰς ῥαπίσματα τινα κατὰ τῶν συλληφθέντων καὶ ἀπῆλθον. Δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ὅμως πολὺ τοῦ χωρίου ἡ συμμορία, ὅτε οἱ Ὀθωμανοὶ λαβόντες τὰ ὄπλα ἐξήλθον πρὸς καταδίωξιν αὐτῆς. Τότε οἱ λησταὶ στρέψαντες κατ' αὐτῶν τὰ ὄπλα τῶν ἄλλους μὲν ἐφόνευσαν, ἄλλους δὲ ἐτραυμάτισαν καὶ ἄλλους συνέλαβον ζῶντας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Χότζαν Ἀτιῆ Ἐφένδην, ὃν ὁ αἰμοχαρὴς Τσακαράλωφ ἰδίαις χερσὶν ἀνεσκολόπισε. Θὰ ἐπερνοῦσαν ἐν στόματι μαχαίρας ἅπαντας τοὺς Τούρκους καὶ τὰ γυναικόπαιδα τοῦ χωρίου τούτου οἱ λησταὶ, ἂν μὴ καὶ πάλιν οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἔπειθον αὐτοὺς διὰ θερμῶν παρακλήσεων καὶ δακρύων νὰ ἀπέλθωσιν.

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥΧΤΑΡΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἑπτὰ Βούλγαροι λησταὶ μετρηφισμένοι εἰς Ζαπτιέδες εἰσῆλθον εἰς τὸ χωρίον Σουζέλτσι τῆς Χρουπίστης καὶ ἐκάλεσαν πέντε ἐκ τῶν ἐκεῖ προκρίτων ὡς καὶ τὸν ἱερέα καὶ τὸν Μουχτάρην (Πάρεδρον) εἰς τὴν ἐξωθὴ τοῦ χωρίου Ἐκκλησίαν πρὸς ἀνάκρισιν. Ἐκεῖ ὅμως ἀντὶ ἀνακρίσεως οἱ λησταὶ μὲ τὰ πιστόλια εἰς τὰς χεῖρας τοῖς ἐπρότειναν νὰ ὀρκισθῶσιν, ὅτι οὐδόλως θὰ ἀντιπράξωσιν ἐφέτος εἰς τὸ μελετώμενον κίνημα, ἄλλως θὰ ἐφονεύοντο. Καὶ οἱ μὲν πρόκριτοι ἐδέχθησαν, ὁ δὲ ἐφημέριος καὶ ὁ Μουχτάρης ὄχι μόνον ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις τῶν ληστῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔπτυσαν. Τότε οἱ λησταὶ σύραντες αὐτοὺς ὀπισθεν τοῦ Αγίου Βήματος τοὺς ἔσφαξαν ὡς ἀρνία ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν προκρίτων.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΠΡΟΚΡΙΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ

Τὴν νύκτα τῆς παρελθοῦσης Κυ

ριακῆς ἐν Ὀρνιτσάνῃ οἱ Βούλγαροι ἐδολοφόνησαν ἀγρίως ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ τὸν πρόκριτον καὶ μεγάλως σημαίνοντα Ἕλληνα τοῦ χωρίου τούτου Δημήτριον Σάρκαν, ὡς καὶ τὸν δεκαεπταετῆ υἱὸν του Γεώργιον.

ΔΙΟΥΤΙ ΕΣΤΡΙΒΕ ΤΟ ΜΟΥΣΤΑΚΙ ΤΟΥ

Κατ' αὐτὰς ἐν Σερβίαις χωροφύλαξ τις Ὀθωμανὸς ἐφόνευσεν ἐντὸς τοῦ Δικαστηρίου ἕτερον χωροφύλακα Χριστιανόν, διότι ἔστριβε τὸ μουστάκι του ἔμπροσθέν του. Αὐτὸ λέγεται ἐφαρμογὴ τῶν Μεταρρυθμίσεων!

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ

Συνεπεῖα διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀνασελίτσης ἤρξατο κατεσκευασμένως ἡ ἐπισκευὴ τῆς στρατιωτικῆς οδοῦ Ἐλασσῶνας—Σόροβιτο. Τί ἄρα γε νὰ συμβαίη.

ΔΙΟΥΤΙ ΕΠΤΑΡΝΙΣΘΗ

Συνεπεῖα καταγγελίας τοῦ ἐσχάτως ἀποσκιρτήσαντος ἐκ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς τὸν Ρουμανισμὸν ἱερέως Παπαθεοδώρου, συνελήφθη ὑπὸ τῆς Αστυνομίας Βιτωλίων καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς φυλάκας ὡς ὁ τελευταῖος κακοῦργος ὁ ἐκεῖ ἔγκριτος Ἕλλην Ἀθανασίου, διότι οὗτος ἔτυχε νὰ πταρνηθῆ, καθ' ἣν ὥραν διήρχετο πρὸ αὐτοῦ ὁ κατάπτυστος Παπαθεόδωρος. Μὴ χειρότερα!

ΣΑΛΤΙ

Δραχ. 10
Δραχ. 15

ΡΩΤΕΛ

ΤΡΙΒΑΣ

ΦΩΝΙΑΙ

δός Κούμα.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΟΥΚΑΣ = Έν

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ

Τὰ ἐν τῇ Βουλῇ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου λαμβάνοντα χώραν, ἢ λύσσα δηλονότι τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, αἱ κωλυσιεργίαι αὐτῆς, ἢ ἄκρατος ἀκολασία, αἱ προκλήσεις, αἱ ραβδισμοὶ καὶ αἱ χυδαῖαι ὕβρεις ἐπὶ τοσοῦτον συνεκίνησαν τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, ὥστε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς ἄκρον ἐγκρατῆς τῆς γλώττης καὶ ἐπὶ μετριοπαθείᾳ διακριόμενος, ἠλῶ τῆς δημοσίας γνώμης γινόμενος ἐπέπευτεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐξαγέλη τὸ λακωνικώτατον, ἀλλὰ καὶ πλήρες ἰσῶς ἀγαλακτικῆως κατ' ἰσχυρῆσιν κατὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἢ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ τῆς μεθόδου, ἢ ἠκολούθητε καὶ ἀκολουθεῖ πρὸς κατάληψιν τῆς Ἀρχῆς, ἀληθῶς ἀτιμάζει καὶ ἐξευτελιζει τοῦ κοινοβουλευτικῆς θεσμοῦ καὶ δακτυλοδείξαι εἰς τὸν πεπονημένον βίον.

δολέσχεια ἐῶν βουλευτῶν, ἀλλ' εἰς τὸ χάος καὶ τὸ ἀδιέξοδον.

Εἶνε ἐλευθέρᾳ βεβαίως ἡ Ἀντιπολιτευσις καὶ δικαίωμα τῆς ἐξασκεῖ νὰ ἀντιτάσσεται κατὰ τῶν φόρων καὶ νὰ μὴ θέλη τοῦτο ἢ ἐκεῖ οὐ τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον λόγῳ δῆθεν, ὅτι ἀρκεῖται αἱ οικονομίαι πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὅπερ καὶ ψευδὲς καὶ ἀνειλικρινέστατον πρὸς δημοκρατίαν ἐπιχείρημα εἶνε, διότι κυβερνήτας ἐπὶ ἑξή μηνας ὁ ἐκ Γόρτυνος πολιτευτῆς, εὐδεμίαν οικονομίαν ἀξίαν λόγου κατώρῳσε νὰ φέρῃ ἔστω καὶ διὰ τὰ καλύψῃ τὸ ἔλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ του.

Αἱ οικονομίαι ἀληθῶς εἶνε πλεῖστος καὶ διὰ τὰ άτομα καὶ διὰ τὰ Ἔθνη, ἀλλ' οὗτος εἶνε ἐφικτὰ, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ χαλαρώσῃ τὴν διοίκησιν, ἐπαρκεῖ δὲ πρὸς θεραπεία τῶν ἐπιγεγενημένων ἀναγκῶν ἐξ ἑκείνου καὶ μαχίστα δεῖται αἱ ἀνάγκαι αὗται εἶνε ἡ ἀμυνα τῆς Χώρας εἰς καιροῦς, καθ' ἃ τὰ πάντα προηγουμένως θυέλλας, κατατρίβας καὶ κινδύους διὰ τὸν Ἑλληνισμόν.

Πρέπει τέλος πάντων νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ὀχι πατριωτικὴ, ἀλλὰ σύνεσις καὶ μετριοπάθεια τοῦ ὀχιστίου, ὅπως μὴ ὁ Λαὸς ἀπειπισθῇ περὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν θεσμῶν καὶ ἐπικρατήσῃ παρ' αὐτῶν ἰδέαι αὐταρχικώτερου Πολιτεύματος.

Ἐννοούμεθα.

ΟΙ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς ἐπερώτησιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Μπέλλου περὶ τοῦ πόσοι Ἕλληνες ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ μέχρι σήμερον, ἀπάντησεν, — ὅτι ἀπὸ τοῦ 1897 μέχρι τοῦ 1903 ἐφονεύθησαν ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ 94 !! κατὰ δὲ τὸ 1903 εἰς τὸ Βιλαέτιον Μοναστηρίου 134 (!!), ὅτι δὲ ἐφέτος δὲν θὰ ἐπαναληφθοῦν ταραχαὶ καὶ ὅτι δεόν νὰ ἐξοπλισθῇ ἡ Ἑλλὰς, διότι τότε θὰ καταστοῦν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ σεβαστά.

Ἄς ἡμᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ τῷ παρατηρήσωμεν, ὅτι αἱ δοθεῖσαι εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίαι του εἶνε τέλει ἀνακριβεῖς.

Ἡ «Σάλπιγξ», ἥτις πάντοτε διετέλεσε καὶ διατελεῖ ἐν πλήρει γνώσει τῶν συμβαινόντων ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἔχουσα πολλοὺς καὶ ἀρίστους ἀνταποκριτὰς, διαβεβαιῶ μετὸν αὐθεντικώτερον τρόπον, ὅτι ὁ

58 Η ΑΔΗΘΕΙΑ,
ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Κριμήνιον τῆ 1ῆ Μαρτίου 1904.

Νέαν καὶ πάλιν ἀποστέλλω ὑμῖν πρωτοφανῆ ἀνακάλυψιν ληστροικῆς συμμορίας, κεκρυμμένης ἐντὸς τοῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Δημητρίου ἔξω τοῦ χωρίου Λουκόμη.

Τὴν 27ην παρελθόντος, γυνή τις ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου περιφερομένη εἰς τοὺς πέριξ τοῦ ἀνωτέρῳ λεχθέντος χωρίου ἀγρούς της, ἀνεκάλυψε τυχαίως ὄλως, τὴν ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος παρεκκλησίου ἐνεδρεύουσαν ληστροικὴν συμμορίαν, ἀποτελουμένην ἐν ὄλῳ ἐκ 12 ληστῶν· ἐκ τοῦ ἀπροσδοκίτου δὲ τούτου γεγονότος, ἐτράπη τρέχουσα πρὸς τὸ χωρίον ἐκβάλλουσα γοερὰς βοηθείας φωνάς. Τὴν ἀποτυχίαν τῶν μυσαρῶν σχεδίων της βλέπουσα, ὡς εἰκάζεται, ἡ ληστροικὴ αὕτη ὀμάς, ἐξῆλθεν αὐθωρεὶ τοῦ παρεκκλησίου, καὶ ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου φόβου, συσπειρωμένη, διασκελίσασα τοὺς ἀγρούς καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Λουκόμη, διῆλθεν ἄνωθεν τοῦ Μαρτσιοστίου καὶ ἐκεῖθεν ἐξηφανίσθη εἰς τὰ παρακείμενα ἄλση, κρυφθήγεται αὐτῶν. Αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ πάραυτα ἀπέστειλαν ἀποσπάσματα στρατοῦ πρὸς καταδίωξιν τῶν κακούργων τούτων.

ΕΠΑΙΤΕΙΑΙ

Ὅπως κατήντησεν εἰς τὴν πε-
 ρικλεᾶ τῶν Θεσσαλονικέων πόλιν
 ἡ ἐπαιτεία κατ' αὐτάς, δύνασαι,
 φίλε ἀναγνώστα, νὰ τὴν ἀποκαλέ-
 σης λύμην, μᾶστιγα, ἐπιδημίαν,
 πλῆγὴν τοῦ Φαραώ, Λερναίαν Ὑ-
 δραν ἢ ὅπως δῆποτε ἄλλως ἢ
 Ἑλληνικὴ Ἱστορία καὶ ἡ Παλαιὰ
 Διαθήκη ὥρισαν νὰ ὀνομάζονται
 αἱ μεγάλαι κοινωνικαὶ πλῆγαί.
 Κατὰ τὰς τελευταίας μάλιστα ταύ-
 τας ἡμέρας τὸ ἐντιμον τοῦτο ἐ-
 πάγγελμα φαίνεται ὅτι εὐρίσκεται
 εἰς τὸ κατακόρυφον τοῦ παροξυ-
 σμοῦ. Καὶ δὲν εἶνε ἐνὸς εἴδους ἡ
 ἐπαιτεία, ἥτις μᾶς γανώνει καθη-
 μερινῶς τὸ μυαλό. Κατήντησε
 καὶ αὐτὴ ἐν εἶδος Πρωτέως, ἐν εἶ-
 δος χαμαιλέοντος, λαμβάνει ὅλας
 τὰς μορφὰς καὶ ἀλλάσσει ἀδιακό-
 πως σχήματα, οὕτως ὥστε ἀρχί-
 ζει νὰ χάνη κανεὶς τὸν νοῦν του,
 σὲ βεβαιῶ. Καὶ εἰς πίστωσιν σοῦ
 παραθέτω ὀλίγα παραδείγματα.

×

Α') Ὑποθέτω αἰφνης ὅτι εἶσαι
 μεμνηστευμένος· ἐγὼ δὲν εἶμαι.
 Ἐνῶ λοιπὸν ἡσύχως μεταβαίνεις

Σειρά 22 1904 **ΑΠΕΙΛΑΙ** *51*
ΤΟΥ ΛΗΣΤΑΡΧΟΥ ΠΟΠΩΦ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21
Μαρτίου. (Τηλεγράφημα τοῦ «Σκριπ» δι' ἐμμέσου ὁδοῦ). Εἰς τὰ ἀνατολικὰ χωρία τῆς ἑκαστορίας ἀνεφάνη πάλιν ὁ βούλγαρος λήσταρχος Ποπώφ, ὅστις ἦτο ἄλλοτε γραμματεὺς τοῦ Τσακαλάρωφ, συλληφθεὶς πέρυσιν ἐν Δαρίσση καὶ ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν. Ὁ Ποπώφ παρήγγειλεν εἰς τοὺς κατοίκους ὅπως πέμψωσιν αὐτῷ χρήματα καὶ διάφορα ἐφόδια πρὸς δὲ ἵνα προετοιμασθῶσι καὶ συντρέξωσι τὴν ἐκανάστασιν, ἀπειλῶν ἐν ἐνκντία περιπτώσει ὅτι θὰ ἐξολοθρευθῆσιν αὐτοὺς πανοικεῖ.

ΧΕΙΜΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΘΕΣΣ)ΝΙΚΗ, 21 Μαρτίου (τηλεγράφημα τοῦ «Σκριπ», δι' ἐμμέσου ὁδοῦ).— Βαρὺς χειμῶν ἐνέσκηψεν εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐξ οὗ πολλὰ πόρνια ἔπαθον.

ΚΑΚΟΥΡΓΙΑΙ
ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 21 Μαρτίου, (Τηλεγράφ. τοῦ «Σκριπ» δι' ἐμμέσου ὁδοῦ). Βουλγαρικὴ συμμορία μεταβῆσα εἰς τὸ χωρίον Σερβάδες τῆς Χρουπίστης κατεκρεοῦγησε τοὺς ὁμογενεῖς Δημήτριον Πάσχον, Εὐάγγελον Θάνον καὶ τὸν ἐλληνοδιδασκαλὸν Λεωνίδα.

Ἡλησίον τοῦ χωρίου Μέρανα τῆς Ἀνασελίτης Βουλγαρικὴ συμμορία ἠχμαλώτισε τὸν Ἕλληνα Γεώργιον Γαλάνην.

Ἑτέρα Βουλγαρικὴ συμμορία ἔσφαξεν ἑπτὰ Ὀθωμανοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὀημοσίων εἰσπραξέων πλησίον τοῦ χωρίου Βατζόρι.

οι Ιάπωνες έπαυσαν το πολε-
μετά Η Η) 2 δ' ώραν από της έ-
νάρξεως της μάχης, 4 λόχοι
ιαπώνων ήρξαντο την μάχην
μετ' έσπευσμένου βήματος.

Διέταξα τότε τον στρατον να
έππεύση. Αί άπόλειαι των 'Ια-
πώνων είνε προδήλως μεγάλαι.
Καί αί ήμέτεραι είνε ώσαύτως
σημαντικάί».

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ ΕΙΣ ΟΔΗΣΣΟΝ

Τηλεγράφημα εκ Πετρουπό-
λεως άγγέλλει τά έξής : Το έμ-
πορικόν ρωσικόν άτμόπλοιον
«Βορονές» όπερ εκόμισε πολε-
μοφόδια εις Πορτ-Αρθουρ άφί-
κετο εις 'Οδησσόν μετ' πολλών
κατοίκων του Πορτ-Αρθουρ. 'Ο
πλοίαρχος του άτμοπλοίου τού-
του είχε προετοιμάσει τά πάντα
ένα άνατινάξη αυτό εις τον άέρα
έν ή περιπτώσει συνελαμβάνετο
υπό των 'Ιαπώνων.

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΑΡΣΑΝ

'Αγγέλλεται εκ Πετρουπό-
λεως ότι ο συνταγματάρχης
Μαρσάν ο γνωστός εκ του έπει-
σοδίου της Φασόδας, έγένετο
δεκτός εις ακρόασιν παρ' τω
Αυτοκράτορι μεθ' ό ανεχώρησεν
έκεϋθεν κατευθυνόμενος εις
Μοσκθεν της Μαντζουρίας, ό-
πως παρακολουθήση της πολε-
μικάς ένεργείας των Ρώσων.

ΤΙ ΣΚΟΠΟΥΝ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ

Τηλεγράφημα εκ Τοκίου άγ-
γέλλει, ότι ο 'Ιάπων ναύαρχος
Τόγκο άπεφάσισε να κατενέγκη
τολμηρόν τραύμα κατά του
Πορτ Αρθούρ. 'Ο ιαπωνικός
στόλος διεξάγει μεγάλας προπα-
ρασκευάς προς τον σκοπόν του
τον.

'Αλλο τηλεγράφημα άγγέλλει,
ότι ο ναύαρχος Τόγκο θα έπι-
τέθεται διηγεκώς κατά του Πορτ
Αρθούρ διά βομβαρδισμού.
Πιστεύει, ότι διά βομβαρδι-
σμού τούτου ή πόλις δεν θα δυ-
νηθῆ ν' άντιστη, μέχρι δε του
προσεχούς Μαΐου θ' αναγκασθῆ
να παραδοθῆ.

ΙΤΑΛΟΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

'Εκ Ρώμης έπισήμως διαφεύδεται
ή είδησις περί κινητοποιήσεως του

Αγίου. 9 Ιουλίου 1904

Ἀδελφότης Ὁμόνοια. —

Ἐπενθυμίζομεν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος ὅτι δι' αὐρίον συνεκλήθησαν εἰς γενικὴν συνεδρίαν.

Συμπλοκή. — Τὴν παρ. Τρίτην εἰς τὴν περιφέρειαν Γενιτσῶν ἐγένετο συμπλοκή μεταξύ τοῦ αὐτ. στρατοῦ καὶ βουλγαρικῆς ληστανταρτικῆς συμμορίας. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην εἰς τῶν κακούργων ἐφονεύθη, οἱ δὲ λοιποὶ κατῴρθωσαν νὰ διαφύγῃσι καταδιωκόμενοι δραστηρίως ὑπὸ τοῦ στρατοῦ.

CON ALBYRON

==E==E,,

LACTEE

FFER,,

τροφή τῶν βρεφῶν

εἶναι δὲ τελεία τροφή κα
ταλληλοτάτη

62

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ^{11 Απριλίου}
14 Μαρτίου

ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 12 Μαΐου 1904

Ἀφοῦ ἀπὸ ἐξ' ἐπιπέπου μηνῶν, συνεδριάζοντες ἐν τῇ Βουλῇ οἱ πατέρες τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, δὲν κατώρθωσαν νὰ ψηφίσωσι τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν στρατιωτικὴν τῆς χώρας ἐργασίους νόμους πρὸς προσέχριαν τῶν Ἑλ-
τουμπεράτων

καθ' ὅλου ἐθνικῶν ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ δικαιοματίων ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν ἀλλοφύλων ἐν αὐτῇ, οἱ Ἑλληνικώτατοι τῶς πληθυσμοὶ τῆς χώρας ταύτης, ὑπέκρινοντες, ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν βίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν Βουλγάρων ληστανταρτῶν, μὴ ἔχοντες δ' ἀφ' ἑτέρου οὐδαμῶθεν προστασίαν οὐδ' ὑπεράσπισιν τὴν ἐλαχίστην, ἀθρόοι προσέρχονται ἤδη εἰς τὴν Ἐξαρσίαν.

Καθ' ὅς ἔχω θετικὰς ἐκ τοῦ διαμερισματος τῆς Καστορίας εἰδήσεις, **δέκα πέντε ὅλα χωρία τῶς ἀμιγῆ ἑλληνικά**, κείμενα σποράδην πρὸς Ν. τῆς πόλεως Καστορίας καὶ εἰς τὸ τμήμα τῆς κωμοπόλεως Ἀνασελίτης ὑπαγόμενα, ἀριθμοῦντα δὲ περὶ τὰς δέκα πέντε (15,000) χιλιάδας κατοίκων, ἀπεσπάσθησαν ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γενόμενα σχισματικά. Τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶνε, ὅτι τὰ ἀμιγῶς ἑλληνικά ταῦτα χωρία, τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα **Καστανόχωρία**, ἐνῶ ἀπέχουσι περὶ τὰς τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν συνόρων, ἀπὸ τῶν ἡμετέρων (τῶν ἑλληνικῶν) ἀπέχουσι μόνον περὶ τὰς 7-8 ὥρας! Ἄν δὲ δὲν ληφθῶσι σύντονα μέτρα ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων πρὸς προστασίαν τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας, ἢ ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ σύμπασαν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην δουλεύουσαν τοῖς σχισματικοῖς.

Εἰς δὲ σημείον ἐφθασαν νῦν τὰ πράγματα ἐν τῇ σημερινῇ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἡμίμετρα πλέον δὲν ὠφελούσιν, ἀνάγκη

ἐπείγουσα παρίσταται νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας καὶ ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τῆς Μακεδονίας ἐργαζομένων ἑλληνικῶν σωματείων, γενναῖα καὶ ριζικά μέτρα κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐπιδρομῶν.

Ἐκ τῶν μέτρων δὲ τούτων δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ καὶ τὸ τῆς ἐπὶ τόπου καταδιώξεως τῶν Βουλγάρων διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἀναγκαιῶν ἐπὶ τούτῳ ἀνταρτικῶν σωμάτων, ὧν ἡ ἐνέργεια, οὕσα ἀποκλειστικῶς ἀντιβουλγαρική, δὲν δύναται νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν κυρίαρχον αὐτοκρατορίαν τῶν Ὀσμανιδῶν, οὐδ' ἐπὶ τῶν συνδουσιῶν ταύτην σήμερον φιλικῶν πρὸς τὴν ἡμετέραν χώραν δεσμῶν δύναται δυσῆροστον νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν. Μόνον διὰ τοιούτων καὶ παραπλησίων τούτοις μέτρων εἶνε δυνατόν νὰ σταματήσωμεν τῶν Βουλγάρων τὰς ἐνεργείας καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἄν ὅμως καὶ τὴν φορὰν ταύτην δὲν ληφθῶσι τοιαῦτα γενναῖα καὶ ριζικά μέτρα, ἀλλ' ἀφεθῶσι τὰ πάντα εἰς τὴν τύχην των, δὲν εἶνε διόλου παράδοξον οὐδ' ἀπίθανον νὰ ἐγερθῶμεν προσεχῶς ζητοῦντες νὰ λάβωμεν μέτρα πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων, οὐχὶ πλέον ἐκ τῆς ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας, διότι δὲν θὰ ὑπάρχωσιν πλέον Ἕλληνες ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἐλεύθερας ἡμῶν Χώρας, ἐκ τῶν γεινιαζόντων Θεσσαλικῶν χωρίων, ἅτινα καὶ ταῦτα ὡς βουλγαρικά θὰ διεκδικῶσιν οἱ Βούλγαροι, ἀφοῦ ἑπτὰ μόνον ὥρας ἀπέχουσιν ἤδη ἀπ' αὐτῶν.

του γραμματέως της εταιρίας και καθηγητού του Πανεπιστημίου κ. Π. Χατζιδάκι.

Ἡ ἔνωσις τῶν Ἑλλήνων γυμναστών. Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ γυμναστῶν ἐν συνεννοήσει πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀδελφούς των συνέστη ἐνταῦθα σωματεῖον καὶ ἔνωσις τῶν Ἑλλήνων γυμναστῶν. Ἡ Μαγνητικὴ ἐπιτροπὴ εἶνε ἡ βελτίωσις τῆς Μικρασίας καὶ ἔνωσις τῶν γυμναστῶν τοῦ κρατοῦς καὶ τῆς ἡθικῆς ἀνά τὴν ἀνατολικήν ἀποπλοία.

Ἄγιω καὶ Τεσσαρῶν ἀγαθῶν πρακτορείᾳ ἀνά τὴν Κουρτζή, ἀνήκοντα αὐτῇ.

ΤΟ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Δ. ΑΓΓΕΛΑΚΗ

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους τραπεζιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἐργασίας. Ἐρᾷ δὲ ἐπιταγὰς καὶ συναλλαγματικὰς δι' ἅπασαν τὴν Τουρκίαν, Ἑλλάδα, Ἐυρώπην, Αἴθιοπτον, δέχεται καταθέσει λογιστικὴν ἀλλαγματικὰς καὶ γραμματικὰς ἀποπλοίας καὶ ἐξωτερικὰς καὶ γραμματικὰς ἀποπλοίας τοκομεριδίας καὶ ἐν γένει διενεργεῖ πάσαν τραπεζιτικὴν καὶ ἐμπορικὴν πρᾶξιν ἐπιεικῶς ἐν ἑπιπέδῳ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἔκλειεν.

ὁμοιος του βασιλεως Καρλόττα... α χάση αὐτὴν τὴν μ...

Ὁ κόμης Ματάσιτς ἐνός τόνου ἐμπιστευτικὴν ἐκμηδενίσθη ὅλα τὰ ἐμποδιστικὰ πρὸς τὴν πριγκηπίσσαν.

Καὶ ὅταν ὁ δημοσιογράφος τὰ λόγια τῆς πριγκηπίσσης τὰ εἶς τινὰ γερμανικὴν ἐφημερίδα, ὅτι πρὸς δυσκόλως θὰ μετέβαινε νὰ γροτικὴν τινὰ ἔπαυλιν ἐν Κροατίᾳ αὐτὸς ἐβεβαίωσε τὸν συνομιλητὴν του, τὴν εἶς τὸ Δημπὸρ ἐν Αὐστρία θαυμαστὴν ἔπαυλιν καὶ ὅπου ἄλλοτε ἡ πριγκηπίσσα διαμείνει καὶ τὸσον ἡγχαριστήθη, ὥστε ὅπου ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἔκλειεν.

— Ἡ ὑψηλότης τῆς ἄλλως τε, προσέθεσεν ὁ Ματάσιτς, ποτὲ δὲν θὰ ἐξεφράζετο μετὰ τοιαύτης ἀγροικίας.

— Ἀλλὰ ποῦ εἶνε τὰ σχέδιά σας ; ἐρωτᾷ ὁ δημοσιογράφος. Καὶ τί θὰ κάμητε ὅταν ἡ πριγκηπίσσα εἶνε ἐλευθέρη ;

— Ὅα κάμω ὅ,τι ἡ πριγκηπίσσα θέλη, ἀπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ὁ πιστὸς ἐραστής.

— Πῶς ὁμως δὲν ἐσκέφθητε νὰ παγάρητε τὴν πριγκηπίσσαν ἐκεῖθεν ;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ Ματάσιτς συν-φρυσθῆ.

— Ὑπάρχουν τριγύρω χωροφύλακες οἵτι-ες ἐπαγρυπνοῦν αὐστηρότατα, ἀλλ' ἐν περι-τόσῳ καθ' ἣν ὅλα τὰ ἄλλα σχέδια ἀποτύ-...

αὐτὸ Π. Φάλη-

τῶν ἀνθρωπίνων ὠν Ἀθηνῶν, αἱ τῶν θερινῶν μη-δραστηριό-α τῆς ἀνάου-ς του, τὰς διαιτήματα τε καὶ

λελα τῶν κ... μονή κ... παυτικῶν στοι ὁμογε δουν ἀπὸ το λαυσιν τῆς ἀπ.

Z.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Εἰς τοὺς πολιτικούς κύκλους δι' ὁδοῦ ἡ πλουσίων βουλευτῶν,

Ἰουλίη 11 Μαΐ 1904
Πόπυροι δολοφονίας. —

Βοδενῶν ἀγγέλλεται ἡμῖν ἀπόπειρα
ποφονίας ἐκ δευτέρου κατὰ τοῦ ὁμο-
φυῶς Κώτσιου Παναγιώτη. Εὐρισκό-
μος τὴν παρελθ. Κυριακὴν εἰς τὰς ἐξε-
κσεις τοῦ Ἑλλ. Παρθεναγωγείου ἐπέ-
στρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅτε τέσσαρες
ἀντόπιοι σχισματικοὶ παραφυλάσσοντες
αὐτὸν παρὰ τὴν σχισματικὴν ἐκκλησί-
αν ἐπυροβόλησαν δεκάκις κατ' αὐτοῦ
πληγώσαντες αὐτὸν ἀκινδύνως εὐτυχῶς

Κι' ἂν θέλῃς,
πάρε τὴν σκευὴν
γάλα Πικραμυγῶν
χωρὶς κι' ὁ Περι

Δοκιμάσαι

Μόνη ἀποθήκη ἐν τῷ Φαρ
ὁδὸς Κο

Παρά τῷ ἰδίῳ ἔφθασε κό
ποιότητος εἰς κυτία καὶ χρ

Γαῖς δραστηρίαις ἐνεργείαις τοῦ Ἑξ.
Καίμακάμη κατωρθώθη νὰ συλληφθῶσι
οἱ τρεῖς τῶν κακούργων ὀνομαζόμενοι
Βανης Γκοεμπινάρ, Φίλιππος Γρούπτση
ἐκ Τσερκοβγιάνης καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Νάση
Φώτη, ἅπαντες ἡλικίας 18 — 20 ἐτῶν.

Δολοφονία ὁμογενούς. —

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐδόλο-
φονήθη ἐν Μεσημερίῳ ἐντὸς τῆς ἀμπέ-
λου τοῦ ὑπὸ τῶν ὀπιδῶν τοῦ βδελυροῦ
βουλγαρικοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου ὁ
Γκαβρῆνης, διότι ἔσχε τὴν ὑπερηφάνειαν
νὰ διακηρύξῃ ὅτι εἶνε Ὁρθόδοξος Ἑλ-
λην καὶ νὰ καταγγείλῃ τὰς ἀνοσίους
ἀξίεις τοῦ κομιτάτου.

ρώνει

ενται
λαξιν
αλφῆ

του
ρίκιον
συ-
ησιως

και
εινου-
Π/

καταλαβόν το Κίν-Τσεού, έχασαν 3.000 άνδρας και 60 αξιωματικούς πάντες μαρτυροῦντες.
κυρίευσαν δὲ 50 τηλεβόλα καὶ ἠχμαλώτισαν πολλοὺς Ρώσους.

64

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΩΝ

ΠΑΗΣΙΑΖΕΙ Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Κατ' ἐπισήμους πληροφορίας, ἐξ ἑλληνικὰ χωρία παρὰ τὴν Κατοικήν τῆς Μακεδονίας ἐγένοντο σχισηματικὰ κατόπιν μεγάλων πιέσεων, τὰς ὁποίας ἐξασκοῦσιν οἱ Βούλγαροι, καὶ ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας δίδουν. Αἱ ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προσηλυτίσωσι καὶ ἄλλα χωρία ἐπολλαπλασιασθήσασιν, τοῦτο δὲ διότι προσεγγίζει ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ γείνη ἀπογραφή τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας, ἐξ ἧς θέλουσιν οἱ Βούλγαροι νὰ καταδειχθῇ ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων Μακεδόνων εἶνε Βούλγαροι.

Κατὰ τὰς αὐτὰς εἰδήσεις, αἱ

βουλγαρικαὶ συμμορίαι προέβησαν εἰς φόνους κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἐφόνευσαν ἕνα Ἕλληνα ἱερέα καὶ ἕνα διδάσκαλον.

Ο Κ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ

ΩΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΗΣ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἐπεγράφη παρὰ πολλῶν βουλευτῶν σχέδιον νόμου, συνταχθὲν παρὰ τοῦ κ. Κοκκέβη δι' οὗ ὀρίζεται, ὅπως ὁ χρόνος τῆς ὑπαρεσίας τῶν στρατιωτικῶν βουλευτῶν μὴ προσμετρήται εἰς τὸν χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ νὰ προαχθῶσιν. Τοῦτο γνωστὸν ἐξήγειρε τὴν ὀργὴν τῶν στρατιωτικῶν βουλευτῶν, οἱ ὅποιοι καταβάλλουσι προσπάθειαν ὅπως μὴ ὑποβληθῇ εἰς τὸν

N. A.
16 June
1901

ΟΙΚΙΣΚΟΙ ισόγειοι, δωμάτια μετὰ κλίνης δρ. 1.50.
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ δι' ἄλλας τὰς τάξεις, εἰς τὰς συνήθεις τιμὰς.
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ αὐθημερόν μετὰ τὰς Ἀθήνας, δις ἐκ Πατρῶν καὶ
Ὑργου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ, τηλεγραφείον, καφενεῖον, ζυθοπωλεῖον, κρεσπωλεῖον,
αντοπωλεῖον, φούρνος, φαρμακείον, ἰατρός ἐκ τῶν δοκιμωτέρων.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ἐξ Ἀθηνῶν μετ' ἐπάνοδον διὰ τριάντα (30) ἡμέρας
Α' δρ. 50. Β' 38 καὶ Γ' 22

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚῶΝ ΠΡΟΪΟΝΤῶΝ

ΛΕΩΝΙΔΑ Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑΙ

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐπὶ τῆς Πλατείας Καραϊ-
σκάκη καὶ περαπλευρῶς τοῦ Πρακτορείου Γουδῆ.

Ἀντλῖαι Ἀμερικανικαὶ

- ΣΩΛΗΝΕΣ Σιδηροὶ μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων των
, Χάλκινοι
, Ὀρειχάλκινοι (3)
, Ἐλαστικοὶ
, Καννάβινοι

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

65

ΦΡΙΚΩΔΗ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΚΡΕΟΥΡΤΗΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΦΟΒΕΡΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ“

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14 Σεπτεμβρίου, (διὰ Βόλου).—Φρικώδη εἶνε τὰ ἀγγελώμενα κακουργήματα, ἅτινα διαπράττουν αἱ τύχραι τῆς Σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς Μακεδονίας. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἀποπνέουσαι τὸ πένθος καὶ τὴν ὀδύνην ὡς ἀκολούθως περιγράφουσι τὴν κατάστασιν.

Ἐπτά ἀπαχθέντες ὁμογενεῖς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐκ Γρίβας καὶ Βαραδίτσης ὑπέστησαν μαρτυρικὸν θάνατον διαμελεισθέντες εἰς τεμάχια πλεῖστα.

Οὗτοι, ἀφοῦ προηγουμένως ὑπέστησαν ἀνεκλάλητα βασανιστήρια ἀφαιρεθέντων τῶν ὀδόντων, τῶν ὀφθαλμῶν, ἀποκοπέντων τῶν ὠτων καὶ τῶν ρινῶν τῶν ἐρριφθῆσαν εἰς τὰ δάση ὡς βορὰ τῶν λύκων καὶ τῶν πενιχλέων κυνῶν.

ΚΑΤΑΚΡΕΟΥΡΤΗΣΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὅμοιαν τύχην ὑπέστη ἑτέρα ὁμογενῆς οἰκογένεια ἐκ γρατίας τινος ἀποτελουμένη μετὰ δύο τέκνων ἐν τῷ ἴδιῳ χωρίῳ Γρίβα. Τὰ συνεχῆ καὶ πρωτακούστου ἀγριότητος κακουργήματα συνέχουν ἐν συγκινήσει τοὺς κατοί-

κους τῆς περιφέρειας εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαισιῶς κυριαρχεῖ τὸ φάσμα τοῦ θανάτου.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΛΕΙΣΤΗ

Ἡ αὐτόθι Ἑλληνικὴ ἐκκλησία μόνη αὕτη ἠθικὴ προστάτις, μένει ἔρημος ἐκκλησιασματος. Ὁ Ἕλλην ἱερεὺς καὶ ὁ διδάσκαλος κινδυνεύουν ν' ἀποθάνουν τὸν ἐξ ἁσυχίας θάνατον, καθ' ὅσον οὐδεὶς τολμᾷ νὰ χορηγήσῃ αὐτοῖς τροφὰς φόβῳ τῶν ἀπειλῶν τῶν Βουλγάρων.

Σημειωθῆτω ὅτι κυριάρχης εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην εἶνε ὁ θηριώδης καπετὰν Ἀποστόλης ὁ ἐπὶ σειράς ἐτῶν λυμαινόμενος αὐτήν. Ἀφ' ἑτέρου γνωρίζεται ὅτι εἰς Βιάδοβον οἱ δολοφόνοι ἠπέλησαν διὰ θανάτου τὸν αὐτόθι Ἑλληνα διδάσκαλον ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς διδασκάλους Βοδενῶν. Γενικῶς ἀποθαίνει ἀδύνατον νὰ παράσχῃ τὴν πλήρη εἰκόνα τῆς ποικιλήμονος χώρας καὶ τὰ ἀνήκουστα κακουργήματα καὶ τὰς φρικώδεις θηριωδίας, αἱ ὁποῖαι ἐφθασαν εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

Ἐθεσινὰ εἰδήσεις ἀναμφισβητήτου κύρους ἐξ Ἑλασσῶνος ἐπιβεβαιοῦσι τὴν ἐκ Θεσσαλονίκης μεταδοθεῖσαν ἡμῖν εἴδησιν περὶ τῆς μεταξὺ ἑλληνικοῦ σώματος καὶ βουλγαρικῆς ληστοσυμμορίας συγκρούσεως, καθ' ἣν 10 μὲν Βούλγαροι κομιτατζήδες ἐφονεύθησαν, 15 δὲ ἠχμαλωτίσθησαν.

Ἡ εἴδησις αὕτη γνωσθεῖσα καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν ἀνεπτέρωσε τὸ φρόνημα τῶν ὁμογενῶν, ἐνεποίησε δὲ μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ χαρὰν εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς, οἵτινες οὕτω ἀπαλλάσσονται μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐνὸς μεγάλου κινδύνου. Πᾶσιν δὲν ὑπάρχει ἀμφισβησία ὅτι τὸ οὕτω ἀρξάμενον ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ μακεδονικοῦ πληθουςμοῦ πρὸς ἐξόντωσιν τῶν συμμοριῶν, αἵτινες καταδυναστεύουσι τὸν τόπον θὰ στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

5^Η ΠΡΩΙΝΗ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΟΒΟΛΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΣΑΓΚΑΛΙΝ

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΟΧΥΡΩΜΑΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΟΥ „ΕΜΠΡΟΣ“
ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ, Τετάρτη πρωία.—

Σημερινά τηλεγραφήματα εκ του θεάτρου του πολέμου αναγγέλλουσιν εις τας άγγλικάς άφημερίδας, ότι παρά την ρωσικήν νήσον Σαγκαλίν ανατολικώς του Ηλαδιθουστόκικούονται κανονισμοί, ούτινες εξυκολούθησιν.

Η κρατούσα γνώμη είνε ότι Ιαπωνικά πολεμικά βιομηχανίζουσι την νήσον, θεωρείται δέ άπίθανος ή φήμη ότι συνάπτεται ναυμαχία μεταξύ αυτών και του ρωσικού στόλου του Ηλαδιθουστόκικού επιχειρήσαντος δύο εξόδους μέχρι τουδε.

Δ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

ΒΙΕΝΝΗ, Τετάρτη πρωία.

Οί «Καιροί» του Λονδίνου μεταδίδουσι σήμερα τηλεγράφημα κατά το όπονον έπαυσαν ήδη αι επιθέσεις των Ιαπώνων έναντιον του Πορτ-Αρθούρ.

Αι γενόμεναι ζημίαι των Ιαπώνων καθ' όλας τας επιθέσεις ταύτας επί τέσσαρας ήμέρας είνε μέγισται.

Οί Ιάπωνες εν τούτοις παρ' όλας τας άπωλείας ταύτας ήδυνήθησαν να καταλάβωσιν όχυρώμα άτινα όπως δευτερευούσης σημασίας.

Δ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

εις το πλοϊον, όπερ και ήρξαστο βοηθούμενον. Δύο άλλα πρσσεπάθησαν να συγκρατήσουν αυτό, αλλά άδυνατούντα το έγκαιρόν βυθισθέν.

Το πλήρωμα μεταπηδήσαν εις έτερα πολεμικά έσώθη πλην ενός.

την εσχάτην αυτην άμυναν. Οί εν τή κούλη του Τσάρου ελπίζουσι ότι ό ήρωϊσμός του Στέσσελ θα σώση άπαξ έτι το Πορτ-Αρθούρ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΡΩΣΣΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Κατά τηλεγράφημα εκ Τσεφου ό πρίγκηψ Ράδζιβιλ και ό ύπολοχαγός Χριστοφορώφ, των οποίων την εκ Πορτ—Αρθούρ αναχώρησιν ανεγράψαμεν, ήδη ανεχώρησαν εκειθεν, όπως μεταδώσι παρά τή στρατῶ της Μαντζουρίας. Οί αξιωματικοί ούτοι φέρουσι σοβαράς ειδήσεις του Στέσσελ, έχουσι δε μεθ' έαυτών και περιστερὰ κ Πορτ—Αρθούρ τας όπιας θα άπολύσωσιν άμα ιδώσι τον στρατηγόν Κουροπάτιν.

Άπώλειαι Ρώσων εν Λιάο-Γιάγκ

Κατεστρώθη υπό του γενικού επιτελείου του ύπουργείου των Στρατιωτικών λεπτομερής κατάλογος των ρωσικών άπωλειών εν Λιάο-Γιάγκ. Κατά ταύτην έφονεύθησαν 1810 άνδρες, έτραυματίσθησαν 10,811 και έγκατελείφθησαν εις το πεδίο της μάχης 1212. Μεταξύ των αξιωματικών 54 έφονεύθησαν και 252 έτραυματίσθησαν. Στρατηγοί έφονεύθησαν δύο.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 8	Χρυσά φράγκα	25
Εξάμηνος	15	Χρυσά φράγκα	45
Έτησια	30		

ΝΕ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ άρχονται τών 1 και 15 έκάστου μηνός και είνε προπληρωτέαι

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ και αι έπιστολαί άπευθύνοντα όνομαστικώς πρός τόν κ. Δηγ. Κακλομένον

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Οί ήμέτεροι Υπουργοί, έν μέσφ τών πολυπληθών φροντίδων, αίτινες το- σούτο περισπώσιν αύτούς εις άλλα καιριώτερα, έσως συνέπεσε νά μάθωσιν ότι ο Σαράφωφ και Συντροφία προαναγγέλλουσι πάντοτε μετ' άκριβείας τήν ή- μέραν τής έκρήξεως τών περιοδικών αύτών κινημάτων.

Διά τοϋτο συνιστώμεν εις τήν πολυάσχολον αύτών προσοχήν τας κατωτέ- ρω έξ έπιστολών έκ Μακεδονίας ληφθείσας ειδήσεις, καθ' ός περι τó «τέλος του μηνός τούτου» οί έν Μακεδονία ήμέτεροι θέλουσι παρασταθή και αυτόπται και αύτήκοοι και αυτοπαθείς μάλιστα μάρτυρες τών άγρίων Βουλγαρικών έπι- χειρήσεων. Παρακαλούμεν δε τόν κ. Πρωθυπουργόν νά σπεύση ως οίόν τε τά- χιστα νά άποστείλη εις τά διάφορα Μακεδονικά διαμερίσματα τά κατά τήν κρίσιν αύτου άπειλούμενα υπό νέου κινδύνου χιλιάδας τινάς φυλακτών, περιε- χόντων εις μικρά τεμάχια ολόκληρον τó τιμιον ξύλον τών πεποιθήσεων του κ. έπί τών Έξωτερικών ύπουργού έπί τας διαβεβαιώσεις, ός, καθώς ειπε πρός τήν Βουλήν, έδωκεν αύτφ και ή Πύλη και ή Χιλμή και ή Ιταλός στρατηγός και ολόκληρος ό χορός τών Μεγάλων Δυνάμεων ότι άπηνώς θέλουσι κατα- διωχθή και παταχθή αι Βουλγαρικοί συμμορίαί.

Ανάγκη ώσαύτως ως τάχιστα ν' άποσταλή και ικανός αριθμός δεσμιδών του φύλλου τής «Ημερησίας» του περιέχοντος τó άμίμητον εκείνο ιατρικόν τών «περί άμύνης συμβουλών», τας όποιás ό κ. Θεοτόκης άπαντών πρός τόν κ. Δηλιγιάννην έβεβαίωσεν ότι «έδωκε, οίδει και θα εξακολουθή νά διδή ή Κυ- βέρνησις του Βασιλέως πρός τούς κατοίκους τής Μακεδονίας.»

Μή παρεξηγηθώμεν πρός Θεού ! Είπομεν «συμβουλών» και όχι άλλο. Διότι έχομεν ύπ' όφιν και τά εις τήν άγόρευσιν του κ. πρωθυπουργού σοφά σχόλια τής ήμειπισήμου «Ημερησίας», ήτις, φοβηθείσα μήπως παρανοηθώσιν οί τόσοι ευτόλμοι λόγοι του άθέντου αύτης, έσπευσε νά παραλάβη έκ τής άγορεύσεως του άρχηγού τής αντιπολιτεύσεως ολόκληρον τήν περί συμβουλών δοτέων εις τούς Μακεδόνας περίοδον και νά αντιπαραθέση αύτήν, όπως, ως λέγει, «κατα- νοηθή πληρέστερον ή σημασία τών λόγων του κ. πρωθυπουργού», δηλώσασα ότι εις τήν περίοδον εκείνην τής άγορεύσεως του κ. Δηλιγιάννη «άποδίδονται» του πρωθυπουργού οί λόγοι.

Ένεθυμήθησαν ολίγον άργά, ως φαίνεται, ότι ό έπίλογος του άρχηγού τής αντιπολιτεύσεως περιείχεν έντονωτέρους λόγους και προτροπάς : «Πρέπει να μη έγκαταλίπωμεν έν άποθαρρύνσει τούς κακοποιουμένους όμοεθνείς ήμών πρέπει νά συμβουλευώμεν αύτούς ίνα άμύνωνται διά τών ύπαρχόντων αύτοις μέσων κατά τών κακουργούντων και νά ένθαρρύνωμεν αύτούς εις τήν άμυνάν των ταύ- την». Και έφοβήθησαν μήπως προσλάβη ουσιαστικήν έννοιαν ή κενολογία τής πρωθυπουργικής περιόδου, έκλαμβανομένη ως συναίνεσις εις τας περί ένθαρρύν- σεως προτροπάς του κ. Δηλιγιάννη. Καθ' ήν δε ώραν έζητούντο παρά τής Έλ- λάδος έργα αντίλήψεως ύπέρ του έν Μακεδονία καταστρεφόμενου Έλληνισμού, αύτοί και διά τής «Ημερησίας» άπήντησαν : «Ήσυχάσατε τήν αποθήκη των συμβουλών δέν έξηγνήσαμεν έσι· θα δώσωμεν και άλλας συμβουλάς». Ίδου τά άποσπάσματα τών έπιστολών.

Έκ Γενιτσών γράφουσιν. «Η κατάσταση εξακολουθεί κρισιμωτάτη, Τρο- μοκρατία βασιλεύει καθ' όλην τήν γραμμήν, πόλεμος άμείλικτος κατά παντός Έλληνικού μετ' άπιστεύτου φανατισμού. Ο τρομερός Βούλγαρος άρχισυμμο- ρίτης Γιούβαν, από μηνών άπών, επανήλθεν έκ του έξωτερικού εις τήν περιφέ- ρειαν ήμών κατά τó τελευταίον δεκαήμερον του Μαΐου. Έν Γουμέντζη επί μήνα ολόκληρον και πλέον διέμενε και έν Έλληνικαίς οικίαις κατά προτίμη- σιν έτροφοδοτήθη, μη κρυπτόμενον, πολυάριθμον άνταρτικόν σώμα φορολογήσαν έκδιαστικώς τούς ήμετέρους. Οί του σώματος τούτου αναχωρήσαντες τήν έ- σπέραν τής 29ης Μαΐου «έδήλωσαν ότι θα επανέλθωσι μετά δέκα περίπου ή- μέρας μετ' άρχηγών και ύπαρχηγών πρός έναρξιν τής έκτελέσεως του προδια- γεγραμμένου άνταρτικού σχεδίου. Τώρα τó πρόγραμμά μας, προσέθεσαν, είνε ή Μακεδονία διά τήν Μακεδονίαν και διά πάσης θυσίας νά επιτύχωμεν τήν αυ- τονομίαν· μόνον δε υπό τόν άπαραβάτον όρον ότι θα μάς παράσχητε σεις οί Έλληνες, ότι ζητούμεν και δέν θα μάς προδώσητε εις τούς Τούρκους δέν θα σάς βλάψωμεν».

Έκ Μοναστηρίου άγγέλλονται ταύτα. «Έν τή προσφάτφ αύτου περιο- δεία άνά τήν έπαρχίαν ό σχισματικός Βούλγαρος Μητροπολίτης Αχρίδος προεκήρυξεν άπανταχού, ότι τήν 20 ή 25ην Ιουνίου θα δοθή τó σύνθημα τής γενικής εξέγέρσεως, προτρέφας πάντας νά είνε έτοιμοι. Δύο τών συνοδών αύτου Οθωμανών χωροφυλάκων, γνώσται τής Βουλγαρικής, οίτινες έκ τύχης έγέ- νοντο αύτήκοοι ένός τών τοιούτων κηρυγμάτων ύπήρξαν παραίτιοι νά διακοπή ή περαιτέρω εξακολούθησις τής περιοδείας του Σεβασμιωτάτου, προκαλέσαντες άπαγόρευσιν αύτης».

1904

67

6. Μαριίου ιδιοκτησίβη ο άρρογος
Πλακ Χρησος εν κωνουα'η μετα
του ηισπράυτορος.

29 φεβρουαει'σ. ο ε'σκαυμε
Θουζαυης

2. Μαριίου εν Θουζαυη άρρογος.
ε'σκαυ ην καλαυηρα. 6 ε'σ
πο'δαυ μοιου ε'σκαυ ενωδ εν
βιγου α'στυριου

...ΕΠΙΣΤΑΣΕΩΣ ΕΠΑΙΝΟΥ. *Από το Δελφικό*
Ἡξάφυλλο νέου. — Τὴν 3ην
Μαΐου ἐγένετο ἄφαντος ὁ υἱὸς τοῦ
Μουχτάρη τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος
Μπρουσίνκιου. Παρὰ τὰς γενομένας ἀ-
ναζητήσεις δὲν κατωρθώθη νὰ ἀνευρεθῇ
οὔτε ζῶν οὔτε νεκρός.

ὑποτίθεται δὲ ἐγένετο θῦμα τῶν
ὀπαδῶν τοῦ κοιτάξτου

ὁ Ἐξοχ. Ἐδὲμ. Πασᾶς καὶ σήμερον
πρωτὶ ἀνεχώρησε διὰ Μοναστήριον.
— Ἄλλοι πέντε νέοι ἐκ Κομανιτ
ἔδραπέτευσαν ἐκ τῆς συμμορίας
ἐπροσκύνησαν εἰς τὸν Λοχαγὸν Ἴσ
ἔφένδη. Ἐπειδὴ ὁμοίως δὲν παρέδ
τὰ ὄπλα ἀπεστάλησαν πρὸς εὐρεσί
παρίδοσιν αὐτῶν, ἵνα τύχωσιν ἀ
στείας. Κατὰ τὰς καταθέσεις αὐτ
Τσιακαλάρωφ μετὰ τῶν ὀπαδῶν το
πεχείρησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βουλ
ρίαν· μὴ δυνηθεὶς ὁμοίως ἐπέστρεψε.
τὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐγκατέλειψεν εἰς
Βελισσὰ τρεῖς ἐφήβους ἐκ Βοβίστης,
τινες δὲν ἠδύναντο νὰ τὸν παρακολ
θήσωσιν. Ἐκ τῶν 800 ὀπαδῶν, τ
ὁποίους εἶχεν, οἱ 600 ἐφρονεύθησαν
ἔδραπέτευσαν προσπέσαντες εἰς τὸ ἔλ
ος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΔΑ

ΓΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΑΒΒΑΤΟΝ

ΥΡΑΣ

2 Οκτωβρίου 1903

λίαν ὁ ληστής Βιλάνης καὶ δύο ὄπλαδοί
του ἐφρονεύθησαν ὑπὸ τοῦ καταδιώκον-
τος αὐτοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσμη-
τρος, καθ' ἣν στιγμήν ἀπειπειῶντο νὰ
ἀπὸ γὰρ ἔλθωσιν εἰς τὰ ὄρη τὸν ἐπιστάτην
τοῦ τσιφλικίου «Ραδάνι».

Γ Α Λ Α Κ Τ Ο Υ Χ

Σ Τ Α Υ

Ρ Α Β Ι Ν Ε

ΚΑΤΑΚΡΕΟΥΡΓΗΣΙΣ
ΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΜΟΥΧΤΑΡΗ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης
Κυριακῆς ^{15 Ἰουνίου 1904} ἢ ὑπὸ τὸν Ναουμόφσκην
Βουλγαρικὴ συμμορία εἰσελθοῦσα
εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Λούπες τῆς
Χρουπίστης συνέλαβε τὸν ἐφημέρι-
ον Παπαδημήτριον καὶ τὸν Μουχ-
τάρην (Πάρεδρον) Νικ. Πάϊκον, οὓς
ἔσυρον οἱ λησταὶ εἰς τὸ κεντρικώ-
τερον μέρος τοῦ χωρίου καὶ ἐκεῖ
τοὺς κατεκρεοῦργησαν θηριωδέστα-
τα πρὸς ἐκδίκησιν, διότι οὗτοι πρὸ
δύο μηνῶν ὑπέδειξαν εἰς τὰς Ἀρ-
χὰς μέρος τι, εἰς ὃ εἶχον κεκρυμμέ-
να οἱ Βούλγαροι ὄπλα καὶ πολεμε-
φόδια.

μαί ἐν τῇ οἰκογενεῖα καὶ ταῖς
αἰς καὶ αἱ ἐπιδρομαί εἰς τὰς Ἐπικρο-
τείας, δὲν οὐκ ἀνταὶ νὰ ὦσι τόσον ἐ-
πικίνδυνα, ὅσον αἱ ἐσωτερικαὶ ἐριδες
καὶ διχύνσεις.

*
* *

Ἐκ τῆς ἀξιοθρηνητοῦ ταύτης ὀλι-
γωρίας προκύπτουσιν ἐν εἴδει νοσημά-
των ἀνωμαλῖαι περὶ τῆς λειτουργίας
τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ σώματος, ἔσθ'
ὅτε δὲ καὶ ἀσχημαί, ἃς πάντες οἱ
κτίρομεν, χωρὶς νὰ τολμῶμεν εἰ μὲν
ἐκτὸς τῶν πραγμάτων νὰ ὑποδείξω-
μεν, οἱ δὲ ἀμόδιοι νὰ ἀνεύρωσιν εἴ ε
νὰ παραδεχθῶσι καὶ ἐφαρμόσωσι τὴν
θεραπείαν. Πρὸντος δὲ τοῦ χρόνου
καὶ καταπιπτούσης τῆς γοητείας καὶ
ὑπολήψεως τοῦ Νομοθετικοῦ Σώμα-
τος παρὰ τῷ Λοῦ, ἐλλείψει προαιω-
νίου δυναστείας καὶ ἀριστοκρατίας,
ἐὰν περιορισθῶμεν εἰς τοὺς ὀρήτους

Ἐμπρησιμός. — Γραφούσιον ἡ-
μῖν ἐκ Γενιτσῶν ὑπὸ χρ. 122 τρέχοντι :
« Προχῆς Τρίτην ἄγνωστοι ἐλθόντες εἰς
τὸ χωρίον Λειβάδιον μετὰ φορτίου πε-
τρελαίου, κατόπιν ἐπιπόνου ἐργασίας
ὡς αὐτόπται μάρτυρες κεκρυμμένοι ἐ-
κεῖ που πλησίον ἀνήγγιλιν, ἀπεστέ-
γασαν μέρος τῆς οἰκίας τοῦ ἐκ τῶν τὰ
πρῶτα φερότων ἐγκρίτου ὁμογενούς
καὶ εὐεργέτου τῆς κοινότητος κ. Μι-
χαήλ Χ' Βρέττα, ὅτις φιλογενέστατο.
ὧν ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἀπὸ
κοινοῦ μετὰ ἐτέρου ἐμπορουμένου ὑπὸ
τῶν αὐτῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων τοῦ κ.
Ἀστερίου Τίκου ἀνήγειρε ἰδίαις δαπάν-
αις σχολήν, ἧς ἐστερεῖτο ἢ ἐν λόγῳ
κοινότητος, ἐδέησε δὲ νὰ ἀποστεγασθῇ ἡ
οἰκία αὕτη διότι λιθόκτιστος, τριώροφος
καὶ διὰ σιδηρῶν θυρῶν καλῶς κεκλει-
σμένη οὐσα περυσίαζεν εἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τοῦ θεατοῦ ὄψιν ἐνετικῶν φρουρί-
ου ἀπροσβλήτου ὑπὸ τοῦ παμφάγου πυ-
ρός. Τὴν οἰκίαν λοιπὸν ταύτην ἣν ὁ ἐ-
ρίτιμος ἰδιοκτήτης της ἐσκόπει νὰ δω-
ρήσῃ εἰς τὴν κοινότητα ὅπως χρησιμο-
ποιηθῇ διὰ σχολή, τίς οἶδε τίνες καὶ
ὑπὸ τίνος ἐλατηρίου ὠθούμενοι περέδω-
καν μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων της δηλον-
ότι ἐνὸς καφενεῖου ἐνὸς κλιβάνου ὃν εἶ-
χε περαδῶσει εἰς τὴν τοῦ κοινοῦ χρῆ-
σιν καὶ μιᾶς ἀποθήκης ἐμπορικῶν εἰδῶν
εἰς τὸ κατὰ στρεπτικώτατον τῶν στοι-
χείων πῦρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς με-
γαλοπρεποῦς ἐκείνης οἰκίας δὲν τῶζον
ται εἰμὴ ἐρείπια. »

Δολοφονία. — Ὑπὸ τὴν αὐτὴν
ἡμερομηνίαν ἀγγέλλουσι τὸ ἐξῆς ἐκ
Μπαροβίτσας : Ἐνῶ ὁ ἐκκτόνταρχος
τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος αὐτ. στρατοῦ ἐν
πλήρει μεσημβρίᾳ καθήμενος ἐπὶ τοῦ
ἐξώστου τῆς περαχωρηθείτης αὐτῆς ὡς
κατάλυμα οἰκίας μετὰ τὰς διόπτρας ἀνά
χείρας κατώπτευε τὰ περίξ σφίρα
Μάνλι χερ ἐπληξεν αὐτὸν καὶ ὡς κερκυ-
νόπληκτος πάραυτα ἐξέπνευσε. Τοῦτο
πληροφορηθεὶς ὁ ὑπεδιοικητὴς Γενιτσῶν
ἔσπευσεν ἀμέσως μετὰ ἀποσπάσματος
ἐκ 300 ἀνδρῶν συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ
τοῦ δημαρχιακοῦ τῆς πόλεως ἱατροῦ εἰς
τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος καὶ ἐπε-
λάβετο ἀνακρίσεων. Τὸ πόρισμα τῶν
ἐνεργειῶν του ὁμῶς περαμένει εἰσέτι
ἄγνωστον.

ΕΝΟΙ: ΣΥΝΕΝΝΟΥΜΕΝΟΙ: ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟ-
ΕΙΚΝΥΟΝΤΕΣ ΑΥΤῆ Τὸ ΕἶΔΟΣ ΤΟΥ ἘΜΠΟΡΕΥ-
ΑΤΟΣ.

Δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις εἰς
ἔχοντα Λίσμον ἐπ' ὠρισμένη προθε-
σία πληρώνουσα τόκον:

$\frac{0}{100}$ διὰ χρήματα εἰς πρώτην ζήτησιν

$\frac{1}{2} \frac{0}{100}$ διὰ προθεσίαν 6 μηνῶν

$\frac{0}{100}$ » » 1 ἔτους

ἢ ἀναλόγως διὰ μακροτέρας προθε-
σίας.

Διὰ καταθέσεις ταμιευτικὰς καὶ ἀ-
ποεργῶν καταστημάτων πληρώνει

$\frac{0}{100}$ περιπλέον

ὅτι πελαταὶ τῆς Τραπεζῆς δύνανται
καταθέσει παρ' αὐτῆ πρὸς φύλαξιν
ἢ εἰς τὰ χρεώγραφα καὶ τιμαλφῆ

ἔχει ἐπί τῆς εἰς τὴν διαθεσιν τοῦ
αὐτοῦ χρηματοκιβώτιον δι' ἐνοίκιον
καλλιτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου συ-
μματος ἀντὶ λιρ ὀθωμ. 2 ἔτησίως
20 γρ. μηνιαίως.

Ἡ Τράπεζα.

ἔχει τὴν Ἑδρὰν ἐν Μιτυλήνῃ καὶ
ποκαταστήματα ἐν Κωνσταντινου-
πλει, μετὰ γραφείων ἐν Πέτρων καὶ Πό-
σει ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀθή-
ναις καὶ Πειραιεῖ

ἔχει ἀντιπροσώπους εἰς ὅλας τὰς
πόλεις τῆς Μακεδονίης καθὼς καὶ ἐν
Ἰωνίῳ Ὄρει, Δικελῆ, Ναζλῆ, Μαγνη-
σίῳ καὶ Τσεσμέ τῆς Μικρασίας καὶ
ἐφορα πρακτορεῖα ἀνά τὴν Ἀνατο-
λίαν, ἐνθα προσεγγίζουσι τὰ ἔμπορὰ
καρὰ τῆς, ἀνήκοντα αὐτῆ.

ΤΟ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Δ. ΑΓΓΕΛΑΚῆ

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους τραπεζιτικὰς
ἔμπορικὰς ἐργασίας. Ἐκδίδει ἐπιτα-
γὰς καὶ συναλλαγματικὰς δι' ἅπασαν τὴν
Ἑλλάδα, Ἑυρώπην, Αἴγυ-
πτον. Ἀνοίγει τρεχομένους λογαρια-
σμούς, δέχεται καταθέσεις χρημάτων,
ἐξοφλεῖ γραμμάτια, εἰσπράττει συν-
αγματικὰς καὶ γραμμάτια ἐπιτόκια

καθ
ὁδόν
κάτ
ἐν
ὑπό
κεῖ
τίζε
δὲ

Ε

Φά
μετῶν
των,
ὡς τῆ
ται ὑ
κὺτου
Ἐδ
λέσμα
κορυφ

71
1902 1904
ἐνεφανίοθη ἐκ τῶν μισθῶν τοῦ Διο-
νυσιάτη.

Ὁ λήσταρχος Ἀλέξιεφ. —

Ἐκ Νεβέσκης ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν τὰς
ἐξῆς λεπτομερείας περὶ τῆς ἀγγελθείσης
ἤδη συλλήψεως τοῦ Ἀλέξιεφ : Τὴν
παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ ἐξ Ἰωαννίνων
Ἀμπάζ ἐφέντης, ἀνθυπασπιστῆς τοῦ
ἐνταῦθα ἐδρεύοντος γάμματος τῶν ἐφε-
δρῶν, συνέλαβε τὸν διαβόητον βούλ-
γαρον λήσταρχον Ἀλέξιεφ ἐξ Ἐξισοῦ
ἐν τῷ χωρίῳ Ἀιτοζίῳ ἐντὸς τῆς οἰκίας
τοῦ Νικολάου Κιόσε Παπαῦ. Κατὰ τὴν
σύλληψίν του μεγάλην τόλμην ἐπέδει-
ξεν ὁ ἐκ Κονίτσης τῆς Ἠπείρου Ρου-
στέμ βέης, ἐπιλοχίας, περὶ οὗ καὶ ἄλ-
κοτε εὐφήμεως ἔγραψεν ὁ τύπος. Οὗτος
ρίφθεις συνέλαβε τὸν λήσταρχον ἐκ τοῦ
λαιμοῦ, ἐν ᾧ ὁ λήσταρχος ἠτοιμάζετο
νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτοῦ. Εὐρέθησαν
ἐπ' αὐτοῦ διάφορα ἐνοχοποιητικὰ ἔγ-
γραφα καὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἐν ὄπλον
Μάνλιχερ μετὰ ἑκατὸν φυσιγγίων.

« Ἀληθείας »

CON ALBYRON FFER,, LACTEE

τροφή τῶν βρεφῶν

εἶναι δὲ τελεία τροφή κα-
ταλληλοτάτη διὰ βρέφη
ὑποδαλλόμενα εἰς τεχνη-
τὴν καὶ εἰς μικτὴν γα-
λουσίαν.

Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ ὅ-
πως ἀποδείξῃ τὰ πλεονε-
κτῆματα τῆς τροφῆς ταύ-
της, ἥτις εὑρίσκεται εἰς
ὅλα τὰ φαρμακῆπορεῖα
καὶ φαρμακεία τῆς Ὀθω-
μανικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς
καὶ εἰς τὰ ἐν Θεσσα-
λονίκῃ ἐπιτελεῖται.

Δολοφονία ὁμογενοῦς.

Κατ' ἀσφκλείς ἐκ Στρωμνίτσης πληροφόρικος, τὸ ἐσπέρας τῆς Τεταρτῆς ἐδόχλοφονήθη ἔξω τῆς πόλεως τυχύτης ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ ἐκεῖ ἐγκρίτου ὁμογενοῦς κ. Λιώτη, Χαρίτων, ἐπανερχόμενος ἐκ Δοϊράνης. Ὑποτίθεται ὅτι δολοφόνοι αὐτοῦ εἶνε ὄπαδοὶ τοῦ κομιτάτου, καθότι πρὸ ἡμερῶν τῶ εἶχον ζητηθῆ χρήματα καὶ ἠρνήθη.

Ἑξαφίνισις ὁμογενοῦς. —

Πρὸ ἐβδομάδος ὁ ἐκ τῶν προκρίτων τῆς Ὀστιάνης καὶ πατήρ τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνοδιδασκάλου Δ. Ρούντη Ἰ. Ρούντης μετὰ τῆς συζύγου του μετέβη εἰς τὸν ἀγρὸν του, ὁπότε 4 ἄγνωστοι παρουσιάσθέντες αὐτὸν μὲν ἀπήγαγον εἰς ἄγνωστον μέρος, ἡ δὲ σύζυγός του ἐπιστρέψασα εἰς τὸ χωρίον ἀνήγγειλε τὸ πρᾶγμα. Φέβοι ὑπάρχουτιν ὅτι ὁ δυστυχῆς ἐγένετο θύμα τῶν ἀποτροπαίων ὄπαδῶν τοῦ κομιτάτου.

Ἀπόπειρα δολοφονίας. —

Γράφουσι ἡμῖν ἐκ Γκορνίτσης τῇ 12ῃ τρέχοντος: Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς περὶ τὴν 3 ὥρην ἐνῶ ὁ ἀγροφίλαξ Γεώργιος Πάντη, ὅστις κατὰ τὰς περισυνὰς ταραχὰς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκ Στεμπίρης γενναίου ὀπλαρχηγοῦ Εὐαγγέλη κατεδίωκε τοὺς δολοφόνους λησταντάρτας περιεφέρετο εἰς τοὺς ἀγρούς, δολοφόνος χεὶρ ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ αὐτὸν πυροβολήσασα ἐξ ἐνέδρας. Ἡ σφαῖρα διατρυπήσασα τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν. Τὴν ἐπομένην ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐπέμψε τὸν δημαρχικὸν ἰατρὸν κ. Σίμον Βαρβέρη μεθ' ἱκανῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Ὁ ἰατρὸς ἀπεφάνθη ὅτι ἡ πληγὴ δὲν εἶνε ἐπικίνδυνος καὶ ἔτι ἐπυροβολήθη δι' ὄπλου Μαρτίνι ἢ Γκρά. Δυστυχῶς ὁ δολοφόνος, ὅστις δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι εἶνε ὄπαδός τοῦ δολοφονικοῦ Κομιτάτου, δὲν ἀνεκκλύφθη εἰσέτι.

Λησταντάρτικα. —

Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλησεν τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θεσσαλονίκης αἱ λεπτομέρειαι δύο συμπλοκῶν, αἵτινες ἔλαβον χώραν τὴν Τετάρτην μεταξὺ δύο Βουλγαρικῶν ληστοσυμμοριῶν καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

Ἡ πρώτη τῶν συμπλοκῶν ἰγένετο εἰς τὴν ὄροσειρὰν «Κρέσνα» ἐν Μελενίκῳ μεταξὺ μιᾶς ληστοσυμμορίας ὑπὸ τὸν λήσταρχον Σανδάλσκη. Κατ' αὐτὴν εἰς τῶν συμμοριτῶν ἐφανεύθη, ἐνῶ πᾶσα ἡ λοιπὴ συμμορία κατῴρθησε νὰ διαφύγῃ τρυπείσα πρὸς τὴν διεύθυνσιν Ραζλοκίου. Ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς συμπλοκῆς εὐρέθησαν πλείστα ἐνοχοποιητικὰ ἔγγραφα καὶ αἱ φωτογραφίαι τῶν Σαράφωφ, Τόντσεφ καὶ Γιάγκωφ. Οἱ λησταντάρται καταδιώκονται ἔρρωμένως.

Ἡ δευτέρα συμπλοκὴ ἐγένετο εἰς τὴν ἐπαυλίαν Μινλικίτς τῆς οἰκισέως Σερρών. Ληστοσυμμορία ἐκ 13 κακούργων ἀποτελουμένη εἶχε καταφύγει ἐν αὐτῇ καταδιωκομένη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, ὅστις καὶ τὴν περιέκλυσε. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συμπλοκὴν 6 λησταντάρται ἐφανεύθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ 7 συνελήφθησαν ζῶντες.

Ἡ ληστοσυμμορία αὕτη εἶχε διέλθει τὴν ὄροθετικὴν γραμμὴν διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ λεγομένου «Μπατάκ», εὐρισκόμενου μετξὺ Ραζλοκίου καὶ Δεσπάτ, διετέλει δὲ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ βουλγαροδιδασκάλου Νικόλα Νικολάου καταγομένου ἐξ Ἀλιστράτης (Ραζλοκίου.)

Οἱ λησταντάρται εἶχον μεθ' ἑαυτῶν 11 πυροβόλα διαφόρου συστήματος καὶ 1 βόμβας.

καὶ φαρμακεία τῆς Ὀθω-
μανικῆς Αὐτοκρατορίας ὡς
καὶ εἰς τὰ ἐν Θεσσα-
λονίκη ἐπισημότερα φαρ-
μακμπορεῖα καὶ φαρμα-
κεία.

οστασίου δι' ὅλην τὴν Μακεδονίαν

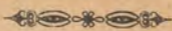
Ἐ Δ. ΠΑΣΑΝΙΚΑΣ

24.—Ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἐμπορεῖον Ι. ΠΑΛΛΑΜΑΡΗ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.

Ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζιτικὴν καὶ
χρηματιστικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοὺς συμ-
φερωτέρους ὄρους

Τὸ ἐμπορικὸν τῆς τμῆμα ἀσχολεῖται
οὐ μόνον εἰς τὴν φύλαξιν εἰς καταλλήλους
ἀποθήκας τῶν ἐμπορευμάτων τῶν πε-
λατῶν τῆς ἀλλ' ἀναλαμβάνει καὶ τὴν
ἐκποίησιν τῶν εἴτε ἐπιτοπιῶς εἴτε ἐν
Εὐρώπῃ μετὰ καὶ ἄνευ προκαταβολῶν
καὶ μὲ τοὺς μᾶλλον εὐνοϊκοὺς ὄρους, ὧν
δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλό-
μενοι συνεννοούμενοι ἀπ' εὐθείας μετὰ
τῆς διευθύνσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ ὑπο-
δεικνύοντες αὐτῇ τὸ εἶδος τοῦ ἐμπορεύ-
ματος.

Δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις εἰς
τρέχοντα Λίσμον ἐπ' ὠρισμένη προθε-
σμίᾳ πληρώνουσα τόκον :

3 % διὰ χρήματα εἰς πρώτην ζήτησιν

3 1/2 % διὰ προθεσμίαν 6 μηνῶν.

4 % » » 1 ἔτους

καὶ ἀναλόγως διὰ μακροτέρας προθε-
σμίας.

Διὰ καταθέσεις ταμιευτικὰς καὶ ἀ-
γαθοεργῶν καταστημάτων πληρώνει
1 % περιπλέον.

Οἱ πελαταὶ τῆς Τραπεζῆς δύνανται
νὰ καταθέσωσι παρ' αὐτῇ πρὸς φύλαξιν
δωρεὰν τὰ χρεώγραφα καὶ τιμαλφῆ
των.

Ἐχει ἐπίσης εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ
κοινοῦ χρηματοκιβώτιον δι' ἐνοίκιον
τοῦ καλλιτέρου καὶ ἀσφαλεστέρου συ-
στήματος ἀντὶ λιρ. ὀθωμ. 2 ἔτησίως
καὶ 20 γρ. μηνιαίως.

Ἡ Τράπεζα.

Ἐχει τὴν Ἑδρὰν ἐν Μιτυλήνῃ καὶ
ὑποκαταστήματα ἐν Κωνσταντινου-
πόλει, μετὰ γραφείων ἐν Πέραν καὶ Πό-
λει, ἐν Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκη, Ἀθή-
ναις καὶ Πειραιεῖ.

Ἐχει ἀντιπροσώπους εἰς ὅλας τὰς
πόλεις τῆς Μακεδονίας καθὼς καὶ ἐν
Ἀγίῳ Ὄρει, Δικελῇ, Ναζλῇ, Μαγνη-
σίᾳ καὶ Τσεσμέ τῆς Μικρασίας καὶ
διάφορα πρακτορεῖα ἀνά τὴν Ἀνατο-
λήν, ἐνθα προσεγγίζουσιν τὰ ἀτμόπλοια
Κουρτζῆ, ἀνήκοντα αὐτῇ.

ΤΟ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. ΑΓΓΕΛΑΚΗ

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους τραπεζιτικὰς
καὶ ἐμπορικὰς ἐργασίας. Ἐκδίδει ἐπιτα-
γὰς καὶ συναλλαγματικὰς δι' ἅπασαν τὴν
Τουρκίαν, Ἑλλάδα, Εὐρώπην, Αἴγυ-
πτον. Ἀνοίγει τρεχουμένους λογαρια-
σμούς, δέχεται καταθέσεις χρημάτων,
προεξοφλεῖ γραμμάτια, εἰσπράττει συν-
αλλαγματικὰς καὶ γραμμάτια ἐπιτόπια
καὶ ἐξωτερικὰ ἐξοφλεῖ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΜΟΡΙΑΣ

ΙΔΙΑΙΤ. ΤΗΛ. "ΕΜΠΡΟΣ,,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4 'Α-
πριλίου, έμμέσως. 'Η βουλγα-
ρική συμμορία του Κότα, συμ-
πλακείσα προχθές εις την θέσιν
Κούλιτα μετά στρατιωτικοῦ ἀ-
ρσπάσματος, κατεστράφη τε-
έως.

τος πολλοῦ κόσμου.

Ἐκ τῶν ἀθλητῶν θὰ ἀποστα-
λῶσιν εἰς Ἀθήνας ὅπως λάβωσι
μέρος εἰς τοὺς Πανελληνίους ἀ-
γῶνας οἱ ἐπόμενοι: Σαμολαδάς,
Οἰκονόμου, Ἐσλεν καὶ Κων-
σταντίνου. Ἐκ τούτων ὁ Σαμο-
λαδάς φημίζεται ὡς ἕξοχος δι-
σκοδύλος, ἐρχόμενος δεύτερος
μετὰ τὸν Γεωργαντᾶν εἰς τὴν
Ἑλλάδα.

Ο Κ. ΚΑΖΑΖΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

πομένει εις ημάς πολιτική, εμμή ή συνέχισις τής προπαραδότου εκείνης, ή ήκολούθησεν ό Έλλησιαμός από τής κατακτήσεως αυτού, άφού πάσα ειλικρινής σύμπραξις τής Τουρκίας μεθ' ημών εις τά πράγματα τής Έλληνικής Χερσονήσου είε άνέφικτος.

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
Μ. Α. ΜΑΤΑΛΩΝ**

(Παρά τώ μέλαθρον τής Θέμιδος)
Χημικά και φαρμακευτικά προϊόντα εις μεγάλας ποσότητας. Άπαντα τά νεώτερα φάρμακα, πάντοτε πρόσφατα και γνήσια έκ τών καλλιτέρων Ευρωπαϊκών εργοστασίων και ιδίως έκ Γαλλίας.

ΜΟΥΡΟΝΕΛΛΙΟΝ

πρόσφατον και καθαρώτατον.

ΜΟΣΧΟΒΙΤΙΝΗ και καταπότια **ΠΗΓΚ.**

Πώλησις λιανικώς και χονδρικώς συμφώνως με τώ τιμολόγιον του έν 'Αθήναις Φαρμακεμπορίου Κρίνου.

**ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΟΥΛΑΡΗΣΤΗΣ
WILHELM LUKACS**

Φέρει εις γνώσιν του κοινού, ότι λίαν προσεχώς άρχεται ή νέα Πενεός του Μεγάλου Μηνικίου Ούγγρικου Λαχίου Βουδαπέστης.

Τιμή ώρισθη ή αύτή δι' έσπην κλήρωσιν ήτοι:

- Δι' έν όλόκληρον δραχ. 50 00
- Δι' έν ήμισυ » 25 00
- Δι' έν τέταρτον » 12 50
- Δι' έν όγδόον » 6,25

Είς άπορρήν έξόδον και προς μεγάλην εύκολίαν τών πελατών αί παραγγελίαι συλλογής εις και υπό του άντιτίμου δέον ν' άπισθυσθώσι τώ βραδύτερον μέχρι 10 'Απριλίου 1904 εις τώ έν Λαρίση

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤ)ΜΑ

του κ. Ν. ΧΡ. ΚΟΚΟΤΦΛΗ

'Εδός Μακεδονίας

ή τούς έν ταίς επρχίαις άνταποκριτάς του.

Πράξά του ίδιου θα έξεργουόνται και τά κερδίζοντα γραμμάτια.

Γά κέρδη ποικίλλουσιν από 200 μέχρι 1,000,000 κορωνών. Σπεύσατε πρό τής έξαντήσεως.

ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΕΛΕΚΤΑ

διαφόρων ειδών διά γάμους, χοροδός κλπ. εις τώ Καφθενείον και Ζαχαροπλαστείον του κυρίου

ΔΗΜΗΤΡ. ΜΠΟΥΣΙΝΙΩΤΟΥ

Κατασκευάζονται λίαν φιλοκάλως δίσκοι

ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

υπό ειδικού τεχνίτου έξ 'Αθηνών μετακληθέντος.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ι. ΠΑΝΤΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

'Ο καλλιτέχνης φωτογράφος τής πολεώς μας κ. 'Ιωάν. Παντοστόπουλος κωμίσας εσχάτως έξ Ευρώπης άφθονίαν προσφίτων άλίκω, υπεβιβάζει τās τιμάς τών φωτογραφιών από 1ης 'Απριλίου εις άπίστευτον βαθμόν.

Τώ τέλειον και πολυποίκιλον εις τώ

ΠΑΝΤΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΡΤΗ

'Εξόχως λαμπρά και μετ' άγίου ένθουσιασμού διεξήχθη ή 'Εθνική μας έορτή

Μετά τήν ψαλείσαν δοξολογίαν έν τώ Καθεδρικό Ναώ του 'Αγίου 'Αχιλλείου, εις ήν παρευρέθησαν άπασι αί Πολιτικά και Στρατιωτικά 'Αρχά τής πόλεως μας, όλον εκείνο τώ έντός και έκτός του Ναού πλήθος και πάντες οι πρό τής πλατείας αυτού παρατεταγμένοι μαθηταί και μαθήτριάι κατήλθον και παρετάχθησαν έν τή πλατεία τών Δικαστηρίων, από του έξώστου τών οποίων ό τεταγμένος ρήτωρ τής ήμέρας Γυμνασιάρχης κ. Δάσκαρης έξεφώνησε τόν πανηγυρικόν.

Και ό σημασιοτολισμός δέ και ό φωτισμός τών δημοσίων και ιδιωτικών καταστημάτων, τής Τραπεζής και ιδία τής πλατείας τών Δικαστηρίων ήτο έξετακτος.

**ΟΙ ΑΜΑΞΗΛΑΤΑΙ ΜΑΣ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ**

Εις ύντας λίαν αξιέπαινον άπόφασιν προέβη ή συντεχνία τών άμαξηλατών τής πόλεως μας. Μετά τινος ήμέρας διοργανώ ει έκδρομήν εις τά πεφημισμένα Τέμπη, εις ήν έκδρομήν καλοῦνται νά συμμετάσχουσιν οι βουλόμενοι έκ τών συμπολιτών μας, όρίζεται δέ ή κατ' άτομον άμοιβή άνόδου και επανόδου εις δραχ. έξ και εις είκοσι πέντε δι' όλόκληρον άμαξαν.

Διά τήν έκδρομήν ταύτην θα τεθώσιν υπό τής Συντεχνίας εις τήν διάθεσιν του κοινού δέκα έπτά άμαξαι, τώ δέ εισπραχθησόμενοι έκ τών άγωγίων ποσόν θα διατεθώ ύπερ του ταμείου του 'Εθνικού στόλου.

Δέν ύπάρχει άμφιβολία, ότι ή έκδρομή αύτη θέλει στεφθώ υπό πλήρους επιτυχίας και διά τήν μικράν σχετικώς δαπάνην, και διά τόν επιδιωκόμενον δι' αύτης πατριωτικόν σκοπόν και διά τώ έξαιρέτως κατάλληλον τής ώρας του έτους προς επίσκεψιν τών έν τώ τασούτων ποιητών και συγγραφέων ύμνηθέντων 'Ιερών Τεμπών εύρισκομένων ήδη εις τώ μέγιστον κάλλος αυτών, παρέχεται δέ ούτω ή εύκαιρία και εις τούς μη ιδόντας αυτά νά τά επισκεφθώσι και τά θ. υμάσσωσι, και εις τούς ιδόντας νά άπολαύσασιν και πάλιν του κάλλους αυτών και μετάσχουσιν έκδρομής, ήτις πολύ τώ ψυχαγωγικόν και διασκεδαστικόν θα ένέχη.

'Επί τούτοις δέν εύρίσκομεν λέξεις καταλλήλους νά επαινέσωμεν τούς λαβόντας τήν πρωτοβουλίαν μίας τασούτου λαμπράς ιδέας και νά έξάρωμεν τήν έκδήλωσιν τής φιλοπατρίας τών άμαξηλατών συμπολιτών μας, ήτις μεγάλας τιμή και αύτούς και τήν πόλιν μας.

**ΕΚΔΡΟΜΗ
ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ**

Καθά θετικώς πληροφоруμέθη τώ 'Υπουργείον τής Παιδείας λίαν άσμένως θέλει επιτίξει έκδρομήν τών Μαθητών του Διδακταλείου εις 'Αθήνας και τά ιστορικά και αρχαιολογικά κέντρα τής Πελοποννήσου. Ως έκ τούτου ή έκα του άβδηρητισμού τών πέρσις διευθυνόντων τά του 'Υπουργείου τής Παιδείας άποτυχούσα έκδρομή ούτη, θέλει πραγματοποιηθώ έρέτος, περί τά τέλη του μηνός τούτου.

'Εκτός τών διδασκαλιστών θέλουσι γείνει δεκτά και περί τά 60 έως 80 έξωτερικά πρόσωπα καταβάλλοντα έλαχίστην σχετικώς δαπάνην διά μίαν τώσφ μεγάλην και τώσφ πλουσίαν εις θεάματα και πλουσιτέρων ποικίλων γνώσεων έκδρομήν. Πλείστοι από τούδε πρκακαλούσι τούς έν τώ Διδακταλείω νά συμπεριλάβωσιν αύτούς μετοξύ τών έκδρομέων ύπάρχει δέ φόβος, ότι οι έν τώ Διδακταλείω δέν ήξ δυνηθώσι νά άνταποκριθώσιν εις πάσας τās άπαιτήσεις.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

'Εν Αίκατερίνη τή 1 'Απριλίου 1904

ΝΕΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ

Δύο νέα Βουλγαρικά συμμορία ύπό άγνώστους άρχηγούς άνεβάνησαν κατ' αύτάς εις τήν 'Επαρχίαν Καστορίας, ή μὲν έξ 20 άτομων, ή δέ έτέρα έκ τριάκοντα τοιούτων. Μία έκ τών συμμοριών τούτων συνέλαβε προχθές εις τήν μεταξύ τών χωρίων Λάγγα και Κρυμένη τρεις Ζαπτιές και τούς μὲν δύο άνεσκολόπισε, του δέ τρίτου άποκόψαντες οι λησταί τήν ρίνα και τά ώτα άφήκαν αυτόν έλιύθερον.

ΟΠΡΙΩΔΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Τήν νύκτα τής παρελθούσης Τρίτης τρεις Βούλγαροι όπαδοί του δολοφονικού Κομιτάτου μετνημμεσμένοι εις σουφουρίδες εισήλθον εις τήν έν τώ χωρίω Ρούδενα τών Βουδων οίκίαν του Δημ. Ντόδα, τόν όποιον συλλαβόντες έφίμωσαν και άπήγαγον μίαν ώραν μακράν του χωρίου και εκεί τόν έκρέμασαν επί τινος δένδρου από τούς πόδας με τήν κεφαλήν προς τά κάτω, διά τόν λόγον, ότι αύτος δέν συγκατετέθη νά άποστείλη εις τώ Κομιτάτον πεντάκοντα λίρας.

**ΑΠΟΔΕΚΑΤΙΣΜΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ
ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΑΣ**

'Η συμμορία του Κόττα διερχομένη προχθές τώ μεσονύκτιον κάτωθι του χωρίου Μανιάκοι τής Χρουπίστις εις θέσιν « Ζούλια » ένέπεσεν εις ένεδραν στρατιωτικού άποσπάσματος, όπερ διά σφοδρού πυρός άφήκεν εις τόν τόπον τρεις ληστές, ύαριθμούς δέ βαρέως τετραυματισμένους έξώγηρσεν. Θά έφονεύετο δέ και αύτός ό Κόττας άν έξεπυροσκορτεί τώ όπλον Νιζάμν τινος, τώ όπλον ούτος διτύθυνε κατά του Κόττα έκ μικράς άποστάσεως.

**ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΟΙ
ΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥΣ ΛΗΣΤΑΣ**

Εις τά παρά τώ χωρίον Βελδενδός ποιμνιοστάσια τήν νύκτα του παρελθόντος Σαββάτου άνεβάνησαν όκτώ όπλιωμένοι, είνινες άφού έδειραν άνηλεώς και έλθήστευσαν τούς ποιμένας, άπλήθον συναποκομίζοντες πέντε πρόβατα και δύο όπλα Γκρά. Διεδόθη, και έπιστεύθη τήν έπομένην, ότι οι λησταί ούτοι ήσαν Βούλγαροι, άλλ' ή ένεργηθείσα άνάκρισις άπεκάλυψεν, ότι οι διαπρά-

ξαντες τήν ληστείαν ήσαν Τουρκοί στρατιώται μετνημμεσμένοι εις βολγάρους ληστές.

**ΝΕΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΑΙ
ΕΝ ΓΡΕΒΕΝΟΙΣ**

Κατ' αύτάς ίκαναί συμμορία άνεβάνησαν εις τώ διαμερίσμα Γρεβενών ένοπείρασαι τόν φόβον και τόν τρόμον εις τούς εκεί κατοίκους, ενίτως διεδόθη, τās συμμορίας ταύτας έσχημάτισαν όπαδοί τής Ρωμουνικής προπαγάνδας περισυλλέξαντες διάφορα άποβράσματα διαφόρων 'Εθνοτήτων, όπως δι' αύτών τιμωρήσωσι πάντα 'Ελλίνα άντιπράτοντα εις τώ έργον του προσηλυτισμού.

**ΟΦΙΣ ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ
ΜΕΓΕΘΟΥΣ**

Τήν παρελθούσαν Δευτέραν ό έν τώ χωρίω Λιτοχωρίω Τσαούσης σταθμάρχης μετά δύο άλλων πολιτών μεταδάντες εις τώ παρακείμενον δάσος προς κυνηγεσίαν ήκουσαν συριγγόν όξύτατον και κλάδους θραυομένους μετά πατάγον. Νομίζοντες, ότι ήρχε ο θήραμα τι ήτοιμάσθησαν, άλλ' άντι του περιμενομένου θηράματος, είδον εις άπόστασιν 150 βημάτων όφιν τεραστίου μεγέθους, του οποίου ή κεφαλή όμοίαζε προς κεφαλήν κυνός, τώ δέ μήκος του σώματος του ήτο τριών περρίπου μέτρων. Εις τήν θέαν του τέρατος κατετρόμαξαν και πυροβολήσαντες κατ' αύτου άνεπιτυχώς άπλήθον έκίθεν δρομώως φι βολύμενα μήπως έπιτεθώ κατ' αύτών.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

('Εκτάτου άνταποκριτού)

**ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ
ΣΤΑΘΜΩΝ**

'Απαντες οι Τουρκικοί μεθοριακοί σταθμοί οι έγκαταλειφθέντες ένεσα του χειμόνος άνασυνετηθησαν και πάλιν. Οι άπό « Καγκελίου » δέ μέχρι τής « Ασπροκκλησιάς » τοιοῦτοι ενισχύθησαν κατ' αύτάς, ή δέ δύναμις έκάστου τούτων ποικίλλει ήδη από 25—40 άνδρών.

ΝΕΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ

Μεθ όλην τήν αύστηρίν έπίβλεψιν των άνά τήν μεθόριον 'Ελληνικών και Τουρκικών 'Αρχών, έν τούτοις Βουλγαρική υμικρία έκ δέκα τεσσάρων άτομων κατώρθωσε νά διέλθη κατ' αύτάς έν τώ η νυκτός τά σύνορα και νά εισέλθη εις Μακεδονίαν. 'Η συμμορία αύτη συνήτησε προχθές τήν πρώτην πλησίον του χωρίου Πλέσσα τών Γρεβενών τούς άγωγείς Μ. Ξάνθον και Καραγιάννη, τούς όποιους συνέλαβε και εκράτησε μέχρι τώ έσπέρας. 'Αναχωρούντων τών άγωγέων είπεν αύτοις ό λήσταρχος, ότι ονομάζεται Δημ Ναούμ, και ότι αύτός και οι συμμορταί κατ' όλον τόν χειμώνα διέμενον έν Φαρσάλοις και ιδία εις τούς μύλους του χωρίου Σουλεμέξ τής 'Επαρχίας Λαρίσης μετερχόμενοι τούς μυλωθρούς, και ότι εκεί που είχον κεκρυμμένα όπλα και πολεμefόδια άποσταλέντα αύτοις παρά των έν 'Αθήναις διαμερόντων όπαδών του Κομιτάτου.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Απόφευγε τὰς κρίσεις, διότι αὐταὶ ἠμάρτανον πρὸς τὸ πῦρ, τὸ ὅποιον, ἀφοῦ ἀνάψῃ, δυσκόλως σβύνει.

— Ἡ διὰ τῆς ἀρετῆς ἀποστειμένη τιμὴ, ὑπερέχει πολὺ ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ γένους.

— Ὅ,τι εὐκόλως ἀποκτάται, δὲν διατηρεῖται πολὺν χρόνον.

— Ὁ θυμὸς ἀρχίζει ἀπὸ μαρίαν καὶ τελειώνει εἰς μεταμέλειαν.

— Ὁ συγχωρῶν τοὺς κακοὺς, ἀδικεῖ τοὺς καλοὺς.

— Προτιμώτερον εἶναι νίποθάνη τῆς πείνης ἢ νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν ἄρτον πτωχῶν.

— Ὁ μὴ θέλων νικῶσθαι τὰς συμβουλὰς τοῦ φίλου τοῦ ἀποδεικνύει, ὅτι ὀλίγον τὸν μέλει καὶ ἂν γίνῃ ἐχθρὸς.

— Εἰς ἐκ τῶν νόμων τῆς φιλίας εἶναι τὸ νὰ μὴ εἶσαι ἐνοχλητικὸς εἰς τοὺς φίλους σου.

Ἡ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΧΑΤΖΗΤΟΜΑΡΑ

Τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας τοῦ Πάσχα εἰς τὸ χωρίον Πυλαιοχώριον τῶν Γρεβενῶν ἡ συμμορία τοῦ Ἀναστ. Χαζήτομαρα εἰσῆλθε δι' ἀπάτης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βῆθ. Τζούμα καὶ ἀφοῦ τὸν ἐβασίλευσαν εἰς ληστὰς φρικτῶδες χύουτες ζέον ἔλαιον ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἀφαιρέσαντες 35 λίρας ἀπῆλθον, Ὁ δυστυχὴς Τζούμας μετὰ δύο ἡμέρας ἀτιβίωσεν ἐν μέσῳ φρικτῶν ἀλγηδόνων.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ Εἰς τοὺς Στρατώντας

Λαμπρότατα ἐωρτάσθη ἑφέτος τὸ Πάσχα εἰς τοὺς στρατώντας τῆς πόλεώς μας, εἰ δὲ πολῖται εἰς ἐπισκεφθέντες αὐτοῦ, κατὰ τὰς λαμπροτάτους ἡμέρας ἔμειναν καταγεφυμένον ἐκ τοῦ λαμπροῦ διακόσμου τῶν στρατιωτικῶν οἴκουσάν με κλαυθρῶν, δάφνης, σημαίας καὶ ἄλλῃ τοιαῦτα, ἀτινὰ κατεστόλιζον ἅπαντα τὰ διμερήματα τῶν στρατῶνων.

Ἐποχρωτικώτατοι δὲ λίαν ἦσαν πάντες οἱ κ. κ. Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἐποχρωματικοὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐπισκέπτας, εἴτινες ἐτύχωνον πάσης φιλοφρονήσεως καὶ περιποιήσεως καὶ ἀπῆρχοντο ἐκείθεν κλιτευσιασμένοι.

ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΙ ΔΙΩΝΕΣ

Σήμερον περὶ ὥραν 2 1/2 μ. μ. κειροῦ ἐπιτρέποντος, τελεσθήσονται ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ μας οἱ ἀναβληθέντες δοκιμαστικοὶ ἀγῶνες τῶν μελῶν τοῦ Μουσικοῦ καὶ Γυμναστικοῦ Συλλόγου μας. Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν δὲ ἰσχυρὸν πρόγραμμα οἱ ἀγωνισθόμενοι ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 73 τὰ δὲ ἀγωνίσματα εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

- Α. Ἀγῶνισμα Α. Δρόμος ταχύτητος 100 μέτρων.
- Β. Σφαιροβ. λίχ.
- Γ. Ἀναρρήσεις ἐπὶ κάλπ.
- Δ. Ἄλμα ἐπὶ κοντῷ.
- Ε. Δρόμος 1500 μέτρων.
- ΣΤ. Ἄλμα τριπλοῦν.
- Ζ. Δρόμος μετ' ἐμποδίων 110 μέτρων.
- Η. Δισκοβολία.
- Θ. Ἄλμα ἀπλοῦν.
- Ι. Μονόζυγον, δίζυγον,
- ΙΑ. Φύλιτ μπῆλ.

Οἱ ἀγῶνες αὗτοι, ὧν ἡ ἐπιτυχία εἶνε ἤδη ἐξησφαλισμένη, μεγάλως τιμῶσι καὶ ἐξυψώνουσι τὸν ἀρίστα λειτουργοῦντα Μουσικὸν καὶ Γυμναστικὸν Σύλλογόν μας διὰ τοῦτο περιττὸν θεωροῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας, ὅτι ἀθροῖοι δέον νὰ παρκαλοσθῶσι αὐτοὺς

ΤΑ ΣΠΑΡΤΑ

Ὁ καιρὸς ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα εὐδαίμων μὲν, οὐχὶ ὅμως κατ' ὅσον ἐχάριστος διὰ τὴν γεωργίαν, διότι ἐνεκα τῆς ἀπότινος ἐπικρατοῦσης ἐνεμυθίας καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ ἡμερῶν παρετηρημένης ἐλλείψεως δρόσου κατὰ τὴν νύκτα οἱ ἀγροὶ οἱ κείμενοι εἰς ὑψηλὰ μέρη ἔχουσιν ἀνάγκην βροχῆς. Ἀπὸ χθὲς ὅμως ὁ καιρὸς ἐγένετο νότιος καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνυμνῆται ἡ σωτήριος βροχῆ.

Οἱ μεταεὐσκωληκὲς ἐν Τυρνάβῳ

Ἐνεκα τοῦ ἐπικρατήσαντος κατ' ὅλον τὸ παρελθόντα Μάρτιου ψύχους, ὡς ἐκ τοῦ ὅποιου ἐβράδυνθη καὶ τὸ ἀνοιγμὰ τῶν μαρμαρυλλῶν, ἐβράδυνον ἐφέτος ἡ ἐκκόλλησις τοῦ σπόρου τῶν μεταεὐσκωληκῶν ἐν Τυρνάβῳ καὶ μόλις κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην οἱ σκωληκοτρόφι ἤρχισαν νὰ ἐκκαλύπτωσι αὐτόν, ἐνῶ ἄλλοτε ἡ ἐκκόλλησις ἤρχιζεν ἐνωρίτερον δέκα ἢ δέκα πέντε ἡμέρας.

Ἀκρίδες

Σμῆν ἡ ἀκρίδων, ἰσχυρῶς μεγέθει, ἀνεφῆσαν τὴν παρελθούσαν Τρίτην εἰς διαφόρα μέρη τῆς πεδιάδος μας. Ἐν ὅλῳ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐγένοντο ἀφῆνοι, ἀγνωστοὶ ποῦ διευθυνθῆτι νὰ ἐπιφέρουσι καταστροφὴν. Προχθὲς, ἐ τὴν νύκτα ἀνεφῆσαν τοιαῦτα καὶ εἰς τὴν πόλιν μας, ἐλάχιστα ὅμως, καὶ τὴν προΐαν ἐξηρχεῖσθαι.

Θεσσαλικὸς Γεωργικὸς Σύνδεσμος

Προχθὲς συνήλθον εἰς τὴν οἴκον τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου μας οἱ ἰδρυτοὶ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Συλλόγου καὶ ἐπεδύθησαν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου τούτου, εὐδαίμων σκοπὸς εἶνε ἡ βελτίωσις καὶ ἡ ἀναπτυξις τῆς γεωργίας καὶ ἡ μελέτη παντός σχετικῶν ζητημάτων.

Λειολογὸς γίους

Ἐν Ἀμπελακίῳ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁ Ἀναστάσιος Δελήπασχος ἐπετίθη κατὰ τοῦ γεροντος πατρὸς του καὶ τῆς γαίας μητρός του δι' ἀμφιστόμου μαχαίρας πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τοῦ φονεύσῃ. Εἰς τὰς κρουσὰς ὅμως τούτων σπύσσας ὁ χωροφύλαξ Α. Τσούτος καὶ ἀποπειραθείς νὰ συλλάβῃ τὸν κκαυρὸν υἱὸν ἐτραυματίθη ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. Ὁ δράστης συνελήφθη.

Ἡφύμενος κατὰ Μοναχοῦ

Προχθὲς ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς Ἀθαρτίσης, ὁ ἠγούμενος τῆς Μονῆς ταύτης Δωρόθεος Ἀποστόλου καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς τῆς Μονῆς Α. Τακτικῶς συνέλαβον τὸν μοναχὸν Χατζηνεῖλον Μπαρκατάρη καὶ ἀφοῦ τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν ἐξελκόνησαν γερὰ τοῦ ἀφῆσαν βίβλ. 285 προερχομένης ἐξ ἐράνων ὑπὲρ τῆς Μονῆς.

Διαροπαλοῦ

Ἐξῆθεν τοῦ χωρίου Ἰοποσθῶρ ὁ ἀγοροφύλαξ τοῦ χωρίου τούτου Δ. Σμαρῆς ἐπετίθη κατὰ τοῦ Χασάν Μεμέτ καὶ ἀφοῦ τὸν ἐτραυματίσεν εἰς διαφόρα τοῦ

FARINE NESTLÉ ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ LACTÉE

ΑΛΕΥΡΟΝ NESTLÉ

Τελεία τροφή διὰ βρέφη, ἀναρ, ρωνύοντας καὶ γέροντας, περιέχουσα τὸ ἀγνὸν γάλα τῆς Ἑλβετίας.

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην.

ΠΑΡΙΑΝΙ ΕΤ ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

Γ.—ΚΣΤ

σώματός του μέρη διὰ χονδρῶν ῥοπαλοῦ τοῦ ἀπῆρτε καὶ 17 δραχμῶν. Ὁ δράστης δὲν συνελήφθη εἰσὲ ε.

Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἀρμενίου κ Ζουζούκης δυνάμει ψηφίσματος τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἀντικατέστησε τοὺς πλαικτοὺς ἐκκλησιαστικοὺς συμβούλους τοῦ ἐκεί ἱεροῦ ναοῦ διὰ νέων. Ὁ ἀστυνομικὸς ὅμως σταθμάρχης Βουδίκης, ἐνωμοτάρχης, ἐλεγκτῆς τῶν πράξεων τοῦ Δημάρχου καὶ ἀύστηρος τῶν νόμων τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας τὴν ἀντικατάστασιν τῶν πλαικτῶν ἐπιτρόπων παράνομον καὶ ἐπιβίβλην εἰς αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἐπιτροπικὰ των καθήκοντα ἀποφραγῶν ὁ γενικός περὶ τῆς νομίμου ἀπολύσεως αὐτῶν. Μα πρὸς Θεοῦ! Ζῶμεν εἰς Συνταγματικὸν Κράτος ἢ εἰς τὴν Γκεκαριὰ, ὅτι οἱ Δήμαρχοι νὰ ὑπέκλινται εἰς τὸν ἐλεγχὸν τῶν ἐνωμοτάρχων;

Ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα ΚΑΡΔΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ πρὸς τὸν ἀποθανόντα συζυγον ἐκδήλωσις τῆς ἀγάπης τῆ, βραχυλογύσης συζυγου ἢ εἰκονιζομένη ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου εὐρέθεντος ἐνταύθα ἐπιταφίου ἀναγλύφου, περὶ οὗ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ ἐγράφωμεν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὀνόματος τοῦ θανόντος χωρίζομένου εἰς δύο μέρη, ΛΥΚΟ—ΛΕΟΝΤΑ, εἰκονίζεται ὁμοίωμα ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ ὑποδηλοῦται βεβαίως διὰ τούτου, ὅτι ὁ ἀποθνήσκων συζυγος ἀπέρχεται συναποκομιζῶν καὶ τὴν καρδίαν τῆς συζυγου αὐτοῦ!

Ὅποις λεπτὴ ἐκδήλωσις τῆς συζυγικῆς ἀγάπης.

Ἀνακριβεῖται Γελοῖαι

Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς Ἑθνικῆς μας ἐορτῆς ἐγένετο μετὰ τῆς προσσηκούσης λαμπρότητος καὶ ἀξιοπροσέπει, ἡ δὲ πῖσος τῆ καὶ ἀκριβῆς διαδίκασις τῶν γενομένων εἰς τὰς Ἀθηναίαις συναδέλφους ἦτο ἰκανὴ νὰ τιμῶσῃ καὶ τὴν ἐορτὴν καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ἀπὸ τούτου ὅμως, δὲν ἠξυβόρμεν δικαί, ὁ ἔκτακτος ἀνταποκριτῆς τῆς «Ἀκροπόλεως» διεβίβασε καὶ μαλιττα τηλεγραφικῶς ἀνακριβεῖται, ἀτινες καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ φύλλου, τὸ ὅτι οὐκ ἀντιπροσωπεύει, μειοῦσι, καὶ τὸν ἀνταποκριτὴν δεῖκε ὅτι μὴ ἔχοντα συνειδήσιν τῆς σημασίας τοῦ ἔργου, ὅπερ θέλει νὰ μετέλθῃ. Δὲν ἠξυβόρμεν τῆ ἀληθείᾳ τί εἶδος διόπτρας ἐφόρει ὁ ἀνταποκριτῆς τῆς ἐν λόγῳ συναδέλφου καὶ εἶνε Ἀρακλειδάς παρετυχημένος! Πρὸς

νον τῆς Τουρκικῆς παρευρεθέντα (ὦ, ὦ, ὦ) τὸν κ. Νομάρχην ἀντιφωνοῦντα τὸν κ. Γουμνασιάρχην!!! λαμπροφωρίαν στρατοῦ καὶ σχολείων!!!! κλπ. κλπ. τὰ ὅποια μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ αὐτοῦ ἔλαβον χώραν. Παρολείπεμεν καὶ τὴν παρεμύθευσιν τοῦ λόγου τοῦ κ. γυμνασιάρχου, εἰς τὸ στόμα τοῦ ὅποιου ἐθετε βλαστάρια, ὀπαδοῦ, τοῦ Κρούμμου κλπ. πράγματα οὐδὲ ὅπως ἀκούσθητα ἐν τῷ λόγῳ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου.

Νομίζομεν ὅτι οἱ μετερχόμενοι τοῦ ἀνταποκριτοῦ τὸ ἔργον πρέπει νὰ προσέχωσιν ἀρκούντως καὶ μὴ παραμορφώσῃσιν ἄνευ λόγου καὶ μεγαλοποιῶσι τὰ γεγονότα ἐκθέτοντες εὐ.ω τὴν ὑπόληψιν τοῦ Τύπου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ βαρυπνευθῦσα οἰκογένεια Α. Ἰωαννίδου μὴ δυναμένη νὰ εὐχαριστήσῃ ἕνα ἕκαστον τῶν συμμετασχόντων τῆς λύσης τῆς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πολυτίμου καὶ προσφίλους ὑπάρξεως τοῦ ἀληθομονίτου υἱοῦ τῆς Ἀντωνίου, ἐκφράζει πρὸς ἅπαντας τοὺς φίλους καὶ ἀπάσας τὰς οἰκογενεῖας τὰς ἐγκαρδίους αὐτῆς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς.

Λάρισα 3 Ἀπριλίου 1904.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὰς ἁγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα διηγήσομεν ἐν παραδειγματικῇ τάξει καὶ ἡσυχίᾳ χάρις εἰς τὸ φιλήσυχον τῶν συμπολιτῶν μῦς καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας μας ληφθέντα κατάλληλα μέτρα.

— Ἡ ἀλοιγὸν τοιοῦτο καὶ. Ἀφίκετο χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν ἐντολὴ τοῦ Ἐποχρωματεῖο τῆς Παιδείας ὁ ἔσχοτος παιδαγωγολόγος μας κ. Σκουφὸς μεταβαίνων εἰς Χασάμπαλιν συνετεία τηλεγραφημάτων τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Λατομείων κ. Γ. Βιανέλη πρὸς τὸ Ἐποχρωματεῖον, ὅτι εὐρέθησαν ἐκεῖ παλαιοντολογικὰ εὐρήματα, ὅπως ἐξετάσῃ αὐτὰ.

— Γρίππη. Ἡ ἐπάρατος νόσος Γρίππη, ἣτις ἐπὶ τοσοῦτον ἐμάστιξε τὴν πόλιν μας καὶ ἰδίως τὰς μικρὰς ἡλικίας, χάρις εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ ἐξέλιπεν εὐτυχῶς τελείως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ ἡμῶν συλλυπητήρια εἰς τὴν βαρυαλγοῦσαι οἰκογένειαν τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας κ. Ἀγαθ. Ἰωαννίδου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου υἱοῦ τῆς τοῦ ἀτυχῶς Ἀντωνίου, ὅστις ἦν τὸ χάρμα καὶ τὸ σέμνωμα τῆς οἰκογενείας του.

— Εἰς τοῦ, ἄγοντα σήμερον τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματός των ἀγαπητοῦ φίλου κ. κ. Θωμᾶν Χαριτοῦ καὶ Θωμᾶν Παγώνην εὐχόμεθα εἶναι πολλὰ.

— Ἀνεχώρησε σήμερον εἰς Ἀθήνας ὁ γνωστὸς τῆς πόλεως μας ἔμπορος κ. Γρηγόριος Ἀντωνιάδης πρὸς προμήθειαν διαφόρων ἐκλεκτῶν ὑφασμάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν τῆς ἐποχῆς.

ΜΕΓΑ ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Εν Λαρίση οδός Μακεδονίας και Ακροπόλεως

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Μεγάλη συλλογή επιτραπέζιων σκευών εκ πορσελάνης κλπ. Μαχαιροπέρονα και κουτάλια. Λάμπαι διαφόρων σχημάτων. Δίσκοι διαφόρων ειδών και ποιότητων. Γλυκοδοχεία εξ ύαλου, κρυστάλλου και επαργυρωμένα. Καθρέπται κρυστάλλινοι και άπλοι. Πολυέλαιοι και κανδύλαι εκκλησιών. Φανοί εισόδων κλπ. διαφόρων σχημάτων. Φλιτζάνια εκ πορσελάνης και άπλα. Φιάλαι και ποτήρια κρυστάλλινα και γν. Μπελιτιέροι, τεφροδόχοι και φέγγαι διάφοροι.

Μεγάλη συλλογή μαγειρικῶν σκευῶν.

Διάφορα ὄργανα και ἑξαρτήματα αὐτῶν. Χορδαὶ διάφοροι.

Ὁρολόγια διάφορα, θυμιάτρια, μύλοι τοῦ καφέ, μηχαναὶ Ἀγγλικαὶ και Ἀμερικανικαὶ κοψήματος τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, κανταράκια, σάπωνες Γαλλικοὶ και ἐγχώριοι, βαφὴ τριχῶν και τέτον Ρωσσίας, Τυμπα φιλικῶν ἦτοι: Κτένια φιλιτσένια, τσατσάροι, ψαλίδια, ξυράφια, βουρτσαι διάφοροι, τερτίρια άπλα και χρυσά, πούλαι χρωματισταί χρυσαὶ και άπλαι. Ἀναλίνας διάφοροι. Βερνίκια και κορδόνια ἑποδημάτων. Νύματα διά κάλτσες, μαλλιὰ κενώματος και κουβουρίστρια. Λαμπάδες διάφοροι και πλείοτα άλλα εἶδη.

Ἀριθ. 6,295.
Δεύτερον πρόγραμμα ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων.
Ὁ
Παρά τοῖς ἐν Λαρίση Πρωτοδικαῖς δικαστικῶν κλητῆρ Γεώργιος Α. Ψυλλόπουλος συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 965—967 και ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας και τῆ ἐγγράφου παραγγελίᾳ και πληρεξουσιότητα παρὰ τοῦ κυρίου Νάκου Γ. Καρανίκα νομίμου πληρεξουσίου τοῦ ἐπισηπεύοντος Στεργίου Μ. Καρανίκα κατοίκου Λαρίσης.
Δηλοποιῶ ὅτι:
Τὴν 18 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1904 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ἀγυῖᾳ και ἐξῶθι ἢ ἐσωθι τοῦ καφεῖου τοῦ ἰδιοκτητῆ του Ἀγ. Ἡρακλείδου και διευθυνέμου ἤδη παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ Β. Καίτη τόπον συνήθη τῶν δικαστικῶν και ἄλλων πλειστηριασμῶν και ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀγυῖας Ζήση Γ. Οἰκονομίδου ἢ τούτου τυχόν κωλυμένου ἢ ἀπουσιάζοντος ἐνώπιον τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐκτίθει ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν τὰ κάτωθι τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα και περιγραφόμενα ἐνυποθήκων κτήματα ὡς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6,202 τῆς

30 Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους ἐκδόσιν μου ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἐξῶθι τοῦ κλητῆρος ἀκριβῶς περιγράφονται ἀνήκοντα κατὰ κατοχὴν και κυριότητα εἰς τοῖς ὀφειλέταις 1) Θεόδωρον Παπαδημητρίου Παπαθεοδώρου, 2) Μαρίαν (ἔπεται παράρτημα)
Ἀριθ. 1700
Δευτέρα Δηλοποιήσεως ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ἐπὶ ἀκινήτου ἐνυποθήκῳ κτηματός.
Ὁ
Παρά τοῖς ἐν Λαρίση Πρωτοδικαῖς δικαστικῶν κλητῆρ Γρηγόριος Ἀγγελόπουλος συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 965, 967 και ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας και δυνάμει τῆς ὑπὸ τὸ ἀπόγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 18,918 τοῦ ἔτους 1895 ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαιοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀρίστης Ἀγαθαγγέλου Ἰωαννίδου δοθείσης πρὸς με ἀπὸ 16ης τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστώτος ἔτους νέος ἐγγράφου παραγγελίας και πῆρη πληρεξουσιότητος ὑπὸ τοῦ ἐπισηπεύοντος δανειστοῦ Εὐσταθίου Ἰατρίδου, δικηγόρου, κατοίκου Λαρίσης ὅπως ἐκθέσω εἰς ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν τὴν παρακατιῶν ἀναφερόμενην και διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 676 τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου

τοῦ ἔτους 1900 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ τῶς δικαστικῶν κλητῆρος τῶν ἐν Λαρίση Πρωτοδικῶν Ἀθανασίου Καψιλή κατασχεθεῖσαν ἐνυποθήκων οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Νταφοπούλου βαφείως, κατοίκου Λαρίσης ἐνεγρήσω ἀπασαν τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρι πέρας αὐτοῦ τῶν πέντε τῶς περι τούτου νομίμου διατυπώσεως.
Ὁ ἐπισηπεύων ὅτι τὴν δεκάτην ἡμέραν (18) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1904 ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ ἐπισηπεύοντος και ἐξῶθι λειτουργίαν ἤτοι ἀπὸ τῆς δεκάτης (10) ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἡμέρας ἐν Λαρίση και ἐξῶθι ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐσταθι τοῦ ἐπισηπεύοντος καφεῖου τοῦ ὀφειλέτου Ἀνδρέου Δασοπύλου (ἔπεται παράρτημα)
Ἀριθ. 6,824.
Πρώτη δηλοποιήσεως ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων.
Ὁ
Παρά τοῖς ἐν Λαρίση Πρωτοδικαῖς δικαστικῶν κλητῆρ Γεώργιος Α. Ψυλλόπουλος συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 965, 967 και ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας και δυνάμει τῆς ὑπὸ τὸ ἀπόγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 18,918 τοῦ ἔτους 1895 ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαιοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀρίστης Ἀγαθαγγέλου Ἰωαννίδου δοθείσης πρὸς με ἀπὸ 16ης τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστώτος ἔτους νέος ἐγγράφου παραγγελίας και πῆρη πληρεξουσιότητος ὑπὸ τοῦ ἐπισηπεύοντος δανειστοῦ Εὐσταθίου Ἰατρίδου, δικηγόρου, κατοίκου Λαρίσης ὅπως ἐκθέσω εἰς ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν τὴν παρακατιῶν ἀναφερόμενην και διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 676 τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου

τοῦ ἔτους 1900 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ τῶς δικαστικῶν κλητῆρος τῶν ἐν Λαρίση Πρωτοδικῶν Ἀθανασίου Καψιλή κατασχεθεῖσαν ἐνυποθήκων οἰκίαν τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Νταφοπούλου βαφείως, κατοίκου Λαρίσης ἐνεγρήσω ἀπασαν τὴν διαδικασίαν τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρι πέρας αὐτοῦ τῶν πέντε τῶς περι τούτου νομίμου διατυπώσεως.
Ὁ ἐπισηπεύων ὅτι τὴν δεκάτην ἡμέραν (18) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1904 ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακὴν ἐνώπιον τοῦ ἐπισηπεύοντος και ἐξῶθι λειτουργίαν ἤτοι ἀπὸ τῆς δεκάτης (10) ὥρας πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12) ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἡμέρας ἐν Λαρίση και ἐξῶθι ἢ καιροῦ μὴ ἐπιτρέποντος ἐσταθι τοῦ ἐπισηπεύοντος καφεῖου τοῦ ὀφειλέτου Ἀνδρέου Δασοπύλου (ἔπεται παράρτημα)
Ἀριθ. 6,824.
Πρώτη δηλοποιήσεως ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ἀκινήτων ἐνυποθήκων κτημάτων.
Ὁ
Παρά τοῖς ἐν Λαρίση Πρωτοδικαῖς δικαστικῶν κλητῆρ Γεώργιος Α. Ψυλλόπουλος συμμορφούμενος πρὸς τὰς διατάξεις τῶν άρθρων 965, 967 και ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας και δυνάμει τῆς ὑπὸ τὸ ἀπόγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 18,918 τοῦ ἔτους 1895 ἐκτελεστοῦ δανειστικοῦ συμβολαιοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀρίστης Ἀγαθαγγέλου Ἰωαννίδου δοθείσης πρὸς με ἀπὸ 16ης τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐνεστώτος ἔτους νέος ἐγγράφου παραγγελίας και πῆρη πληρεξουσιότητος ὑπὸ τοῦ ἐπισηπεύοντος δανειστοῦ Εὐσταθίου Ἰατρίδου, δικηγόρου, κατοίκου Λαρίσης ὅπως ἐκθέσω εἰς ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν τὴν παρακατιῶν ἀναφερόμενην και διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 676 τῆς 1ης τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου

ὑπ' ἀριθ. 9) πράξεως ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Λαρίση ἀπὸ τῆς 10 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐξῶθι τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκίας Ἀλεξάνδρου και ἐναντι τοῦ δικαστηρίου καίμου τοῦ Δημοτικοῦ καφεῖου τοῦ διευθυνέμου ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν Ἀνδρ. Δασοπούλου και Ἀνδρ. Τζουβάρα συνήθη τῶν δημοσίων και ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν και ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀρίστης Σωτ. Κομματάκη ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ τυχόν κωλυμένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν τὰ κάτωθι τῆς παρούσης και ἐν τῆ ὑπ' ἀριθμὸν 6627 τῆς 3ης και 4ης Ἰανουαρίου 1904 ἐκθέσει μου ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκριβῶς περιγραφόμενα κτήματα και τῶν ὀφειλῶν ὁ πλειστηριασμός εἶχεν ὀρίσθι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 6,633 και 6,743 ε. ε. πρώτου και δευτέρου προγράμμάτων μου διὰ τὴν 14 Μαρτίου 1904 ἐν Τζουρμακλή πρωτεύουστῃ τοῦ Δήμου Κρανῶνος ὅτι δὲν ἐγένετο ἀνασταλέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 89 ε. ε. πράξεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Λαρίση Γαλλιόπουλος.
Δηλοποιῶ ὅτι:
Τὴν εικοστὴν τρίτην (23) τοῦ μηνὸς Μαΐ-

ου 1904 ἐνεκακοπιστοῦ τετάρτου ἔτους τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Λαρίση Πρωτοδικῶν ἐκδόσεως συνεπέα αἰτήσεως τοῦ ἐπισηπεύοντος δανειστοῦ διατάχῃ ἢ πρόδος τοῦ πλειστηριασμοῦ τούτου ἐάν ἐντὸς ἡμερῶν ἐνδεκα ἀπὸ τῆς ἐπιδοσεως τῆς ἀνω πράξεως δὲν καταβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου Ἀρίστης Σωτ. Κομματάκη 250 κοινωπιηθείσης τῆς ἀνω πράξεως εἰς τὸν ὀφειλέτην κατέθετον οὗτος εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου Ἀρίστης Σωτ. Κομματάκη τὸ ὑπ' ἀριθ. 974 ε. ε. γοχηματικῶν παρακαταθήκης τοῦ Ταμείου Λαρίσης ἐκ ὀρχ. 250 συνταχθείσης τῆς ὑπ' ἀριθ. 54,337 ε. ε. πράξεως ναυαθήσεως.
Ὁ ἐπισηπεύων τῆς δοθείσης μοι νέας παραγγελίας παρὰ τοῦ δικηγόρου Δ. Κοκουμάνη πληρεξουσίου τοῦ ἐπισηπεύοντος δανειστοῦ Δ. Σκαρᾶ κατοίκου Μετσόβου ὅπως ἐνεγρήσω τὴν διαδικασία τοῦ πλειστηριασμοῦ και ὀρίσω τὸ πᾶν πλειστηριασμῶν τῶν ἐν Λαρίση ὀρίσθι ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ὡς ἀνωτέρω ἢ Ἀρίστη και ὁ συνήθης τόπος τῶν πλειστηριασμῶν τῶν κτημάτων τοῦ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως διατελοῦντος ὀφειλέτου Δ. Ἰω. Ζωγράφου κατοίκου (ἔπεται παράρτημα)
Ἀριθ. 1810.
Μοναδικὴ δηλοποιήσεως ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ἀκινήτων κτημάτων.
Ὁ Παρὰ τοῖς ἐν Λαρίση Πρωτοδικαῖς δικαστικῶν κλητῆρ Σπυρίδων Λουκουτόπουλος.
Δηλοποιῶ ὅτι:
Τὴν εικοστὴν πέμπτην (25) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ 1904 τετάρτου ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακὴν μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἤτοι ἀπὸ ὥρας 10—11 πρὸ μεσ μερία, τῆς αὐτῆς ἡμέρας Κυριακῆς ἐν τῇ πόλει Φαρσαλῶν τοῦ ὀφειλέτου Δήμου, ἐξῶθι τοῦ ἐπισηπεύοντος καφεῖου τῶν ἀδελφῶν Καλομίνης, διευθυνέμου ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ Σερραφίμ Θεοδωροπούλου, τόπον συνήθη τῶν δημοσίων και ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν και ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου Φαρσαλῶν Ν. Σατσοῦ ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐκτίθει εἰς ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν ὁ ἐν τῇ προαρθρωμένη τῇ παρούστῃ ἐν ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 1245 και ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1903 ἐκθέσει μου ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀναφερόμενος και ἀκριβῶς περιγραφόμενος ἀγρὸς τοῦ ὀφειλέτου Χαρίση Β. Ρίζου κατοίκου Φαρσαλῶν κείνου (ἔπεται παράρτημα)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΕΦΟΔΟΙ ΑΠΟΚΡΟΥΣΘΕΙΣΑΙ ΗΡΩΪΚΗ ΕΞΟΔΟΣ

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἀφικθείσας χθὲς τὴν νύκτα ἐν Μακεδονίᾳ ἡ καταστροφή τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνδραῖον Πανουσόπουλον Ἑλληνομακεδονικοῦ σώματος ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις.

Ὁ καπετὰν Πανουσόπουλος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον καπετὰν Λαχτάρης ἐπὶ κεφαλῆς 35 Μακεδόνων ἀποκλιτῶν μετέβη κατὰ τὸ παρελθὸν κρηθραῖον εἰς τὸ χωρίον Νιβίτσα διὰ τὰ ξενυχτήσῃ.

Δυστυχῶς ὁμοῦς εἰς ἓν χωρίον ἐκεῖ πλησίον Νάκοις ὀνομαζόμενον πολυάριθμος τουρκικὸς στρατὸς εἶχε μείσει διὰ τὰ διέληθαι τὴν νύκτα του.

Εὐθὺς ὡς τὸ Ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα ἔφθασεν εἰς τὴν Νιβίτσαν Βούλγαροι προδότες ἔσπευσαν νὰ καταγγείλουν τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς Τούρκους.

Ἀμέσως ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἐκίνηε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ κατὰ τὴν ἐπομένῃν τὸ ἑσπέρας φθάνουν εἰς Νιβίτσαν καὶ πολιορκιοῦν τὸ χωρίον.

Οἱ Τούρκοι ἐμήνυσαν πρῶτον εἰς τοὺς Ἑλληνομακεδόνας νὰ παραδοθοῦν, ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνοι ἠρηθῆσαν ἤρχισαν μεταξὺ τῶν μάχη ἣτις διήρκεσεν ἐπ' ἀρκετὰς ὥρας.

Τετράκις οἱ Τούρκοι προσεπάθησαν νὰ ἐφορμήσουν μετὰ μανίας κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ τέσσαρες ἐφοδοὶ αὐτῶν ἀπεκρούσθησαν γενναϊότατα.

Τέλος ὁμοῦς οἱ Ἑλληνομακεδόνες βλέποντες ὅτι τὰ φυσικὰ τῶν ἐξηγητῆθησαν ἀπεφάσισαν ἐξοδὸν καὶ ξιφῆρεις ἐπιτίπτουν κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ κατωρθῶνουν οἱ μισοὶ σχεδὸν ἐξ αὐτῶν νὰ διασπάσῃσι τὴν πολιορκητικὴν γραμμὴν καὶ νὰ σωθοῦν εἰς τὰ πέριξ ὄρη.

Δυστυχῶς ὁμοῦς κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτὴν ἐτραυματίσθη θανατικῶς ὁ ἀρχηγὸς Πανουσόπουλος καὶ ζῆτορες δύο ἐκ τῶν ὁπαδῶν του, ἄλλοι δύο δὲ Ἕλληνες ἐφονεύθησαν.

Οἱ Τούρκοι συνέλαβον καὶ 16 αἰχμαλώτους.

Οἱ διασωθέντες ἀνέρχονται εἰς 13 περίπου μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ὑπαρχηγοὶ καπετὰν Παῦλος, καπετὰν Σῆμος, καπετὰν Ἰκλάδος καὶ Πέρζας.

Ἡ τύχη τοῦ ἀνΠανουσοπούλου ἀγνοεῖται.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΑΠΑΓΩΓΗ ΜΙΑΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Χθές κατά την 4ην μ. μ. ή πλατεία του Κάνιγκος υπήρξε τόπος μιας ρομαντικωτάτης απαγωγής.

Η απαχθεῖσα ονομάζεται Αικατερίνη Π. είναι ἑτῶν 17 κόρη υπέρπλουτου πατρὸς ὅστις ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἔχει καὶ τρεῖς ὑψηλὰς καὶ μεγάλας εἰκίας κειμένας παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Κάνιγκος.

Ἀπαγωγεὺς δὲ εἰς ἐργοστασίῳ-χρῆς Βασσοδεψείου Κ. Γκιωνάκης ονομαζόμενος.

Αἰτία δὲ τῆς απαγωγῆς ὁ ἔρωτος.

Ἡ απαχθεῖσα διετέλει ἀπὸ καιροῦ εἰς ἐρωτικὰς σχέσεις μετα τοῦ απαγωγέως. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν βλέπῃ καθ' ἐκάστην αὐτὸς ἐνοικίασεν ἐν δωμάτιον μίᾳς εἰκίας κειμένης ἀπέναντι ἐκεῖνης, ἧς ἦν κατοικεῖ ὁ Π. μετὰ τῆς θυγατρὸς του καὶ ἐκ τοῦ παραθύρου τῆς εἰκίας οἱ ἐρωτευμένοι συνομιλοῦντο καὶ ἀλληλεπυρηγοροῦντο καὶ ἐνεθαρρύνοντο ἀλληλοδλεκόμενοι.

Ἡ ἀπόφασις

Φαίνεται ὅμως, ὅτι ὁ πατὴρ τῆς κόρης τῶρα ἐσχάτως ἠννόησε τὰ γενόμενα καὶ διὰ τοῦτο ἤρχισε νὰ ἐπιπλήτῃ αὐτὴν καὶ νὰ τῆς φέρεται βαναύσως. Τὸ τοιοῦτον ἐστενοχώρησε τόσον τὴν εὐαίσθητον Αἰκατερίνην ὥστε ἀπεράσισε νὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τοῦ πατρικοῦ ζυγοῦ καὶ πρὸς τοῦτο συνεννοήθη μετὰ τοῦ ἐρωμένου τῆς ν' ἀλληλοαπαχθοῦν ὀρίσαντες μάλιστα καὶ ὥραν πρὸς τοῦτο τὴν 4ην ἑσπερινὴν τῆς χθές.

Πράγματι κατὰ τὴν ὥραν ἐκεί-

σιν. Ἐπέταξαν εἰς τοὺς δρόμους τὰ θρανία καὶ ἄλλα σκεύη τοῦ σχολείου, τὰ ἐπίτια, φυσικὰ, ὑπέστησαν βλάβην.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου διεμαρτυρήθη ἐντόμως διὰ τὴν βαναυλικὴν αὐτὴν συμπεριφορὰν τῶν κληρωτῶν.

Τὸ ὑπουργεῖον διέταξεν ὅπως εὐρεθῇ ἄλλο οἰκίημα πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Διδασκαλείου.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΕΦΗΒΕΙΟΥ

ΤΙ ΑΠΟΔΕΙΚΝΟΥΝ ΑΙ ΑΝΑΡΤΗΣΕΙΣ
ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Ἐκ τῶν χθές γενομένων ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἀναρτίσεων διὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ οἰκοπεδοφάγου Δούκα φόνον τοῦ νεαροῦ ξυλουργοῦ ἤρχισεν νὰ ὑποψάσῃ κάποιον ὑπόνοια ὅ ὁ φόνος ἐκεῖνος δὲν ἦτο φόνος τυχαῖος ἀλλ' ἐπρόκειτο περὶ ἀγρίας δολοφονίας γινομένης διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν.

Ὁ Δούκας φιλονεικήσας καὶ συμπλακείς ποτε μετὰ τοῦ φονευθέντος ξυλουργοῦ, ἔτρεφεν ἄσπονδον μίσος ἐναντίον του καὶ προσεπάθει νὰ εὕρῃ περίστασιν διὰ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Τὴν νύκτα τοῦ φόνου λοιπὸν, συναντήσας τὸν ξυλουργόν, τὸν παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἐμέθυσσε προηγουμένως εἰς ἐν ἐκεῖ ἕξω οἰνοπωλεῖον. Κατόπι δὲ, παραπλανήσας αὐτὸν μέχρι τοῦ ξυλίνου παραπήγματος, τὸν ἐδόλοφόνησε.

ΚΛΟΠΗ ΡΩΣΣΟΥ ΝΑΥΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Εἰς ναύτης τοῦ ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ὁμοῦντος ρωστικοῦ καταδρομικοῦ «Διάνα» μετοβαίνων χθές εἰς τὸ Προξενεῖον μετὰ τοῦ διερμηνεῶς Βραντοσίανται ἀπώλεσε τὸ πορτοφόλιόν του μὲ 62 ρούβλια ἐντός.

Γενομένης ἐρεύνης ἀπεδείχθη, ὅτι ὁ διερμηνεὺς εἶχεν ὀφαιρέσει τὸ πορτοφόλιον, συνελήθη δὲ οὗτος κατασχεθέντων καὶ τῶν χρημάτων.

^{14 Nov. 1877}
Ληστενταρτικά. — Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Κλεισούρας ἀπὸ 14 Μαρτίου τὰ ἐξῆς : « Κατὰ θετικὰς πληροφορίας, συνελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορ. στρατοῦ μετὰξὺ Λεψίστης καὶ Χρουπίστης ὁ ἐκ Ζαγοριτσάνης Βοεβόδας Πέτρος Πωγόντης μετὰ τινος ἄλλου Βοεβόδα, οἵτινες, φαίνεται, καταφυγόντες εἰς Βουλγαρίαν καὶ λαβόντες νέας ὁδηγίας διὰ το δολοφονικὸν ἔργον τῶν ἤρχοντο ἵνα ἐπαναλάβωσι τὰ ὀλέθρια σχέδιά των κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων. Οἱ συλλη-

φθέντες ὠδηγήθησαν εἰς Λεψίστιον, ὁπόθεν θὰ ὠδηγηθῶσιν εἰς Μοναστήριον. »

— Εἰς τὸ χωρίον Λουμπνιτσα πλησίον τῆς Γευγελῆς ὄπαδοὶ τοῦ κοιτάτου ἐφόνευσαν τέσσαρες προχοίτους ὁμογενεῖς. Χθὲς ἐκ Γευγελῆς ἐπεστράλη ἐπιτροπὴ δικαστικὴ πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

— Εἰς τὸ χωρίον Πατιτσίν πρὸς τὰ Βοδενὴ ἐδολοφονήθη ὑπὸ ληστενταρτῶν ὁ Σούμπας τοῦ χωρίου Μπεκίρ.

— Ἰδιωτικὴ ἐπιστολὴ ἐκ Στρωμνίτης πληροφοροῦσιν ἡμῖν ὅτι δύο ὄπαδοὶ τοῦ κοιτάτου ἀπέπειράθησαν νὰ δολοφονήσωσι τὸ ἑσπέρας τῆς Τρίτης διὰ περιστροφῆς τὸν ὁμογενῆ κ. Βασίλειον Ζωγράφου. Εὐτυχῶς ἡ πληγὴ τοῦ δὲν εἶνε σοβαρά.

Μὴ Σύλληψεις. — Εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ἀνεγράψαμεν τὴν εἰδησίην καθ' ἣν δυο ὄργανα τοῦ βουλγαρικοῦ κοιτάτου ἐπλήγωσαν διὰ περιστροφῆς ἐν Στρωμνίτῃ τὸν ὁμογενῆ κ. Βασίλειον Ζωγράφου. Ἢδη θετικῶς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐπειδὴ τὴν ἐπιούσαν τοῦ τρυματισμοῦ τοῦ ἠκούσθησαν πυρβολισμοὶ ῥιφθέντες κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ ἐξαρχικοῦ Ἐπισκόπου κ. Γερσίμου, κατήγγειλεν ὁ τελευταῖος οὗτος τὸν κ. Ζωγράφου ὡς ἀποπειραθέντα νὰ τὸν δολοφονήσῃ. Ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Ζωγράφου συνελήφθη καὶ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐπελήφθη σοβαρωτάτων ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ληστενταρτικά. — Ἡ ὑπὸ τὸν ἐκ Νευροκοπίου Ἀθνασιον Βουλγαρικὴ ληστρικὴ συμμορία ἐδολοφόνησε κατ' αὐτὰς χωρικόν τινα ἐκ τοῦ χωρίου Βέλον τοῦ καζ. τοῦ ἐπὶ τῇ προφασί ὅτι ὁ εἰρημολογικὸς κατήγγειλε τὰς κινήσεις τῆς ληστρικῆς ταύτης συμμορίας. Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ δολοφονία αὕτη ἐγένετο τῇ ὑποκινήσει τοῦ ἐν Μελενίκῳ βουλγάρου διδασκάλου Ἡλία, ὑπὲρ οὗ παρέσχεν ἐγγύησιν ὁ ἐκεῖ Βούλγαρος ἐκκλησιαστικὸς ἀντιπρόσωπος. Κατὰ τὴν γενομένην πρὸς τῷ εἰρημένῳ διδασκάλῳ κατ' οἶκον ἔρευναν κατεσχέθησαν πολλὰ ἐνοχοποιητικὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἀπέδειξαν ὅτι ὁ διδασκαλὸς οὗτος εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ ἐκεῖ ἀνταρτικοῦ Κομιτάτου, ἐκ τῶν ἔγγραφων δ' αὐτῶν ὠδηγήθησαν αἱ ἀρχαὶ νὰ ἀνακλύψωσι καὶ κατὰσχῶσιν ὄπλα καὶ πολεμοφόδια εἰς τὸ χωρίον Τσερέσνιτσα.

Dans ces dernières années, dit une lettre écrite d'Athènes au Konovio Vrenica, on n'a eu que trop d'occasions de se marquer chez les Grecs des symptômes d'un refroidissement de plus en plus sensible à l'égard de la Russie.

Ils suivent en Macédoine une politique ouvertement hostile aux intérêts des Slaves; au mont Athos, les moines eux-mêmes deviennent chauvinnistes et mesophobes; la similitude de la religion n'est aux yeux du clergé grec qu'un prétexte de faire des quêtes en Russie et d'exploiter en Orient les pèlerins russes. Sa part n'est pas encore perdue pour nous, puisque c'est la reine elle-même qui prend soin de nos affaires; mais un soldat ne fait pas une armée.

(dernier 1902)
 led by the writer

March 1905: S. J. Viner, the reign of terror in Macedonia (p. 305-319)
 When Bulgaria's people are oppressed in Bulgaria in order by the
 Bulgarians of the Nobles - Kingdom. - In p. 316-317 very good work
 paragraph for Bulg. Kingdom. However, - Wells & Wyllie
 & Widdows for Widdows and Widdows and Widdows because
Widdows. Widdows & Widdows in Widdows region & Widdows region
Widdows & Widdows in Widdows for Widdows. Widdows: Widdows for
Widdows & Widdows. Widdows & Widdows in Widdows for Widdows. Widdows
 Cabinet is uneasy but hopeful, it is Widdows, Widdows, Widdows and
Widdows & Widdows is anxiously awaiting the day of Widdows.
 (p. 319).

April 1905: William Miller, the Macedonian claimant (p. 464-487)
Widdows & Widdows in Widdows usually
 p. 469: No analogy can be found in Balkan history, so remarkable
 for the way in which events had repeated themselves, with
 the situation in Macedonia. For is that one region are
 concentrated all the Widdows animosities, all the re-
 sidual jealousies of the Eastern Christians; now here
 by medieval history played such pranks; now
 here have so many successive wars imposed they
 temporary way on their roads. - p. 472: Had
 the Macedonian question been ripe for solution half
 a century ago, neither Bulgaria nor Serbia could
 have had much chance against Greece. -
 p. 481: Widdows & Widdows 1897 Widdows Widdows. Widdows
Widdows Widdows Widdows (of Widdows Widdows)
Widdows & Widdows Widdows. - p. 483: Yet our neglect
 of the Near East is most deplorable Widdows & Widdows
Widdows & Widdows Widdows & Widdows & Widdows Widdows
Widdows & Widdows & Widdows Widdows.

The Foreignly Review

May 1905: Herbert Viner, the Macedonian Conspiracy, p. 827-837.
Widdows & Widdows Widdows & Widdows Widdows & Widdows
Widdows & Widdows Widdows - Widdows.

KING ALEXANDER OF SERVIA.
Who Wants Reform Scheme Extended to Old Serbia.

KING ALEXANDER'S VIEWS ON THE REFORM SCHEME.

His Majesty Declares that It Must Also Be Applied to Old Serbia—His Government Opposed To Any Form of Autonomy Being Given to Macedonia.

VIENNA, Saturday.—King Alexander of Serbia has expressed his views on the Macedonian question to a representative of the "Neue Freie Presse."

His Majesty first declared that if the proposed reforms were to be really efficacious they must include not only Macedonia, but also Old Serbia, where the Christian population suffered both from the licentious cruelties of the Mahomedan and Albanian elements, but also from disturbances caused by the Macedonian Committees with their notorious bands.

Concerning the autonomy of Macedonia King Alexander expressed himself emphatically against it, saying that it would be the worst possible form of liberation. An autonomous Macedonia, he declares, would satisfy nobody. It would simply mean a new country with all its conflicting nationalities warring against each other from the outset and bearing, from its birth, seeds of perilous international complications.

In conclusion King Alexander declared that Serbia was fully conscious of the difficulties connected with the Balkan situation and therefore desired nothing which would disturb the peace.—Reuter.

SCHEME OF REFORMS.

Chiefly of an Administrative Nature—Sultan's Prerogatives Intact.

CONSTANTINOPLE, Saturday.—The delay in the presentation of the project of reforms which was presented to-day was due to slight differences between the texts drawn up by Austria and Russia.

It does not touch in any way the sovereign prerogatives of the Sultan: it only indicates the programme which it is absolutely necessary to follow in the equitable collecting of the taxes. It further insists on the necessity of the regular payment of the salaries of functionaries, the reorganization of the administration of justice, of the police and the gendarmerie under European officers.

It also points out the advantages of the establishment of branches of the Ottoman Bank with the mission of receiving the amount of the taxes and distributing them for the expenses of the administration of the three vilayets of Macedonia.—Matin.

BULGARIAN MILITARY STEPS.

Cordon of Troops Established All Along the Balkans.

SOPIA, Saturday.—The Government has reinforced the military posts on the various passes of the Turko-Bulgarian frontier in such a fashion as to establish a military cordon along the whole of the southern chain of the Balkans, from Kustendil, between Sofia and Uskub, to the environs of Tirnovo, Siemen, between Philippopolis and Adrianople.

These measures have been taken with a view of preventing bands of emigrants and Macedonian refugees from entering Turkish territory.—Temps.

BULGARIA'S BLACK RECORD.

Her Recent Political History One of Pillage and Assassination.

AU REDACTEUR DU HERALD :—

La responsabilité des comités bulgares, dans les affaires de Macédoine, n'est plus mise en doute sérieusement par personne. Elle a du reste été constatée par le comte Goluchowski aux Délégations austro-hongroises le 7 mai 1902; par le "Messenger

Officiel" du gouvernement russe le 13 décembre suivant; par le Livre Jaune; enfin par Sir A. Biliotti, consul d'Angleterre à Salonique. Or ces comités ont pendant longtemps joui d'une impunité complète en Bulgarie.

Mais, si le gouvernement bulgare a manqué à tous ses devoirs de vassalité et internationaux, était-il au moins fondé à adresser à la Turquie des reproches au nom du progrès et du Christianisme?

Dans la séance du 24 juin 1878, le comte Dandry rappela les nombreuses pétitions adressées au Congrès de Berlin relativement aux "excès" des Bulgares. Les Grecs furent d'ailleurs systématiquement présumés dans la principauté et plus tard dans la Roumélie orientale. Ainsi furent justifiées les appréhensions manifestées par Lord Salisbury dans sa circulaire du 1er avril et dans la séance du Congrès de Berlin du 17 juin 1878. Les Musulmans et autres races et religions n'eurent pas lieu non plus de se féliciter de leurs nouveaux dominateurs.

Puis vinrent les supplices de la "Mosquée Noire" exercés par ordre de Stambouloff. En suite, les assassinats du professeur Mikhaelianan, de Beltcheff, ministre des Finances, de Voulkovitch, agent diplomatique à Constantinople; de Stambouloff, lui-même, avec la complicité de M. Ludskanoff, ministre de l'Intérieur actuel, dont certaines lettres compromettantes ont été publiées en fac-simile.

Fin décembre 1902, Néroullah Aga, Ali, Osman et deux autres Musulmans paisibles ont été assassinés à Rousthouk; mais un communiqué officiel bulgare parlant de ces crimes, dans lesquels deux gendarmes sont impliqués, les qualifie dédaigneusement d'"incidents."

Un médecin bulgare, nommé Satow, tenta d'assassiner aux environs de Kastoria l'évêque grec. L'assassin a été trouvé porteur d'une lettre émanant du comité révolutionnaire bulgare qui l'avait désigné pour faire disparaître l'évêque.

Le "Times" des 2 et 16 octobre, 27 novembre et 17 décembre 1902 rapporte en termes généraux des assassinats et autres crimes commis par des Bulgares sur des Chrétiens en Macédoine, en vue de provoquer une insurrection en terrorisant les populations et en déterminant des représailles. Il cite aussi de façon plus spéciale certains meutres, dont il indique les localités.

Le "Gaulois" du 1er décembre 1902 dit: "La tentative insurrectionnelle fomentée par des comités bulgares s'inspirait de ce triple mot: pillage, meurtre, incendie. Elle devint un vulgaire brigandage."

Dans son rapport du 28 octobre 1902 M. Steeg constate les "hauts faits" des comités.

La responsabilité tout entière de l'enlèvement de Miss Stone, que le gouvernement de Sofia a injustement essayé de rejeter sur la Turquie, appartient à une bande bulgare-macédonienne. C'est un nommé Deutcheff, ami intime de l'agitateur Sarafoff, qui conçut ce projet criminel, dont l'exécution fut confiée à un certain Sandansky. En tout cas, le correspondant à Sofia de la "Novoe Vremya," de Saint-Petersbourg, a recueilli de la bouche même d'un chef de bande révolutionnaire l'aveu suivant: "Nous avons enlevé Miss Stone pour nous procurer de l'argent nécessaire à la propagande."

Dans le procès Haliu, assassin de Stambouloff, le ministère public a caractérisé d'un mot la situation: "Il est temps qu'on respecte enfin la justice et les lois en Bulgarie."

Certes, il ne serait pas juste de blâmer tous les Bulgares, parmi lesquels comme partout il doit y avoir beaucoup de braves gens, pour certains crimes et pour certaines fautes; mais lorsqu'un pays, peu avancé, a tant encore à faire chez lui, il ne devrait pas demander des réformes dans les provinces de son voisin qui est en même temps son suzerain. X.

Paris, le 21 février 1903.

Y, KENNEL, FOOTBALL

"Bobbie, did you know I was going to marry your sister?"
"Oh, yes. When did you find it out?"—Life.

KENNEL.

Brussels Griffon Club of London to Offer All Its Cups and Bowls on April 7.

AT SHOW AT TATTERSALL'S.

Mrs. Panmure Gordon Announces Sale of Six of Her Collie Bitches.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Sunday.—At a meeting of the Brussels Griffon Club of London, it was decided to offer all the club's cups and bowls at the show to be held conjointly with that of the French Bulldog Club, at Tattersall's, on April 7.

Mrs. Jack Reed, who was showing her pretty Blenheim Little Tommy at Cruft's last week, tells me that since then she has sold him for £150 to Mrs. Furnival, of Eastwood Park, whose intention it is to keep him in future for a pet and companion, but not to exhibit him. He is a beautiful little dog and a lucky one as well.

The dispersion of the inmates of a famous kennel must always be a matter of regret to every fancier and the announcement of the sale of six of Mrs. Panmure Gordon's beautiful collie bitches points to this fact. They are: C. E. Wellesbourne Fame, the dam of the grand young tricolor, C. E. Sappho, of Boston; Garrick Perfection, a large and handsome young tricolor, and her own sister, Loudwater—these are by Old Hall Marcellus ex Ellwyn; Leirg, another beautiful tricolor, also for sale, and Columbia, a large tricolor, bred by Mr. Pierpont Morgan, who is the winner of many prizes, and has proved herself a good brood bitch, and Harpley Lassie, a dark sable bitch, with white markings.

Mr. Sam Jagger sold his bull-bitch Kilburn Gold Mine a few days after his arrival in New York. Her future destination will be Canada. Mr. Jagger has been asked to judge at the Ladies' Kennel Association Show of America, to be held next May, but has been obliged to decline, as he hopes to leave for England by the Cedric on April 24.

GOLD TOOTH FOR BULLDOG.

Operation in Pottsville, Pa., Marks Strange Advance in Canine Dentistry to Help a Pet.

(From the NEW YORK HERALD.)

POTTSVILLE, PA., Tuesday.—In dentistry to-day a unique operation was accomplished here, consisting in the shaving of a bulldog's broken tooth and capping the stump with gold.

The owner of the dog is Mr. W. H. Myers, of Philadelphia, who is the guest of Mr. John Bolich, a banker. Mr. Myers brought the dog, which is a pet, to Pottsville several days ago. The animal, while gnawing a bone, broke off one of his long eye teeth. Mr. Myers had the operation performed, and has now, it is thought, the only dog in the world which has a gold tooth.

THE SHIRE HORSE SOCIETY.

Falling Off in Number of Entries, but Enthusiasm as Great as Ever.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Sunday.—The series of important auction horse-sales, which usually precedes the London show, is terminated and for the moment there is a concentration of interest upon matters pertaining to the exhibition this week of the Shire Horse Society, which the King has signified his intention of visiting, in the Royal Agricultural Hall, Islington.

The Shire Horse Show is the first event of the kind of importance in the year, and no meeting in the course of the twelve-month is anticipated with keener interest by owners and admirers of the heavy cart-breed who assemble in their thousands to witness or to take part in the proceedings of the week. It can safely be said that the show has never been looked forward to either with wider or livelier interest.

A decline in the entries from 860 last year to 680 this year, might be regarded as a proof of diminishing support, but in respect of this circumstance, it can be remarked that the reduction has come as a welcome relief to the management of the show, who find anything over 600 a severe tax upon the stabling accommodation of the huge building.

ENGLISH SPORT.

Unpleasant Weather Fails to Spoil Sport at Lingfield—Trio of Double-Bracketers.

SECOND ROUND FOR THE CUP.

Tottenham Hotspurs Knock Bristol Out by One Goal to Nil—Sheffield United Beaten.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Sunday.—Weather conditions were not nearly so pleasant at Lingfield yesterday as on the previous day. The wind was blowing half a gale, which stirred up dust and dirt and hurled it about most uncomfortably, while there was no sun, and it was distinctly cold. So great was the crowd, however, that special trains as advertised from London, proved inadequate, and additional trains had to be run.

The programme was productive of a very interesting afternoon's sport and the winners of the various events were as follows:—

CROWHURST STEEPLECHASE, three miles.—Mr. A. Gorham's David Harum, 6 years, 12st. 5lb., 6 to 4 (Mr. F. Hartigan), 1; Steady Glass, 7 to 2, 2; Sal Volatile, 10 to 1, 3. Won easily. Four ran.

SURREY SELLING HANDICAP HURDLE RACE, two miles.—Mr. Thirlwell's Hopvine, 5 years, 11st. 10lb., 4 to 1 (Mr. F. Hartigan), 1; Broad Arrow, 4 to 1, 2; Tomson, 7 to 1, 3. Won by four lengths. Sixteen ran.

MATCH OF 50 SOVS. EACH, two miles on the flat.—Mr. Swan's Cloven Foot, 5 years, 13st., 9 to 4 on (owner) beat Mr. Bruton's Morning Dew, aged, catch-weight (owner). Won in hollow style.

HEVER HURDLE HANDICAP, two miles and a quarter.—Mr. E. H. Barnes' Lakota, aged, 10st. 13lb., 100 to 30 (E. Matthews), 1; Claqueur, 6 to 4 on, 2; Teuton, 4 to 1, 3. Won by two lengths. Five ran.

LINGFIELD SELLING HANDICAP STEEPLECHASE, two miles.—Mr. C. Sheppard's Little Teddy, 5 years, 10st. 10lb., 2 to 1 (E. Matthews), 1; Kingscote, 2 to 1, 2; Cassock's Hurdle, 4 to 1, 3. Won easily. Nine ran.

OAKLANDS SELLING HANDICAP STEEPLECHASE, two miles.—Mr. Gorham's Blue Crescent, 5 years, 11st. 6lb., 4 to 1 (Phillips), 1; Trappist, 10 to 1, 2; Tuberoze, 10 to 1, 3. Won easily.

COBBHAM HURDLE PLATE, two miles.—Mr. Horatio Bottomley's Minford, 4 years, 11st. 4lb., 6 to 1 (Cole), 1; Revera, 3 to 1, 2; Bashi Bazouk, 5 to 1, 3. Won by a head. Nine ran.

The Betting Market.

Septre and Fanciful were again in demand for the Lincoln Handicap and Grand National respectively in London clubs yesterday, but there was not much business done on either race. The latest prices are:—

LINCOLNSHIRE HANDICAP.	
7 to 1 Septre	20 to 1 Handcapper
100 to 1 Porceullis	25 to 1 Over Norton
LIVERPOOL GRAND NATIONAL.	
100 to 8 Fanciful	25 to 1 Detail
100 to 8 Matthew	40 to 1 Patlander

DERBY.	
100 to 6 Vinicius	100 to 6 William Rufus

With the Golfers.

Alexander Herd, of Huddersfield, the open golf champion, played two rounds on St. Andrews old course yesterday. In the morning Herd played the best ball of Messrs. Everard and Rotherham, and won by one hole. Playing the same couple in the afternoon, the open champion was in fine form, winning by six holes up and five to play. Herd went the round in the good score of seventy-six strokes.

Second Round for the Cup.

The chief interest in football yesterday centred in the various matches in the second round of the English Association Cup. The results of these were:—

Aston Villa defeated Barnsley by 4 goals to 1, Derby County proved successful against Blackburn Rovers by 2 to 0, Tottenham Hotspur scored a 1-goal-to-nil victory over Bristol City, Millwall kicked 4 goals to the Bristol North Enders' 1, Bury beat Sheffield United by 1 to nil, Manchester United lost to Everton by 1 to 3, Grimsby Town was beaten by Notts County by 2 to 1. The Notts Forest versus Stoke match ended in a pointless draw.

RUGBY FOOTBALL.

The most important Rugby football game of the season, Racing Club de France versus Stade Français, will be played this afternoon at the Parc des Princes. It is scheduled to begin at three o'clock.

THE DREARY LONDON SUNDAY.

The cheeriest place to dine on a Sunday in London is at Romano's Restaurant in the Strand, where an excellent half-guinea table d'hôte dinner is served on that day.

—(Communicated).

AUTO BILL MEETS WITH OPPOSITION.

To Surprise of All Concerned, a Member Objects in the House of Commons.

DURING THE SECOND READING.

Measure Goes Over Till To-day, When It Will Come Up Again—Chaufeurs Disappointed.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.] LONDON, Wednesday.—To the surprise of everyone concerned, the Bill to authorize the holding of the contest for the Coupe Internationale in Ireland met with an unexpected check in the House of Commons yesterday.

In view of the fact that the Government was known to favor the Bill's passing, it was expected that no opposition would develop.

When the Bill came up for the second reading yesterday, instead of its going through unopposed, Mr. Galloway, M.P. for the South-Western District of Manchester, objected. Mr. Galloway declined to give his reasons for blocking the measure, but, as he remained firm in his objection, the Bill went over until to-day, when it will again be brought up.

At the Automobile Club there was great disappointment, but the opinion was general that the Bill would eventually be passed.

There was considerable speculation as to Mr. Galloway's purpose in holding up the measure, but no one seemed to know what it was.

PARIS-AUTOMOBILE.

48 and 50 Rue d'Anjou—Tel. 240.18. HENRY FOURNIER, MANAGER.—Mors Mercedes-Simplex Panhard, Renault, etc. (Communicated).

PARIS-MADRID AUTO RACE.

MADRID, Monday.—Senor Antonio Vargas-Machuca, of the Royal Automobile Club, has gone "en auto" to inspect the road improvements which are being carried out in view of the Paris-Madrid race. The Minister of Public Works has granted a sum of 24,000 pesetas to improve the roads for the purpose of preventing accidents as much as possible.

It is definitely settled that an exhibition of automobiles is to be held at the Palace of the Hipodromo after the race.

THE FAMOUS "MERCEDES."

C. L. CHARLEY, 71 Champs-Élysées, SOLE AGENT FOR PARIS & AMERICA. (Communicated).

KILLED BY AN AUTOMOBILE.

A despatch to the "Temps" from Tarbes says that M. Ariou, a notary of Castelnaud-Magnoac, was riding in his automobile down a hill on the Toulouse road leading to Bagnères, when he suddenly observed a woman walking in the same direction in the middle of the road. He gave warning, and tried to avoid an accident, but, as was discovered later, the woman was deaf, and she was run over and so seriously injured that she died an hour later.

Her name was Lacassagne, and she was fifty-four years old.

WHERE TO HIRE AUTOMOBILES.

IN PARIS. Cie. Routière, 79 r. Laugier, G. Walther, Mgr. Tel. 535.50. M. Bob Walter, 83 av. de la Grande-Armée. Tel. 503.50

DIFFICULT AUTOMOBILE FEAT.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.] LONDON, Wednesday.—The first ascent of the Worcestershire Beacon, Malvern Hills, by an automobile has just been accomplished. The "Daily Mail" says that six automobiles succeeded in mounting the zigzag paths to the top.

INTERNATIONAL FOOTBALL.

Most Interesting Match of Season—Foreigners v. Parisians, Results in Win by Former.

What, according to the best judges, has proved the most interesting Association match of this season, namely the "Foreigners versus Parisians" was played yesterday at Becanles-Bruyères, before a crowd which, considering the claims of Shrove Tuesday, cannot be considered less than phenomenal. Over six hundred persons passed the gates, and the financial results, which will be handed over to the Breton Fishers' Relief Fund, were eminently satisfactory. The result, which was in favor of the Foreigners, by four goals to one, hardly surprised the connoisseurs of the game, who mustered in great force.

The match opened with a forced attack on the Parisians' end by the Foreigners, who were playing with the wind, displaying excellent combination, which contrasted strongly with the woolly lack of cohesion among the beaten team. The latter, however, lacked for nothing in the way of pluck and dash, and Gorse all but got through before the call of half-time, during which Turner and Probert scored respectively, two goals and one, for the aliens.

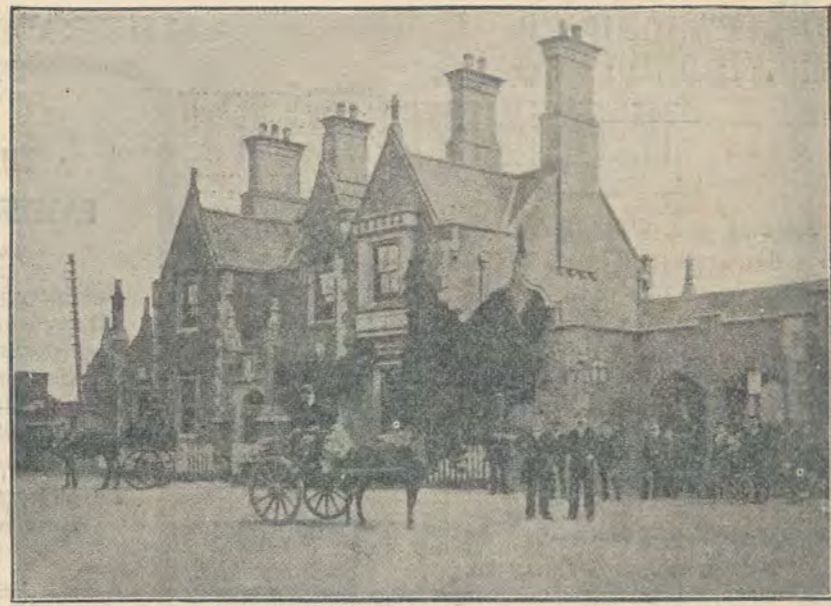
With the wind in their favor the Parisians took heart of grace, and gave the opposition a little less breathing time in the second half, assailing the foreigners' end with a pertinacity and skill which only the admirable defence of T.K. in the alien goal was equal to withstand. At last their opening was given them in an excellent dribble by Verlet, who passed to Peltier and Sarnier, the latter getting in a shot which was warmly applauded all round.

Subsequent play showed the Parisians in excellent defensive form, which failed, however, to prevent Matthey getting in a hot shot which beat Beau in goal.

Call of time left the Foreigners winners by four goals to one.—Velo.

COUNT BALLESTREM ILL.

BERLIN, Tuesday.—The President of the Reichstag, Count Ballestrem, is rather seriously ill, and has been ordered absolute rest.—Figaro.

From the "Illustrated London News." RAILWAY STATION AT CARLOW. The Most Southern Point on the Proposed Route in Ireland.

QUEER TESTIMONY IN DIVORCE COURT.

Mrs. Frances Nias' Evidence in the Gordon Case Amazes Judge and Counsel.

APPLICANT ENTERS THE BOX.

And Declares She Had No Idea Former Husband Would Claim Guardianship of Child.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Wednesday.—Another remarkable chapter in the life and history of Lady Granville Gordon was contributed in the Divorce Court yesterday, when Sir Francis Jeune resumed the hearing of her application for the custody of her four-year-old daughter.

Lady Granville Gordon said that when she left Mr. Eric Gordon and went abroad with the child, who was christened Cicely (after the poem by Bret Harte), she had no idea he would claim possession of the infant. From what he said she thought he never would. In fact, she wrote him a letter on July 17, 1902, in which she said: "Do not keep me out of the country and prevent me marrying Granville. You don't know what trouble you are causing me. I swear the baby is Granville's child. If she is not may I die to-morrow. For God's sake have a little mercy on me. Before you ruin two miserable lives, think awhile. I swear she was not your child. It was impossible."

Visited Mrs. Gordon.

Mrs. Frances Nias, who was next examined, declared a month before the birth of the baby in April, 1899, she visited the then Mrs. Gordon, who is an old friend of hers.

When she went she did not believe the rumors she had heard of the relations between her friend and Lord Granville Gordon; but as soon as she entered the house she saw the state of affairs.

Lord Granville Gordon used to dine there nearly every evening with her and Mr. Gordon. Mr. Gordon would then go out for the evening. She would sit in the drawing-room and Lord Granville Gordon would go upstairs and sit with Mrs. Gordon. She believed Lord Granville to be the father of the child, and told her husband that one could easily see the state of affairs, and that Mr. Gordon knew it perfectly well and did not mind.

"Were you on friendly terms with Mr. Eric Gordon?" pursued Mr. Duke.—"Yes, fairly friendly."

"Did the knowledge about Lord Granville come to you with dissatisfaction?"—"Certainly."

Thought It Was.

"Why did you not say to Mr. Gordon that at any rate decency must be observed in the house?"

"Because I thought it was."

At this utterance both Sir Francis Jeune and Mr. Duke cried in utter amazement: "What?" and Mr. Duke fell back to his seat with the remark: "I will ask no more."

Wearing a slightly archaic suit of clothes, Lord Granville Gordon, who is aged forty-seven, then stepped into the witness-box and told how he ran away with Mr. Eric Gordon's wife.

The case was adjourned.

The "London Gazette" last night contained an announcement to the effect that the presentation to Queen Victoria at the Drawing-Room held on March 13, 1891, of Mrs. Eric Gordon (now Lady Granville Gordon) had been cancelled.—Daily Mail.

PRINCESS DIEMIL TOUSSOUN.

Received Reproaches from Constantinople Because She Did Not Observe Mussulman Women's Customs.

VIENNA, Tuesday.—The "Neues Wiener Tagblatt" says that until last year Prince and Princess Diemil Toussoun occupied a large flat in Vienna, where they received a great deal. They left this residence to live at an hotel.

Princess Diemil Toussoun later went to Paris for a few days to visit some relatives. She returned to Vienna, and left in December for Cairo. Her husband wished to follow her, but was detained in Vienna by the arrival of Count Lamassol.

The princess often received reproaches from Constantinople, because she lived in European style, instead of observing the customs of Mussulman women.—Temps.

EARTHQUAKES IN LADRONES.

SAN FRANCISCO, Monday.—The following telegram from Honolulu has been received here: "Mr. Schroder, Governor of Guam, in the Ladrones Archipelago, is here on his way home. He reports severe and prolonged series of earthquakes, accompanied by loud rumblings, which have raised the level of the island by six inches.—Reuter.

PRINCESS LOUISE VISITS BROTHER.

Takes Advantage of Beautiful Weather and Goes to Montreux with Her Maid.

HAS QUITE RECOVERED HEALTH.

Leaving La Môtairie This Week—Herr Leopold Woelfling to Join the United States Navy.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

GENEVA, Monday.—There is absolutely no foundation for the rumors at present appearing in the German press concerning Princess Louise. All news is completely withheld by the parties concerned in the affair, and the "news" appearing in various papers is only conjecture.

The story of the visit of Me. Lachenal to Dresden and his reception by the Crown Prince is entirely false. Me. Lachenal has not left Geneva for the last three months.

To-day the Princess (with her maid), taking advantage of the beautiful weather, visited her brother at Montreux, and was much cheered by meeting him. She continually thinks about her children and is often depressed.

She has, however, completely recovered her health, and will leave La Môtairie this week, most probably for the south of France. It is said here that she will finally settle in England, in company with M. Giron, but there are no means to verify this report.

Books on the romantic affair are beginning to appear in this city and are greatly in demand.

Diplomatist's Misadventure.

A Saxon diplomatist, sent on a special mission to Princess Louise, had rather an unpleasant experience in the train when coming to Geneva.

While midway between Lausanne and Geneva he was examining the contents of his notebook in front of an open window when a sudden gust of wind blew the notebook on to the rails, while a large number of bank notes were scattered over the permanent way and the hedge, many falling at the feet of an astonished signalman.

The diplomatist pulled the communication cord, and the train was brought to a standstill. Explanations followed, and the guard and some passengers helped the diplomatist to collect the notes. Before the train started the signalman was presented with a 100-mark note by the diplomatist, who arrived here without any further adventures.

Offers for M. Giron.

When I last saw M. Giron, he laughingly showed me a large packet of letters containing various extravagant offers from all sorts and conditions of men and women who were willing to make his fortune—and incidentally theirs.

Here are some of them: To recite at a London music-hall, at an enormous salary; to tour in the United States with the princess; to patronize various business enterprises; to go up in a balloon.

The princess and himself, he assured me, passed many pleasant hours reading these offers, which arrived by every post from all parts of the world.

An old peasant woman arrived at Geneva a week after the princess, and asked at the Hotel d'Angleterre for "her Louise."

"I want to see her," she said, "just to ask her whether she is happy." On being informed that her request could not possibly be granted, she went away saying, "I don't believe she is here, and I shall tell my people that."

While at the Hotel Suisse, waiting for an answer from her husband to her request to see her sick child, the princess met Mme. Darwin, the wife of the proprietor of the hotel, returning from a walk with her baby. The princess took the child up in her arms and smothered it with kisses. Then, wishing to hide her tears, she hastily returned to the baby to its mother and rushed upstairs.

In many little ways and on many other occasions the princess showed her love for children.

HERR LEOPOLD WOELFLING.

Said to Intend Joining United States Navy.

VIENNA, Tuesday.—It is reported from Salzburg that Herr Leopold Woelfling has informed his relatives that he intends to take service in the United States navy. His financial position is said to be very precarious.—Frauiss.

SPECTACULAR METEOR.

ST. PETERSBURG, Friday.—A very considerable meteor was observed here on Wednesday evening at 6.13. It was in the nineteenth degree, south-west horizon. It appeared at first as a falling star, pale yellow. After a while violet detachments began to appear, forming a tail like that seen in comets. It was seen for twelve seconds.

FINANCIAL AND COMMERCIAL NEWS.

Wall Street Fairly Active, but the Dealings Mostly Professional and Prices Lower on Balance.

THE PARIS BOURSE STEADY.

Capel Court Dull, with a Recovery in Consols and a General Advance in British Railways.

[Readers are informed that upon the receipt of a request for the quotation of any officially listed or regularly quoted security not contained in the following list, and accompanied by a Post Office order, mandating, or other equivalent, for 7fr. 50c., their request will be published in the European Edition of the following day.)

NEW YORK, Tuesday.—The Stock Exchange reopened to-day with a moderately active session, the aggregate transactions being about 581,000 shares. Of these 130,000 were Washab Preferred and 52,000 Amalgamateds, Unions following with 30,000.

The market was very irregular, and trading again chiefly in the hands of professional operators. The opening was weak and lower; afterwards the market rallied under powerful support, ostensibly based on the removal of fears of early gold exports. This, however, was partly due to a firmer market for time money, which is now quoted at 4 1/2 to 5 per cent.

Special features were Amalgamateds, which were manipulated up to 7 1/2 on a firmer metal market. The session ended firm, although a majority of stocks showed losses on balance.

The money market was active, with harder rates. Loans over night were placed at 2 1/2 to 3 per cent, the bulk of the business being done at 3 per cent. Silver closed at 48 1/2 bid and copper from 13 to 13 1/2 cents.

The final bids were:—

Table with columns: To-day Last Pr., United States Four per Cent., United States New Four per Cent., Atchison, Atchison Preferred, Atchison New 4, Atchison Adjustment, Baltimore and Ohio, Baltimore and Ohio Preferred, Baltimore and Ohio 4, Brooklyn Rapid Transit, Canada Southern, Canadian Pacific, Central New Jersey, Chesapeake and Ohio, Chesapeake and Ohio 4 1/2, Chicago and Alton, Chicago and Alton Preferred, Chicago, Burlington and Quincy Joint 4, Chicago Great Western, Chicago Great Western Preferred, Chicago Great Western Deb, Chicago, Ind. and Louisville, Chicago, Ind. and Louisville Pref., Chicago, Mil. and St. Paul, Chicago, Mil. and St. Paul Pref., Chicago and North Western, Chicago Terminal Pref., Cleveland, Cin. C. and St. Louis, Colorado Southern, Colorado Southern 2nd Pref., Colorado Southern 3rd, Delaware and Hudson, Delaware and Hudson Pref., Denver and Rio Grande, Denver and Rio Grande 4 p.c. Consol., Erie 2nd Pref., Erie 1st Pref., Erie Gen. Lien 4s, Erie Prior Lien 4s, Erie Prior Lien 5s, Illinois Central, Illinois Central 2nd Pref., Kansas City Southern, Kansas City Southern 3 p.c., Kansas City Southern Preferred, Lake Erie and Western, Louisville and Nashville, Louisville and Nashville United 4s, Metropolitan Street Railway, Mexican Central, Mexican Central 2nd Pref., Missouri, Kansas and Pacific Co., Missouri, Kansas and Texas Pref., Missouri, Kansas and Texas 2nd Pref., Missouri Pacific, National R.R. of Mexico Common, National R.R. of Mexico Pref., New York Central and H. River, New York Central and Western, Norfolk and Western, Norfolk and Western Preferred, Norfolk and Western Consol. 4s, Northern Pacific, Northern Pacific Gen. Lien, Northern Pacific Prior Lien 4s, Pennsylvania, Reading 2d Pref., Reading 1st Pref., Reading Gen. 4s, Rock Island Preferred, St. Louis and S. P., St. Louis and S. P. 2nd Pref., St. Louis and S. E. 1st Pref., St. Louis and South Western, St. Louis and South Western 1st 4s, Southern Railway, Southern Railway Preferred, Southern Railway 1st S. p.c., Southern Railway 2nd S. p.c., Texas and Pacific, Union Pacific, Union Pacific Preferred, Union Pacific Conv. 4 p.c., Washab, Washab Preferred, Washab Debenture B, Amalgamated Copper, American Cotton Oil, American Locomotive, American Sugar Refining, American Telephone, American Copper, Calumet and Hecla, Colorado Fuel and Iron, Consolidated Gas, New York City, Continental Tobacco Preferred, General Electric, National Biscuit, North American Co., Pacific Mail, People's Gas, Smelting and Refining, Smelting and Refining Preferred, Standard Oil Company, Tennessee Coal and Iron, U.S. Steel Corporation, U.S. Steel Corporation Preferred, U.S. Rubber Preferred, Western Union, Lehigh Valley (Philadelphia), Ex. div.

MONEY AND EXCHANGE.

Call money, last loan 2 1/2 to 2 3/4. Exchange on London, sight 4.87 1/2 to 4.87 3/4. Exchange, Cable Transfers 4.83 1/2 to 4.83 3/4. Exchange, 60 days 4.83 to 4.83 1/4. Exchange, Berlin, short sight 5.95 to 5.95 1/2. Exchange, Paris, short sight 5.18 1/2 to 5.18 3/4.

GRAIN, COTTON AND COFFEE—CLOSING.

Grain prices for future delivery in New York were:— To-day Last Pr. To-day Last Pr. May wheat 77 1/2 to 77 3/4. July wheat 72 1/2 to 72 3/4. May corn 45 1/2 to 45 3/4. July corn 44 1/2 to 44 3/4. Cotton bids for future delivery in New York were:— To-day Last Pr. To-day Last Pr. Feb. 10.15 to 10.15. Aug. 9.61 to 9.61. Mar. 9.84 to 9.85. Sept. 9.30 to 9.30. Apr. 9.84 to 9.85. Oct. 8.74 to 8.74.

Table with columns: May, June, July, Aug., Feb., Mar., Apr., May, June, July, Aug. and values for various commodities.

STOCKS IN MONTREAL.

(BY COMMERCIAL CABLE & THE HERALD.) MONTREAL, Tuesday.—The following are the prices of stocks sold here:— To-day Last Pr. Street Railway 275 273. Bank of Montreal 250 250. Commercial Cable (no sales) 154bid 150. Commercial Cable Debentures 100 100.

CAPEL COURT.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.] LONDON, Wednesday.—The Stock Exchange was largely occupied with the carrying-over yesterday, and fresh dealings were again restricted. On the whole, however, the tendency decidedly improved.

The fall in Consols was not only checked, but there was distinct recovery. British railways were firmer, and an all-round recovery occurred, especially in the stocks of the Southern and heavy lines.

The mine markets were inactive, and showed few changes of interest. Kafirs were mostly lower, but Rio Tinto shares were bought.

The closing prices were:—

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various stocks and bonds.

BRITISH RAILS.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various British Railways.

MINES (SOUTH AFRICAN).

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various South African mines.

WEST AFRICANS.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various West African stocks.

AUSTRALIANS.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various Australian stocks.

COPPER.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various copper stocks.

MISCELLANEOUS.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various miscellaneous stocks.

PLACE DE LA BOURSE.

Business on the Bourse yesterday was very quiet, but the tone of all the markets was firm, and foreign Government securities closed better.

Copper mines again improved. South African mines were quiet, but firm.

The closing prices of bonds and stocks on the active list were:—

Table with columns: Tuesday, Monday, and values for various bonds and stocks.

STOCKS.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various stocks.

CORRECTED EXCHANGE RATES.

Table with columns: Bid, Asked, Closing Monday, and values for various exchange rates.

SHIRE HORSE SHOW PROVES A TRIUMPH.

For the Science of Breeding Heavy Stock, Messrs. Forshaw Again Carrying Off Many Rosettes.

HIS MAJESTY ATTENDS TO-DAY.

When Awards for Championships Will Be Announced—Prospects of "Stroxtion Tom."

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Wednesday.—The Shire Horse Society is to be congratulated on the all-round excellence of their twenty-fourth annual show, which commenced at the Agricultural Hall, Islington, yesterday. The exhibits do not come up to the record number of last year, it is true, but the present catalogue shows that more entries have been made than was ever the case before and, more important still, the class is distinctly of the highest.

Crowded as the hall was yesterday, even a larger attendance is expected to-day, when the King has signified his intention of visiting the show to witness the judging for the championship awards. With a total of 680 exhibits to go through, the judges, Messrs. Grimes, Nix and Richardson, had a heavy task before them yesterday, and started on their labors as early as 8.30 a.m.

The first class taken was for yearling stallions in which Sir P. A. Muntz's bay son of Dunsmore, Jameson, carried off the red rosette; the second prize was awarded to another son of the same sire, in Mr. H. W. Blommt's brown Extra Special; the third went to Mr. James Eadie's bay Barrow Topman.

Lord Rothschild's Giron Chamber was best of the stallions foaled in 1901; the second and third rosettes went to Markenton Ransom and Severn Bradford, respectively. The same owner also won the highest honors in Class III. for stallions foaled in 1900, with Birdsal Menestral, a grand bay bred by Lord Miquon; in the latter class, Mr. Greenwell's Marden Prince and Sir P. A. Muntz's Unberslade Victor were the best of the others, in the order named.

Messrs. Forshaw in Form.

A feature of the judging in other classes was the success attained by the representatives of Messrs. J. Forshaw and Sons, which captured all the remaining four first prizes. The red rosette of the fourth class, for stallions foaled in 1899, was carried off by Lord Mayor II., the exhibits from last year, Boro Conqueror II. and Redynch Victor, having to be content with the third and fifth places, respectively.

The fifth class produced even a closer confirmation of the correctness of last year's judging, for first and second; then Capstone Harold and Waresley Triumph again held the same places for Messrs. Forshaw and Captain Duncombe. The judges took a long time to decide the merits of Class VI. and all three had to be called in to inspect the animals before Messrs. Forshaw's Fleuboro Minor was given the first place over Mr. Stubbs's Blaisdon Conqueror, who had been the best of his year in 1902. Delamere Surprise, on the contrary, rose from fifth to fourth.

In the seventh class, for stallions of any height, foaled before 1894, Messrs. Forshaw's Stroxtion Tom had an easy task in winning again, and looks very much as if he would repeat last year's performance. This morning fillies and mares are to be judged, and in the afternoon the champion awards will, as stated above, be made, and then, if time allows, a parade of all the horses will take place.

On Thursday an auction sale of fillies will occupy the morning, and in the afternoon of that day the annual general meeting of the Shire Horse Society will be held, with the president, Lord Llangatock, in the chair. Friday, the closing day, will be devoted to the sale of stallions and mares.

FASHIONS IN DOGS.

[From the "Sporting and Dramatic News."] Fashion in dogs is one of those freaks of public taste which is as difficult to explain as the varying fashions in women's hats.

Foreign dogs have for several years past supplanted all the old English breeds in popularity, and the one-time prime favorite fox-terrier is now relegated to a back seat.

Bob-tailed sheepdogs and collies still enjoy a fair share of favor among the large breeds, but their market values are small by comparison with Russian borzoi, German boarhounds, Chinese chows and French poodles.

SALES OF HORSES AND DOGS.

Ash Wednesday is not exactly the day upon which the owner of a good horse would offer him to the highest bidder, and thus it is that at Cheri's auction mart in the rue de Poitou this afternoon there will not be a single animal brought to the hammer which could be recommended to HERALD readers.

Dogs are to be the feature of the sale and, in leashes, fifteen deer and boar hounds (there being three animals in Lot 5) coming from the Louisville (Mourthe-et-Moselle) Hunt will be disposed of.

These will be followed by six pure-bred and good-looking fox-terriers, of the bigger race, who are sent up by M. Pauwels, whose kennels are at Grandjeu, in the department of the Seine-et-Oise, and who is famous for his breed. His reason for selling is that he has too many, the nineteen remaining being sufficient for him at this period of the year.

On Wednesday next, horses will again come to the fore, and the catalogue will include handsome pairs belonging to Prince de Chimay and Vicomte d'Als and a remarkable lot of seven hacks and harness specialties owned by Comte de Bern.

At the Tattersall Français this morning and afternoon, a number of good carriage and saddle horses will be on view. These will be fully described in to-morrow's HERALD.

NEW TAXES PROPOSED.

To meet the deficit of 30,000,000fr. left in the budget by the recent votes of the Chamber of Deputies, M. Rouvier, Minister of Finance, proposes a manufacturing tax on composite spirits and one on raw mineral oils.—Temps.

N.W.

L.D.

80

LONDON, 2s.; DEPARTMENTS, 20c.

BULGARIA BEARS RESPONSIBILITY.

20 Mars 1903

A Correspondent Calls Attention to Her Protecting Attitude Towards Macedonian Revolutionists.

HER OFFICERS HEAD AGITATORS

Who Are Not Merely Perturbators, but Often Criminals as Well—Government Exercises No Restraint.

AU REDACTEUR DU HERALD :

La tactique adoptée depuis peu par le gouvernement de Sofia consiste à soutenir : 1o Qu'il a rempli tout son devoir en dissolvant les Comités; 2o Que par cette mesure il a compromis sa popularité et que le prince Ferdinand a risqué son trône et même sa vie; 3o Qu'aucune responsabilité ne saurait désormais leur incomber pour les menées et les actes des agitateurs dans les vilayets voisins; 4o Que ces circonstances constituent des titres à la sympathie de l'Europe et justifient en quelque sorte la Bulgarie à réclamer des réformes en Turquie.

Dès le 23 février 1901, M. Zinovieff disait à son collègue d'Angleterre que "M. Gueshoff l'ayant prié de faire des représentations à la Porte au sujet du combat de Ghevgheli, il lui fit observer que les Turcs avaient simplement usé du droit de légitime défense." M. Zinovieff ajouta que "Les Comités révolutionnaires bulgares étaient principalement responsables du désordre et des crimes en Macédoine; que les soi-disant agents commerciaux bulgares, nommés par leur gouvernement, étaient en réalité des agents révolutionnaires, dont l'occupation consistait à se joindre aux Comités révolutionnaires, à les mettre en communication avec ceux de Bulgarie, à les aider à se procurer des armes et généralement à organiser un mouvement insurrectionnel."

M. Gueshoff ayant répondu que ces critiques ne pouvaient pas s'adresser, avec justice, à la politique "du gouvernement bulgare actuel," il admettait implicitement qu'elles avaient été méritées par les gouvernements précédents. Toujours est-il que M. Zinovieff répliqua que les désordres de la Macédoine étaient "les conséquences naturelles de la politique de la Bulgarie depuis plusieurs années et qu'elle doit en porter la responsabilité."

Si tant d'autres preuves de la culpabilité bulgare n'eussent pas existé, le témoignage seul de M. Zinovieff eût été décisif. De 1901 à 1903, et malgré les assurances données à M. Zinovieff lui-même, on continua à laisser toute liberté aux Comités. En effet, le "Temps" du 11 février dernier rapportait qu'"à Sofia même les comités travaillaient aux préparatifs d'une insurrection. On organise des cadres, on fabrique armes, munitions, équipements. On a lancé un emprunt. Brochures et journaux excitent, exaltent le sentiment national des Macédoniens. On menace les hésitants. Enfin, quelques bandes sont en Macédoine."

De son côté, M. Daneff a avoué l'autre jour que "le général Paprikof favorisait trop les Macédoniens dans l'armée et ne surveillait pas assez les dépôts d'armes; allusion aux récents vols de fusils commis, assure-t-on, à l'instigation des Comités." Finalement les Comités furent dissous, à la suite surtout d'une lettre, non publiée, de la Chancellerie russe au prince Ferdinand.

Le 18 février, M. Bourgarel écrivait de Sofia à M. Delcassé: "Ces événements ne paraissent pas avoir causé ici une impression aussi vive qu'on aurait pu le craindre. Un meeting de protestation qui s'est tenu dimanche en plein air n'avait attiré qu'une foule indifférente et n'a soulevé aucun incident."

Le 20, on télégraphiait de Sofia à l'Agence Reuter: "Les mesures prises contre les Comités n'ont produit aucun mécontentement visible dans le pays."

Mais, si les alarmes plus feintes que sincères manifestées au sujet des conséquences de ces mesures ne furent guère justifiées par l'événement, le gouvernement bulgare fit encore preuve d'incorrection et aggrava sa responsabilité en favorisant de nouveau les agitateurs. Ainsi, le "Temps" du 6 mars était informé que "Boris Sarafoff, qu'on a bel et bien laissé échapper de Bulgarie, fait les plus grands efforts pour décider l'organisation intérieure à proclamer au printemps l'insurrection générale." Bientôt après, Mihailowski fut relâché, celui-là même qui adressa des reproches publics aux gouvernements français et russe et à l'empereur Guillaume et qui déclara qu'en Bulgarie gouvernement et opposition étaient composés de "crétins."

Alors que l'attitude de la Grèce, de la Roumanie, de la Serbie a été correcte dans la crise actuelle, la conduite de la Bulgarie a été intolérable. Plusieurs de ses officiers supérieurs, Zontcheff, Yancoff, Davidoff, Sarafoff, Stanitcheff, Nicoloff se mettent ouvertement à la tête de bandes non seulement de perturbateurs, mais souvent aussi de criminels. Je me réfère à ce propos à plusieurs rapports consulaires déjà publiés, et plus récemment au HERALD des 24 février et 9 mars; au "Temps" des 24 et 25 février, 12, 13 et 16 mars; au "Times" des 24 février, 4 et 16 mars; au "Matin" des 21 février, 13 et 15 mars 1903. Le "Blue Book" a d'ailleurs rendu public le règlement bulgare de l'insurrection, qui préconise l'assassinat politique et prétend même le légaliser. Il est vraiment inouï, après tout cela, qu'il se trouve encore quelques personnes, naturellement fort rares, cherchant à rendre intéressants les auteurs et instigateurs de pratiques atroces. Il est également inouï que le gouvernement bulgare persiste à dénoncer la condition des populations ottomanes, tandis que la condition de la Bulgarie est lamentable—et ce'a sans que l'Europe le rappelle au respect des conventions les plus élémentaires. On ne lui demande même pas pourquoi il n'a pas rayés des cadres de l'armée, il ne les a pas privés des droits à la retraite, il ne les a pas traduits devant des conseils de guerre, des officiers qui méconnaissent à ce point leurs devoirs.

Ainsi, d'un côté, les Comités et la Bulgarie qui recherchent des bouleversements, de l'autre, le gouvernement ottoman et l'Europe qui tiennent à préserver la paix.

X.

Paris, le 17 mars 1903.

COURT AND

LONDON.

Social Depression in London Not Likely to Be Removed Before Easter.

RUMORS ABOUT ROYAL VISITS.

Prince and Princess of Wales Not Likely to Visit India or America at Present.

[BY THE HERALD'S SPECIAL WIRE.]

LONDON, Friday.—Boisterous weather still continues in London. Yesterday could not be called a pleasant day. There is nothing going on and I do not think there will be anything till after Easter, for people seem content to sit in their houses and do nothing. Even the restaurants seemed deserted yesterday and there were not so many people about.

There is no doubt that considerable anxiety exists in political circles as to the future. The two recent elections have caused dismay in Conservative circles, and I know more than one Member of Parliament who thinks it will end in a General Election. If this should be the case, good-bye to any season this year, for directly such a thing looms in the distance, all the Parliamentary men repair to their constituencies to work them up, as they say.

Such a thing has happened before now, just at the beginning of the season, with the result that nothing of importance took place all the summer months.

Parliamentary honors entail very heavy expenses, and those who think they may be called upon to face such expenditure will not be in a hurry to incur others in the way of entertaining or in connection with a London house.

Causes of Depression.

I believe this accounts for a good deal of what I may call social depression, which is increasing every day.

There is no doubt as to the absolute unrest and uncertainty of political life at present, and there is little question as to which way the tide is turning, and until things are settled decisively one way or the other I am afraid the present depression will continue.

I do not mean this to be a political disquisition, but merely wish to point out how politics affect the social world.

The subject, too, of the next Governor-General of India keeps cropping up, and all sorts of people are mentioned. As I was the first to state some months ago, it is believed Mr. Brodrick would very much like to go there, but I should not be surprised if Lord Stanley, the future Lord Derby, turned out to be Lord Curzon's successor. India would be a very good opportunity for enlarging his sphere of action. He is the son of a very rich man; in fact, Lord Derby is one of the richest men in England. I believe he allows his son about £10,000 a year now, and would be willing to increase the amount should his son and heir be placed in such an enviable position.

Every now and then paragraphs appear in the papers stating that this or that Royalty is about to start on some journey or other, and as for the Prince and Princess of Wales, ever since they made the tour of the colonies they have been despatched either to America or to India every month, and the question of their starting for India in the autumn has again cropped up.

No Desire to Travel.

Both the Prince and the Princess were more than tired with their journey on the Ophir, and an extensive tour throughout India would be equally fatiguing, and added to this, the Princess of Wales is not at all anxious to leave her young children for such a long time.

That they will make a journey to their future possessions in the East is of course certain, but those people who are likely to know say it is not probable for two or three years.

It is not so very long since it was suggested that the Prince and Princess of Wales should visit America. There was never the slightest probability of such a thing taking place then, and though some day such a visit may be made, it is certainly in the far distance.

There are likely to be many alterations, I am told, at future dances at Buckingham Palace. The one which took place on the King and Queen's wedding day was, it is true, a very informal one, and their Majesties received their guests like ordinary hosts and hostesses. But they were not at all prepared for the guests leaving at their own sweet will. About half-past twelve there were not more than sixty people remaining, much, I am told, to their Majesties' surprise and annoyance.

Unsatisfactory Arrangements.

I have since heard, too, that the supper arrangements, or rather, I should say, the seating arrangements for supper, were not quite satisfactory. Mr. St. John Brodrick was omitted from those specially invited when the Royalties supped, greatly, I am told, to his annoyance and indignation. This was in all probability an oversight, but Cabinet Ministers are not inclined to overlook such things.

The King's visit to Newmarket on Wednesday was a very quiet affair, nobody excepting His Majesty's entourage knowing anything about it.

His trainer, Mr. Richard Marsh, has a most wonderful house at Newmarket, most sumptuously furnished, with electric light laid on, and all the luxury and comfort of a country gentleman's home. Mr. Marsh is himself a very charming and popular man, and quite an extraordinarily clever trainer. All the horses under his charge wear bright crimson cloths, and it is quite easy to distinguish them by their brilliant coloring.

A Brilliant Function.

The Oxford and Cambridge point-to-point steeplechase meeting, which took place on Wednesday, was quite a brilliant little function, I am told. Mr. and Mrs. Leo Rothschild, who had a big party stopping with them at Ascott, brought them all over to the course, which Lord Orkney had selected near Leighton Buzzard, on Lord Rosebery's property.

The going was very heavy after the rains, but the fences were rather easy, and, on the whole, the racing decidedly good.

BARGAIN DAY FOR GLOVES.

Every Friday, special bargain sale of Perrin's famous gloves, 45 ave. de l'Opéra.

—(Communicated).

de l'humanité. Ainsi, l'on répand autour de soi une sorte de sécurité à la fois rassurante et trompeuse. C'est pourquoi, dans les familles, la mort du bon grand-père, de l'aïeul respecté et chéri, de l'« ancien », doux à l'enfance et indulgent à la jeunesse, est toujours un si douloureux déchirement.

Depuis longtemps déjà, M. Legouvé, par le droit d'aïeul qu'il exerçait sans peine et sans tyrannie sur ses contemporains, avait pu étendre son influence de doyen et d'aïeul au-delà du cercle intime où se concentraient ses plus chères affections, où il se sentait revivre dans ses petits-enfants, et dont il était lui-même la parure et le légitime orgueil. Aux yeux des hommes d'âge moyen — et à plus forte raison pour les générations récentes — la première partie de sa carrière reculait, pour ainsi dire, dans les profondeurs des siècles derniers. Il était né sous le premier empire, l'année de la bataille d'Iéna! Son père avait débuté dans les lettres avant la Révolution et avait eu des démêlés avec le critique La Harpe! Lui-même avait remplacé, à l'Académie, le bon M. Ancelot! Bien que ses comédies fines et émues, *Adrienne Lecouvreur*, *Bataille de dames* n'eussent point vieilli et fussent toujours inscrites, avec honneur, au répertoire de la Comédie-Française, l'auteur dramatique avait cédé peu à peu le pas, dans la personne de M. Ernest Legouvé, à un conférencier très écouté, à un professeur exquis, à un narrateur disert et instructif, que l'opinion avait admis à l'unanimité, par un accord tacite, au « conseil des anciens » de la troisième République. Bien qu'il n'eût jamais exercé de mandat législatif et qu'il se fût dérobé, avec une excessive modestie, aux avances du Sénat, le grand organisateur de l'éducation démocratique, Jules Ferry, l'associa de très près à l'œuvre scolaire du régime nouveau. Jules Ferry avait discerné, chez cet honnête homme de théâtre qui n'a jamais écrit une ligne dont il eût à rougir devant ses enfants, un homme d'enseignement, un éducateur accompli.

Par une mesure hardie autant que judicieuse, il lui confia la direction des études à l'École normale supérieure de Sèvres. M. Legouvé qui, trente-trois ans auparavant, avait été autorisé à faire un cours libre, au Collège de France, sur l'*Histoire morale des femmes*, fut, pour les jeunes filles de Sèvres, un directeur d'études et de conscience dont le souvenir ne s'est pas effacé. Il a raconté, de la façon la plus touchante, sa collaboration à l'œuvre de Sèvres, dans un livre intitulé : *Dernier travail, derniers souvenirs*.

Ce ne fut pourtant pas le dernier travail de ce bon travailleur, dont la plume a couru tranquillement sur le papier pendant trois quarts de siècle sans jamais égratigner personne. Ces jours-ci, après cet anniversaire du 15 février, où son entrée dans sa quatre-vingt-dix-septième année lui avait valu tant de marques de la sympathie, nous l'avions sollicité d'exprimer ici même, en tête de son article sur La Fontaine, les sentiments que lui avait inspirés cette manifestation. Nous avions compté sans sa modestie. Il nous empêcha même, très énergiquement, d'insérer quelques lignes que nous avions préparées en son honneur. Ni la diplomatie de M. Mézières, ni l'intervention directe du secrétaire de la rédaction ne le firent démorde de son dessein. Il voulut que son article parût sans appareil, comme la simple prose d'un débutant. Et il écrivit au secrétaire de la rédaction du *Temps* le billet suivant, qui le peint tout entier :

4 mars 1903.
14, rue Saint-Marc.

Mon cher monsieur Schiller,

Je vous remercie bien de votre aimable pensée. Mais vos quelques lignes me laissent dans le même sentiment que devant Mézières. Toute intervention personnelle de ma part, me causerait une répugnance invincible, et je crois qu'elle choquerait le public. Je vous retourne donc vos quelques lignes sans bon à tirer. Laissez mon article faire son affaire tout seul. En revanche, je suis bien heureux de vous dire

diplomatique d'améliorer le sort des chrétiens de Turquie, la conséquence n'a pas été des réformes, mais des massacres. L'exemple des Arméniens est encore tout frais dans nos mémoires. Pour nous, nous ne pouvons espérer un commencement d'existence supportable dans notre patrie que lorsque nous y verrons quelques régiments de troupes européennes.

Suivant Sarafof, la question macédonienne n'est pas une question nationale, mais une question « culturelle », et les Macédoniens seuls ont le droit de se faire entendre et de faire triompher leur cause. Sarafof termine sa lettre en déclarant que les Macédoniens ne demandent pas d'autres réformes que celles garanties par le traité de Berlin.

La Turquie, conclut-il, ne nous les accordera pas sans une intervention armée de l'Europe. C'est pourquoi nous nous préparons à nous défendre, et si nous restons en vie dans ce combat inégal, ce n'est qu'entre les mains de soldats européens que nous déposerons nos armes.

Chambre des lords. — L'attitude de l'Angleterre

Hier, à la Chambre des lords, lord Newton a parlé sur les correspondances diplomatiques (Livre bleu) que le gouvernement a publiées dernièrement sur la Macédoine. Il rend responsable non pas le gouvernement turc, mais les comités révolutionnaires bulgares de l'état lamentable des choses dans ce pays. Le gouvernement bulgare, selon lui, n'a pas pris les mesures nécessaires pour mettre fin aux excès des comités révolutionnaires, et, sans être turcophile, il est d'avis que le gouvernement turc a été en butte à une provocation intolérable.

L'évêque de Hereford a demandé à son tour si rien ne peut être fait pour améliorer cette situation d'un pays voisin de la Grèce classique. D'après lui, la Porte seule est coupable.

Le marquis de Lansdowne, ministre des affaires étrangères, a répondu :

Il y a des musulmans qui souffrent autant de l'état de choses en Macédoine que quelques-uns des habitants chrétiens de ces régions. En ce qui concerne l'accusation que le noble lord a portée contre les comités macédoniens, je suis entièrement de son avis en pensant que ces événements regrettables sont dus jusqu'à un certain degré à l'activité funeste des comités. Mais cette activité n'aurait pas produit les résultats qui se sont produits, si le terrain propice n'avait été préparé par une mauvaise administration prolongée de la part du gouvernement turc. Il est parfaitement vrai, milords, qu'en Bulgarie il y a un grand nombre de Macédoniens. Je crois que je puis dire que la moitié environ des fonctionnaires bulgares et le tiers des officiers de l'armée bulgare sont d'origine macédonienne. Il est naturellement impossible à ces gens de regarder avec indifférence la façon déplorable dont sont gouvernés et traités ceux de leurs compatriotes qui vivent du côté turc de la frontière.

Nous sommes heureux de savoir que dernièrement le gouvernement bulgare, ayant reconnu les graves risques qui pouvaient résulter de l'action de ces comités, a pris des mesures pour décourager l'agitation qu'ils avaient fomentée.

Le noble lord sait que le gouvernement de Sa Majesté a fait faire constamment par son agent à Sofia des représentations au gouvernement bulgare à ce sujet et lui a fait comprendre son devoir de tenir en échec ces tentatives insurrectionnelles.

Au sujet des atrocités dont on a parlé, le marquis de Lansdowne croit qu'il y a eu beaucoup d'exagération, quoiqu'il admette que des crimes abominables ont été commis.

Quant aux réformes, le gouvernement anglais n'est pas d'avis que le programme austro-russe puisse être considéré comme complet ou parfait; mais ce programme a du moins le mérite de contenir des dispositions très utiles et d'avoir produit une détente dans la situation intolérable de la péninsule des Balkans.

L'attitude du gouvernement britannique vis-à-vis des réformes sera la même que celle des autres puissances signataires du traité de Berlin. Le marquis de Lansdowne termine par ces mots :

Nous suivrons de très près l'exécution du projet des réformes. Nous avons déjà donné pour instructions à nos consuls de nous signaler de temps en temps les progrès accomplis. Mais il ne nous faut pas oublier qu'il y aura beaucoup de difficultés et que les réformes, quelles qu'elles soient, restreintes ou larges, n'auront pas le résultat voulu si les populations malheureuses ne savent patienter un peu, si d'autre part la Porte n'arrive pas à une compréhension plus exacte de la gravité de la situation annoncée et si les grandes puissances ne démontrent que leur attitude dans la question est celle du désintéressement.

PRIX DE L'ABONNEMENT

PARIS, SEINE et SEINE-ET-OISE...	Trois mois, 14 fr.; Six mois, 28 fr.; Un an, 56 fr.
DÉPART ^{ts} et ALSACE-LORRAINE...	— 17 fr.; — 34 fr.; — 68 fr.
UNION POSTALE.....	— 18 fr.; — 36 fr.; — 72 fr.

LES ABONNEMENTS DATENT DES 1er ET 16 DE CHAQUE MOIS

Un numéro (départements) 20 centimes

ANNONCES : MM. LAGRANGE, CERF ET Cie, 8, place de la Bourse

Le Journal et les Régisseurs déclinent toute responsabilité quant à leur teneur

TÉLÉPHONE, 5 LIGNES :

N°s 103.07 - 103.08 - 103.09 - 119.37 - 119.40

J'estime, messieurs, que j'ai rempli un devoir absolu en préférant un ordre du jour dans lequel le mot confiance n'était pas prononcé à un ordre du jour qui ne représentait pas ma manière de voir. (Nouveaux applaudissements.)

Le général André n'a pas voulu se laisser enchaîner sous les fleurs. Et il est resté lui-même. Et il n'y a rien perdu. L'approbation unanime du Sénat ne vaut elle pas mieux qu'une confiance sans conditions?

ERNEST LEGOUVÉ

L'Académie-Française est encore en deuil. Après l'illustre savant, relativement jeune, dont elle célébrait, jeudi dernier, les funérailles, elle vient de perdre son doyen, l'homme excellent et le confrère exquis dont elle espérait bien célébrer le centenaire. M. Ernest Legouvé est mort doucement, sans souffrance, comme si la destinée eût voulu jusqu'à la fin être clémente à celui qui avait été toujours un modèle de bienveillance et de bonté.

Ce matin même, à l'heure où, pour répondre au désir de ce journal dont M. Legouvé était un des amis les plus chers, un des collaborateurs les plus aimés, j'écrivis ces lignes trop hâtives, j'allais tout justement remercier notre illustre et vieux confrère de l'envoi de son étude sur La Fontaine, son dernier labeur littéraire, dont le *Temps* avait fait un tirage à part que l'auteur envoyait hier à des amis. Et ces feuillets imprimés de la veille portent, d'une ferme écriture, une dédicace de M. Legouvé. J'allais lui dire, oui, à cette heure même, combien j'admirais, combien nous avions tous admiré cette verdeur encore juvénile apportée dans la critique par ce vieillard que l'âge semblait n'avoir point touché. C'est à lui que je voulais répéter ce que nous disions tous, qu'il avait, avec le clair bon sens du pays de France, la raison la plus saine et le goût le plus sûr, et qu'il venait de juger La Fontaine comme La Fontaine eût aimé à être jugé. Et ce remerciement à son envoi, c'est en un douloureux regret, c'est en un hommage à sa mémoire que le sort le change brusquement. La nouvelle de cette mort sera vivement ressentie dans le monde littéraire. On s'était habitué à regarder comme au-dessus des atteintes cette personnalité sympathique et souriante, cette physionomie de philosophe aimable qui passait, dans notre mêlée contemporaine, comme une sorte de juge d'un assaut littéraire, enseignant la courtoisie par l'exemple, n'admettant pas les coups contestables et apprenant aux jeunes l'art de rester jeune par la dignité, la volonté, le travail et l'amour même de la vie. Il avait eu ses deuils, il avait eu ses peines. Il avait supporté le poids des jours avec une vaillance résignée. Il savait qu'il faut aimer pour être aimé et, dans sa retraite de Seine-Port comme dans son logis familial de la rue Saint-Marc, c'était entouré d'être chers sur lesquels l'aïeul veillait avec une sollicitude charmante, qu'il regardait, dou-

première heure qui écrit un livre durable, l'*Histoire morale des femmes*, et mit ses idées en pratique, prêcha d'exemple lorsqu'il enseigna à l'École normale de Sèvres? C'est là qu'il était heureux, ouvrant au beau et au bien ces jeunes âmes. Très vieux, toujours actif, il quittait Paris avec joie pour aller faire son cours. Il aimait à parler de Corneille, de Racine, de Molière à ces enfants qui entraient dans la vie, et c'est dans les classiques, dans les ancêtres de pure race française qu'il trouvait, si je puis dire, le bréviaire moral de la vie.

Et, s'il fallait caractériser M. Legouvé, je dirais volontiers qu'il fut avant tout un moraliste, un moraliste souriant, à la Montaigne, mais un Montaigne qui eût feuilleté assez souvent Marc Aurèle. Il avait le goût du sourire, mais par dessus tout le sentiment du devoir, et c'est le « *Fais ce que dois* » qui était la règle de son existence. Fais ce que dois! Cet homme de bien fit ce qu'il dut pendant près d'un siècle, et je ne sais rien de plus touchant et de plus noble qu'une telle destinée. Il semble que tout ce siècle vécu par lui ait été vécu pour le bien. Sorte d'ancêtre apaisé et vénéré, Ernest Legouvé admirait les anciens et aimait les nouveaux. On eût dit un exemplaire spirituellement aimable et courtois de la vieille France, libérale et délicate, souriant à la nouvelle. Il lui trouvait du charme et n'était pas de ceux qui trouvent les printemps plus frileux que ceux de leur jeunesse.

Et c'est pourquoi nous l'aimions, pourquoi nous le regretterons tous, surtout ici, dans ce logis où il était si heureux de venir se rajeunir, et où l'on était si enchanté de voir apparaître son fin visage. Il n'y a pas un mois qu'il me donnait une de ses photographies le représentant — lui, presque centenaire — faisant assaut le gant à la main, plastronnant dans la salle de Rué, et au bas de cette image précieuse il écrivait : « A mon bien cher ami J. C., qui m'a tant aidé dans les assauts que j'ai eu à soutenir ! » Il n'a pas eu beaucoup d'assauts à livrer, la vie lui fut clémente et je n'ai pas eu à le soutenir : comme tous ceux qui l'ont connu, je n'ai eu qu'à l'aimer.

Il y aura de la tristesse aujourd'hui dans notre vieux lycée dont bientôt, sous la présidence de M. Legouvé, président d'honneur, nous allions célébrer le centenaire. La fête du lycée Bourbon-Bonaparte-Condorcet eût été sa fête à lui, notre doyen, doyen de l'Académie, doyen de l'Institut, doyen des auteurs dramatiques, doyen des maîtres d'armes, et toutes les générations d'anciens élèves l'eussent acclamé avec joie.

Et il y aura plus de tristesse encore parmi ceux qui l'entouraient d'une affection si touchante — et qu'il entourait lui-même de sa sollicitude — dans cette famille patriarcale que dominait le sourire de l'aïeul et qui pleure aujourd'hui autour de la vaillante femme, de l'admirable fille qui voua sa vie à son bienaimé père.

JULES CLARETIE.

Les forces turques, le gouvernement ayant envoyé en Macédoine près de 100,000 hommes; d'autre part, ils craignent le gouvernement bulgare lui-même qui, suivant certains bruits toujours persistants, aurait transigé avec la Serbie de par la volonté de la Russie au sujet d'un partage de la Macédoine, alors que l'organisation, d'accord avec le peuple et l'armée bulgares, réclame toute la Macédoine. Ils savent la Grèce d'accord avec la Turquie; enfin, ils se rendent compte qu'ils sont loin d'avoir gagné l'opinion en Europe à leur cause, et qu'en Autriche et en Russie les gouvernements tout puissants leur restent contraires.

On n'affirme cependant que certains membres de l'organisation intérieure, Boris Sarafof, par exemple, qui n'est d'ailleurs qu'un des chefs militaires et l'agent à l'étranger, poussent à se jeter malgré tout dans une insurrection générale. Et voici même des détails presque fantastiques, de source macédonienne, qui sont contrôlés par des nouvelles arrivées dans plusieurs ambassades et légations. Cette insurrection se signifierait par un massacre non seulement des musulmans mais, chose assez inattendue, de chrétiens mêmes: Grecs, Serbes, Koutzo-Valaques, Bulgares récalcitrants, sans oublier les Européens, les consuls des puissances étrangères en tête. Il y aurait aussi le projet de faire sauter à Constantinople même une grande ambassade — celle de Russie — et la Banque ottomane. Cette insurrection entraînerait naturellement une répression plus épouvantable encore des Turcs, qui atténueraient l'indignation provoquée en Europe par les actes des insurgés, et la reporterait tout entière contre leurs oppresseurs, en forçant les gouvernements, la Russie en première ligne, à prendre les armes en faveur de la Macédoine et de sa délivrance du joug ottoman. Tel est le plan à la fois monstrueux et enfantin de la fraction des « risquottout » dans l'organisation macédonienne, et ils en raisonnent avec le plus singulier mélange de sang-froid et d'égarément.

La Grèce et la Turquie

Le *Messageur d'Athènes* voit dans le rapprochement gréco-turc un facteur important du maintien de la paix dans l'Europe orientale. Il indique même les conditions dans lesquelles ce rapprochement peut devenir plus intime.

Interrogé à ce propos, le président du conseil, M. Delyannis, a répondu à peu près en ces termes :

Le programme de la politique extérieure du gouvernement hellénique a pour base principale le rapprochement entre la Grèce et la Turquie, pour combattre les propagandes contre l'hellénisme. Une alliance gréco-turque a une certaine importance diplomatique. Il y a près de neuf millions d'Hellènes tant en Grèce qu'en Turquie. Unis dans un même but aux Turcs, ils constitueraient une puissance formidable. L'Angleterre et l'Allemagne voient de bon œil le rapprochement gréco-turc, l'Angleterre surtout, qui y voit un gage de paix pour l'Orient.

Les Grecs partisans de cette politique raisonnent comme il suit :

« Nous sommes donc poussés par la fatalité vers une entente avec la Turquie. Et nous ne lui demandons, en retour de notre bienveillante attitude, qui lui a été déjà si profitable, que de ne pas contrarier l'expansion de l'hellénisme ottoman » et de respecter les droits de l'Eglise œcuménique que les « propagandes » s'efforcent d'amoindrir, pour amoindrir d'autant l'hellénisme. Car, dans notre pensée, l'Eglise de Constantinople, représentant officiel de la nationalité grecque en Turquie, est le point de mire de tous les ennemis de l'hellénisme. Ce qui se passe à Jérusalem, à Antioche et même en Macédoine, partout où cette Eglise rayonne, en est une preuve vraiment irrefragable. »

L'AUTRICHE-HONGRIE EN ALBANIE

(D'un correspondant occasionnel)

Salonique, 16 mars.

En dehors des difficultés de toutes sortes contre lesquelles la Turquie se débat pour parvenir à calmer la situation en Macédoine, ce qui la met dans le plus grand embarras c'est, incontestablement, l'obligation de faire accepter les réformes par l'Albanie. Dès la première heure, les clans réunis de cette région protestèrent en masse, et déclarèrent qu'ils ont cent mille hommes armés prêts à faire opposition aux velléités du sultan. Et ils ne ratent pas une occasion de montrer leur mécontentement, pour s'imposer aux autorités turques.

Tout dernièrement, encore, les soldats d'un bataillon de réfidés albanais, à peine entrés dans la ville de Keuprulu, où ils étaient envoyés en garnison, commencèrent à taquiner à leur façon, la population, enlevant ce qui leur convenait dans les boutiques, insultant les passants. Ils n'épargnèrent même pas les femmes turques, et s'en prirent, aussi, à l'ingénieur des chemins de fer orientaux qu'ils culbutèrent.

Installés par les autorités dans les « haus » — hôtelleries — de la ville, ils ne voulurent pas de ces demeures, et, sans autorisation aucune, prirent possession d'un grand café, propriété d'un Turc, tenu par un chrétien. Propriétaire et tenancier allèrent se plaindre à qui de droit et demandèrent que l'on priât cette gênante et encombrante clientèle d'évacuer leur local, si ostensiblement transformé en caserne. Trouvant juste cette réclamation, le chef de la gendarmerie envoya deux officiers vers le bataillon en question, pour lui communiquer l'ordre de se retirer dans les habitations mises à sa disposition par le gouvernement, et de ne pas porter atteinte à la tranquillité publique. Les mandataires n'eurent pas plus tôt commencé à parler que les Albanais, braquant sur eux leurs fusils, leur intimèrent de s'en retourner par où ils étaient venus. Ce qu'ils firent, sans insister pour qu'on leur répât. Et le chef de la gendarmerie ne revint pas à la charge, non plus.

On voit, par là, le ton que prennent ces sujets peu commodes du sultan, et comment les autorités sont obligées de se soumettre à leurs volontés pour éviter de plus graves désagréments.

Ainsi qu'on l'a souvent mentionné, l'influence des Albanais au palais impérial est certainement un des motifs de leur attitude arrogante envers le gouvernement. Cependant, le principal mobile du sentiment de leur supériorité provient surtout de la protection qu'ils trouvent en toutes circonstances en l'Autriche-Hongrie et de la confiance illimitée qu'ils ont en elle.

Cette puissance, en effet, a travaillé sans relâche, doucement et sûrement, depuis la dernière guerre russo-turque, à gagner à sa cause les chefs des différents clans, catholiques et mahométans, de l'Albanie du Nord, et elle y a réussi mieux que toute autre nation.

Protecteurs officiels des catholiques en ces pays, les représentants de l'Autriche-Hongrie ont pu largement utiliser, envers et contre tous, ce droit qui leur est conféré par les traités internationaux.

La propagande autrichienne — là est le secret de son succès — n'essaye pas de déraciner les vieilles et mauvaises mœurs des peuples sur lesquels elle veut étendre son manteau impérial et royal. Elle ne s'annonce pas comme porteuse d'idées nouvelles et de réformes qui effrayeraient ses « amis ». Elle ne parle pas aux Albanais de leur décadence morale. Elle trouve, au contraire, leur état social, leur vie et leurs us et coutumes tout à fait adaptés à leur na-

ture et à leur tempérament. Elle ne demande que l'amitié des intrépides Albanais qui ont combattu l'orthodoxie slave, au sud, comme elle a lutté contre le même ennemi du nord et de l'est. Elle leur insinue, de la sorte, que Albanais et Autrichiens ont toujours servi la même cause.

Cette manière de procéder de l'Autriche, en Albanie, est la continuation de la politique qui a eu de si bons résultats en Herzégovine et en Bosnie. C'est le même tact, la même méthode, les mêmes moyens qui étaient employés dans ces pays avant le traité de Berlin, et qui furent mis en pratique, pour la première fois, après le traité de Vienne en 1815, alors que l'Autriche eut conçu l'expansion de la domination de sa dynastie, par la conquête des subdivisions nationales dont elle était entourée.

Ce principe, dont Metternich a fait un dogme, est continué aujourd'hui avec un rare savoir-faire par tous les représentants autrichiens; qui en sont profondément pénétrés, et il constitue le levier le plus puissant de la monarchie des Habsbourg.

Au commencement du siècle écoulé, les visées autrichiennes se confinaient aux peuples voisins de son territoire, Herzégovine et Bosnie. Par la suite, l'Autriche entra en contact avec les Albanais, peuple qui représente l'élément le plus approprié à son genre de propagande, vu qu'il n'a aucune idée d'une existence politique ou nationale. En 1857, M. Hecquart, consul de France à Scutari d'Albanie, écrivait au gouvernement français et à Rome qu'il était nécessaire de fonder une école latine dans cette ville « pour ne pas laisser les Albanais catholiques sous la dépendance complète des Rimo catholiques autrichiens ».

A cette époque lointaine, les consuls et les envoyés spéciaux de l'Autriche traversaient, déjà, l'Albanie du Nord et l'étudiaient dans tous ses détails.

Les missionnaires catholiques, bien choisis parmi les indigènes, ont été et sont encore de bons et perspicaces propagateurs de l'influence autrichienne dans ces régions, ne parlant jamais de projets d'avenir ni de monarchie, mais n'omettant pas, non plus, en toute occasion, de faire bien haut le panegyrique de l'empereur François-Joseph, de ses constants soucis et de son affection désintéressée à l'égard des Albanais.

En 1899, le 6 août, fête onomastique de l'empereur François-Joseph, avait lieu la pose de la première pierre de la fondation de l'Eglise catholique à Uskub. Presque tous les représentants des clans albanais, ainsi que quelques milliers d'Albanais et Albanaises, en leurs beaux costumes de gala, étaient présents à cette cérémonie que présidait le consul d'Autriche-Hongrie. Plusieurs discours ont été dits, en albanais, par les « pater » catholiques, faisant une énumération successive des hautes qualités humanitaires de François-Joseph, et des prières furent chantées pour le bonheur de ses fidèles Albanais.

Les assistants avaient complètement oublié qu'ils se trouvaient dans la plus grande forteresse turque de la Macédoine, et qu'à l'exception du consul, ils étaient tous des sujets du sultan.

Il est difficile de croire que manifestation plus patriotique et plus unanime ait jamais eu lieu en Autriche-Hongrie même.

Et aujourd'hui, à cette place, s'élève une belle église catholique albanaise — construite aux frais de l'Autriche — et, dans laquelle, chaque semaine, on fait des discours qui élèvent aux nues la personnalité de l'empereur.

Uskub n'est pas la seule ville, hors de l'Albanie — en Macédoine — où les représentants de l'Autriche-Hongrie jouissent, sur la population, d'une autorité supérieure à celle des fonctionnaires du sultan; le même état de choses est constitué à Prizrend, Ipek, Diakovo et Pristina, qui sont une véritable zone d'influence autrichienne. Celui qui visite l'Albanie du Nord reste ahuri devant ce fait accompli.

Les Albanais catholiques du Nord ne sont pas seuls à avoir accordé toutes leurs sympathies au trône des Habsbourgs, les chefs mahométans sont, aussi, gagnés depuis longtemps à la cause de cette propagande qui flatte leurs exploits, leurs mœurs primitives et qui, surtout, leur octroie de forts subsides d'argent.

Après l'occupation de la Bosnie et de l'Herzégovine — sous prétexte d'assurer la tranquillité dans les sandjaks de Tachlidja, Novi-Bazar et Ipek — une garnison autrichienne fut échelonnée tout le long de la rivière Luma, jusqu'à la ville de Béran, chef-lieu de Caza, dans le sandjak d'Ipek, vilayet de Kossovo. Cette garnison est en quartier, encore de nos jours, dans ces défilés, si bien que le petit cordon qui sépare la Serbie du Montenegro est gardé par l'armée de François-Joseph.

Dans cette même localité il y a, aussi, une garnison turque, dont le quartier général, comme celui de l'autrichienne, se trouve à Tachlidja. Et toutes deux, avec le consentement du gouvernement autrichien, sont commandées par un pacha turc, Suleïman pacha, officier d'état-major du 3e corps d'armée turc, et, en même temps... officier de l'état-major autrichien !!

En plus des appointements que ce fortuné et singulier représentant de deux pays rivaux touche de son gouvernement, il reçoit quatre-vingt dix livres turques par mois, de la part du ministère de la guerre autrichien, comme commandant de la garnison autrichienne.

Jamais aucun malentendu n'est survenu entre ce chef des deux garnisons et les officiers autrichiens qui ont le titre de commissaires impériaux; Et dans toute cette région, où sont situées les villes de Priboï, Prépôli, Akova et Béran, aucun mouvement albanais n'a été signalé depuis l'occupation autrichienne, aucune attaque des clans albanais contre la population serbe. Mais, à quelques kilomètres plus au sud, là où il n'y a pas d'Autrichiens, dans les villes de Goussigné et de Plava, ainsi que dans les villages avoisinants, il y a constamment des rixes sanglantes et de terribles saccages. Le mot de l'énigme n'est pas difficile à trouver.

L'installation d'une garnison autrichienne dans le sandjak de Novi-Bazar est motivée par la stipulation de l'article 25 du traité de Berlin. Des postes ont été établis tout le long de la chaussée Priboï-Novivaroch-Nov-Bazar. Mais la plus grande force militaire autrichienne, en territoire turc, est campée sur la frontière monténégrine, suivant le cours de la rivière Luma, position de grande importance stratégique. En cet endroit, l'invasion autrichienne a dépassé de beaucoup la frontière de l'ancien vilayet de Bosna-Sérai et a installé des postes militaires jusque dans les cazas de Coulachim, Bello-pole, Béran et Tergovichté, cazas qui n'entrent pas dans ce vilayet.

Dans ces provinces, où l'autorité du sultan est purement nominale et où ses fonctionnaires, quoique nommés par lui, sont subordonnés aux agents autrichiens, l'Autriche-Hongrie construit des routes, protège la population, résout les querelles entre les chefs albanais et les fonctionnaires ottomans, dis-

tribue la justice, gouverne, en somme, aussi bien que chez elle. Et personne ne s'est encore aperçu qu'elle a avancé ses frontières de quatre-vingt-dix kilomètres dans le territoire turc, avec la pleine approbation des autorités locales et de la population.

PRIX DE L'ABONNEMENT

PARIS, SEINE et SEINE-ET-OISE...	Trois mois, 14 fr.; Six mois, 28 fr.; Un an, 56 fr.
DÉPART ^{ts} et ALSACE-LORRAINE...	— 17 fr.; — 34 fr.; — 68 fr.
UNION POSTALE.....	— 18 fr.; — 36 fr.; — 72 fr.

LES ABONNEMENTS DATENT DES 1er ET 16 DE CHAQUE MOIS

Un numéro (départements) 20 centimes

ANNONCES : MM. LAGRANGE, CERF ET Cie, 8, place de la Bourse

Le Journal et les Régisseurs déclinent toute responsabilité quant à leur teneur

TÉLÉPHONE, 5 LIGNES :

N°s 103.07 - 103.08 - 103.09 - 119.37 - 119.40

qu'un socialiste vaut deux radicaux, de même qu'en musique une blanche vaut deux noires. Il n'y a plus à s'étonner si les radicaux, frappés de leur incapacité à se diriger eux-mêmes, ont fait ce « vœu d'obéissance » qu'ils reprochaient aux moines. C'était une conséquence logique de la méthode qu'ils ont subie dès le premier jour.

Leurs ancêtres — nos ancêtres communs, devons-nous dire — des Etats-Généraux de 1789 étaient un peu plus fiers et un peu plus conscients d'eux-mêmes. A eux aussi, on voulait imposer le vote par ordre au lieu du vote par tête, ce qui eut réduit la majorité véritable à l'impuissance et à la servitude, — c'est-à-dire en l'état où M. de Lanessan nous montre la majorité d'aujourd'hui. Mais le Tiers de 1789 n'avait pas la résignation de nos bons radicaux. Et il sut faire manquer l'opération monarchique et clérical que les socialistes ont beaucoup mieux réussie.

M. de Lanessan a l'esprit trop positif pour ne pas voir combien cette considération d'arithmétique renforce son point de vue. Et c'est un *post-scriptum* que nous lui proposons d'ajouter à son article. Nous avons dit qu'il y manquait deux choses. Nous venons d'expliquer l'une. Voici l'autre :

L'honorable ancien ministre de la marine n'est pas seulement un journaliste incisif et clair. Il est député. Il est membre de ce groupe radical-socialiste que les socialistes oppriment. Il a le droit et le moyen d'exposer ses doléances, non pas seulement dans son journal, mais au Palais-Bourbon, parmi ses amis. Il a même, peut-on penser, le devoir de conformer son attitude politique à ses conceptions et à ses écrits. C'est l'annonce de cette sanction pratique qui nous semblait la seconde et la plus regrettable lacune de son article. Mais, sans doute, on ne peut tout dire et tout faire à la fois. Car nous ne pouvons supposer qu'un homme considérable, un ancien ministre, se contente d'avoir gémi.

EN ESPAGNE

Un homme politique s'est rencontré qui, ayant accepté d'être ministre pour accomplir certaines réformes, et n'y parvenant pas, a mieux aimé renoncer à son portefeuille qu'à son programme. Cela se passait, non pas tout à fait au Monomotapa, où La Fontaine avait cru nécessaire, pour la vraisemblance, de situer l'histoire de deux amis véritables, mais du moins sur la route, en une contrée romantique et chimérique qui a toujours eu le privilège d'étonner l'Europe.

L'acte de M. Villaverde, ministre des finances d'Espagne, car c'est de lui qu'il s'agit, ne paraîtra pas moins surprenant que les exploits du Cid et de don César de Bazan. Cet homme d'Etat était entré au gouvernement pour réaliser des économies. Ce n'est pas cela qui est curieux dans son histoire; tous les ministres, le jour de leur entrée en fonctions, promettent des économies. Mais le souverain et les collègues de M. Villaverde, au lieu de réduire les dépenses, décidèrent au contraire de les augmenter; en quoi ils se conformèrent aussi à la coutume de tous les gouvernements. Où l'aventure devient extraordinaire, c'est lorsque M. Villaverde, au lieu de souscrire à ce qu'on lui demandait comme tout le monde l'aurait fait à sa place (car sa place était bonne), défendit avec acharnement les idées qu'il tenait pour commandées par l'intérêt de son pays, et, n'étant pas écouté, préféra donner sa démission.

Jamais, assurément, la fameuse morgue espagnole ne s'était manifestée de façon plus imprévue, ni plus digne d'admiration. Depuis quelque temps, avec les progrès universels d'un scepticisme qui ne respecte rien, l'Europe ne sait plus au juste ce qu'elle doit envier : elle enviera le courage civique d'un ministre comme M. Villaverde. Tout porte à croire, d'ailleurs, qu'elle l'enviera en vain. L'amour du bien public et l'abnégation personnelle sont les qualités les plus rares chez les politiciens de toutes les latitudes et de tous les régimes. Pour beaucoup, avec des préoccupations de ce genre, il n'y aurait plus de politique possible.

La politique, c'est l'art de parvenir, de s'emparer du pouvoir et de le garder. On n'y réussit aisément qu'en flattant les puissances, c'est-à-dire le souverain dans les monarchies et le parlement dans les républiques. Les souverains sont mégalomanes, aiment le luxe coûteux des déploiements de forces militaires, même lorsqu'elles ne servent à rien; les parlements sont prodigues, parce qu'ils ont à satisfaire une nombreuse clientèle électorale. Un ministre des finances qui défend la caisse est sûr de faire des mécontents, sans même se concilier l'opinion du public qui ne s'aperçoit des inconvénients du déficit que lorsqu'il est trop tard. Ah! ce n'est pas un métier commode. Ou du moins il ne l'est que si l'on prend son parti de céder au courant en disant : « Après nous le déluge! » C'est ainsi qu'on l'exerce généralement, et sans doute faut-il être un héros pour l'exercer autrement. L'héroïsme de M. Villaverde mérite tous les éloges, mais il trouvera peu d'imitateurs, et peut-être même ne sera-t-il pas compris.

nouillé, les mains jointes. Vous prierez M. Lateste de m'attendre. J'irai le voir demain. Je prendrai ses ordres. Pour le reste, Dieu nous aidera. Ainsi vous m'arrêtez sur une pente affreuse, vous me tirez de l'enfer, vous me rendez à l'estime des autres et de moi-même, à la dignité, au devoir, à l'honneur, au bien, et en échange vous me demandez mon oubli! A vous, l'abnégation, l'effacement, la pauvreté, l'abandon! A moi, la réhabilitation, la fortune, le bonheur! Et vous faites cela simplement, saintement, comme inconsciente de la sublimité de votre acte! Et vous m'objectez nos conditions! A propos de toi et de moi une mésalliance! Pour lequel de nous deux? Vois-tu, quand je

AFFAIRES COLONIALES

Algérie

On écrit de Beni-Ounif à la *Dépêche algérienne* :

La puissante tribu des Beni Guil, du Sahara marocain, vient de descendre du côté de Figuig et, depuis hier, a établi ses douars le long de la frontière, de Djenien-bou-Resg à Figuig.

Ces nomades comptent environ 3,000 tentes, pouvant mettre en ligne 1,500 cavaliers et un millier de piétons, pour la plupart armés de remingtons et de revolvers à longue portée Schmidt. Ils sont abondamment pourvus de munitions, comme les armes, de provenance anglaise.

On ne saurait attribuer ce mouvement de leur part qu'à un mot d'ordre parti de l'intérieur du Maroc et auquel ils seraient d'autant mieux disposés à obéir qu'ils ont depuis longtemps promis de prendre, après les fêtes de l'Aït-Kebir, la revanche des razzias opérées sur leurs troupeaux par nos Doui Menia et nos Amours, et qu'ils nous accusent d'avoir ouvertement favorisées.

Dans ces conditions, nos postes de Duvyrier et de Beni-Ounif risquent, à brève échéance, de se trouver dans une situation des plus critiques.

LA SITUATION AU MAROC

(Dépêche de notre correspondant particulier)

Tanger, 30 mars, 10 heures.

Le sultan a tenté d'opposer à la propagande du prétendant par manifestes et par lettres, une manœuvre du même genre.

Il vient d'envoyer au gouverneur de Tanger, avec ordre de la faire lire aux notables musulmans, une sorte de consultation politique, juridique et théologique signée par quelques ulémas de Fez. On y rappelle les textes qui condamnent la révolution et prescrivent l'obéissance passive au sultan même quand le sultan est dans l'erreur. Ce document flétrit ensuite, en s'appuyant sur d'autres textes, le double crime que commet Bou Hâmara comme sujet factieux et comme faux chérif.

Cette lecture n'a pas produit d'effet ou plutôt elle en a produit de contraires à ceux que le gouvernement en attendait. Les notables de Tanger considèrent en effet cette démarche comme inopportune et humiliante pour le sultan. C'est un avis unanime. Les intrigants qui entourent et conseillent Abd ul Aziz lui font commettre une maladroite besogne.

Le correspondant du *Times* à Tanger télégraphie, le 29 mars, que presque toutes les tribus montagnardes vivant entre Tanger et Fez omettent le nom du sultan dans leurs prières publiques et le remplacent par celui du cheik Mulaï Abd Es Salam, dont la tombe est l'objet de pèlerinages célèbres. L'hostilité contre le sultan va grandissant; les emprunts qu'il contracte à l'étranger tendent à augmenter l'impopularité dont il est l'objet.

La situation ne s'améliore certainement pas. Dans une interview au sujet de l'entrée dans le port de Ceuta de trois torpilleurs anglais avec leurs lumières éteintes, M. Silvéla a dit qu'après les explications fournies par les commandants de ces navires, l'incident ne saurait troubler en rien les bons rapports existant entre l'Angleterre et l'Espagne.

Les dépêches de Melilla disent que la tribu kabyle de Mazuza a adhéré à la cause du prétendant.

Les transactions commerciales à Melilla sont paralysées.

Le prétendant demeure à Mataza.

LA QUESTION MACÉDONIENNE

(Dépêches de nos correspondants particuliers)

En Bulgarie

Le correspondant du *Times* à Sofia télégraphie :

Quelques officiers étrangers sont arrivés ici, dont le baron Giesl, attaché militaire austro-hongrois à Constantinople. Sa visite n'a toutefois aucun caractère politique.

Les discours attribués au capitaine Anguinier, de l'état-major français, ne sont qu'une pure invention.

On se souvient que la *Gazette de Cologne* avait pris prétexte du séjour du capitaine Anguinier à Sofia pour accuser l'officier français d'avoir prononcé des discours politiques qui risquaient de troubler davantage les esprits en Bulgarie.

Le démenti du *Times* est bon à enregistrer.

Les journaux russes recommencent à envisager d'une façon très pessimiste la situation dans les Balkans, que la *Novosti Vremia*, la *Gazette de la Bourse* et d'autres organes considèrent comme sensiblement aggravée par la crise ministérielle bulgare, qui peut amener de dangereuses éventualités.

Les *Novosti* exhortent le prince Ferdinand à ne pas oublier ses devoirs vis-à-vis de l'Europe :

S'il fut reconnu par les grandes puissances, et leur doit en retour le strict accomplissement de ses devoirs internationaux, dont le premier consiste à empêcher l'immixtion des révolutionnaires de Bulgarie dans les affaires intérieures de la Turquie et d'attendre patiemment que les puissances règlent elles-mêmes la question macédonienne.

En Macédoine

Notre correspondant de Vienne nous écrit :

J'apprends de source macédonienne que « l'organisation intérieure » et en particulier l'homme qui en est l'âme, l'ancien maître d'école Deltcheff, hésitent encore à proclamer l'insurrection générale en Macédoine au printemps. D'une part, ils redoutent

— Que lui diras-tu?
— J'y songerai d'ici à demain. Remets-t-en à moi. Tu verras si l'amour rend éloquent.

Ils passèrent l'église Saint-Paul, traversèrent la place qui s'étend devant Saint-Gervais et arrivèrent au quai de l'Hôtel-de-Ville. La lueur de la lune argentait par endroits le courant rapide de la Seine. Une ligne noire de maisons projetait son ombre sur la berge opposée. Ils franchirent un pont, et au bout d'une rue, étroite comme un couloir, débouchèrent tout à coup sur le parvis Notre-Dame, devant l'Hôtel-Dieu, au pied même de la cathédrale.

Elle élevait ses tours énormes dans le ciel fumillant d'étoiles. Les ogives des trois por-